

KAZALO	1
ZAKON O ELEKTRONSKIH KOMUNIKACIJAH (ZEKom-1).....	8
I. SPLOŠNE DOLOČBE	8
1. člen (vsebina zakona).....	8
2. člen (namen zakona)	8
3. člen (uporabljeni izrazi)	9
II. POGOJI ZA ZAGOTAVLJANJE ELEKTRONSKIH KOMUNIKACIJSKIH OMREŽIJ IN STORITEV	14
4. člen (zagotavljanje elektronskih komunikacijskih omrežij in storitev)	14
5. člen (obvestilo).....	14
6. člen (plačilo na podlagi obvestila)	15
7. člen (odmera in plačevanje plačil)	16
8. člen (nadzor)	16
III. GRADNJA IN SKUPNA UPORABA OMREŽIJ TER PRIPADAJOČE INFRASTRUKTURE	16
9. člen (prostorsko načrtovanje, gradnja in vzdrževanje)	17
10. člen (skupna gradnja).....	17
11. člen (skupna uporaba)	18
12. člen (skupna uporaba napeljav v stavbah)	19
13. člen (izvrševanje skupne uporabe).....	19
14. člen (uporaba proračunskih sredstev)	19
15. člen (nadzor)	20
IV. RAZLASTITEV IN OMEJITVE LASTNINSKE PRAVICE.....	20
16. člen (odvzem ali omejitev lastninske ali druge stvarne pravice v primerih graditve javnih komunikacijskih omrežij)	20
17. člen (ustanovitev služnosti na nepremičninah v lasti oseb javnega prava ob zgraditvi elektronskih komunikacijskih omrežij, ki niso javna komunikacijska omrežja)	21
18. člen (služnost)	21
19. člen (ustanovitev služnosti).....	22
20. člen (pogoji za odločanje pristojnega organa)	22
21. člen (odločba pristojnega upravnega organa)	23
22. člen (prenehanje služnosti)	23
23. člen (prestavitev ali sprememba drugih napeljav in kasnejša graditev drugih napeljav)	23
24. člen (prestavitev in zaščita obstoječih komunikacijskih omrežij)	23
25. člen (vpis v evidenco)	24
26. člen (nadzor)	24
V. RADIOFREKVENČNI SPEKTER	24
27. člen (upravljanje radiofrekvenčnega spektra).....	24
28. člen (strateško načrtovanje in usklajevanje politike radijskega spektra)	25
29. člen (načrt razporeditve radiofrekvenčnih pasov).....	25
30. člen (načrt uporabe radijskih frekvenc)	25
31. člen (tehnološka nevtralnost)	26

32.	člen (storitvena nevtralnost).....	26
33.	člen (pregled omejitev in ukrepov v zvezi z zagotavljanjem tehnološke in storitvene nevtralnosti)	26
34.	člen (uporaba radijskih frekvenc)	27
35.	člen (izvajanje radioamaterskih storitev)	27
36.	člen (postopek izdaje odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc)	28
37.	člen (usklajeno dodeljevanje radijskih frekvenc v zvezi s skupnimi izbirnimi postopki)	28
38.	člen (izdaja odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc na podlagi splošnega upravnega postopka).....	29
39.	člen (pridobitev mnenj zainteresirane javnosti).....	30
40.	člen (uporaba določb pri izvajanju javnega razpisa).....	30
41.	člen (sklep o uvedbi javnega razpisa)	30
42.	člen (rok za predložitev ponudb)	31
43.	člen (razpisna dokumentacija)	31
44.	člen (posebne določbe o javnem odpiranju ponudb)	32
45.	člen (pregled in ocenjevanje ponudb).....	32
46.	člen (javni razpis za pripravo javne dražbe)	33
47.	člen (način izvedbe javne dražbe).....	33
48.	člen (nepodeljene radijske frekvence)	34
49.	člen (uporaba določb zakona, ki ureja splošni upravni postopek).....	34
50.	člen (omejitev dokazovanja).....	34
51.	člen (izbira ponudnikov).....	35
52.	člen (prekinitev postopka).....	35
53.	člen (vsebina odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc).....	35
54.	člen (pogoji za uporabo radijskih frekvenc)	35
55.	člen (čas veljavnosti odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc).....	36
56.	člen (podaljšanje odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc).....	36
57.	člen (prenos pravice do uporabe radijskih frekvenc oziroma oddaja pravice v najem)	37
58.	člen (kopičenje radijskih frekvenc z namenom omejevanja konkurence na trgu).....	37
59.	člen (sprememba odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc).....	37
60.	člen (razveljavitev odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc).....	38
61.	člen (prenehanje odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc).....	39
62.	člen (plačila za uporabo radijskih frekvenc).....	39
63.	člen (nadzor in gradnja nadzorno-merilnega sistema).....	40
VI.	OŠTEVILČENJE.....	40
64.	člen (cilji in upravljanje).....	40
65.	člen (načrt oštevilčenja)	41
66.	člen (uporaba elementov oštevilčenja).....	41
67.	člen (postopek izdaje odločbe o dodelitvi elementov oštevilčenja).....	41
68.	člen (izdaja odločbe na podlagi splošnega upravnega postopka)	42
69.	člen (vsebina odločbe o dodelitvi elementov oštevilčenja)	42
70.	člen (pogoji uporabe elementov oštevilčenja)	43
71.	člen (veljavnost odločbe o dodelitvi elementov oštevilčenja)	43
72.	člen (prenos pravice uporabe elementov oštevilčenja)	43
73.	člen (sprememba odločbe o dodelitvi elementov oštevilčenja)	44
74.	člen (razveljavitev odločbe o dodelitvi elementov oštevilčenja).....	44
75.	člen (prenehanje odločbe o dodelitvi elementov oštevilčenja).....	44

76.	člen (plačila za uporabo elementov oštevilčenja)	44
77.	člen (evropski telefonski številski prostor)	45
78.	člen (dostop do storitev z uporabo negeografskih števil)	45
79.	člen (ENUM-domene števil).....	46
80.	člen (nadzor)	46
VII.	VARNOST IN CELOVITOST OMREŽIJ	46
81.	člen (varnost omrežij in storitev)	46
82.	člen (celovitost omrežij)	47
83.	člen (obveznost obveščanja in poročanja o kršitvah varnosti ali celovitosti).....	47
84.	člen (obvezujoča navodila za izvajanje)	47
85.	člen (pooblastila agencije)	47
86.	člen (nadzor)	48
VIII.	IZREDNA STANJA	48
87.	člen (razpoložljivost storitev)	48
88.	člen (ukrepi v primeru izrednih stanj).....	48
89.	člen (stavka).....	49
90.	člen (povračilo stroškov).....	49
91.	člen (nadzor)	49
IX.	ZAGOTAVLJANJE KONKURENCE.....	49
92.	člen (neodvisnost delovanja agencije na področju zagotavljanja konkurence)	49
93.	člen (operaterji s posebnimi ali izključnimi pravicami)	49
94.	člen (pravice organizacij javnega sektorja, ki upravljajo z zaprtimi elektronskimi komunikacijskimi omrežji)	50
95.	člen (medomrežno povezovanje in operaterski dostop).....	50
96.	člen (operaterji s pomembno tržno močjo)	51
97.	člen (merila za presojo prevladujočega položaja).....	51
98.	člen (merila za presojo skupnega prevladujočega položaja).....	52
99.	člen (ravnanje agencije pri določanju pomembne tržne moči)	52
100.	člen (določitev upoštevni trgov)	52
101.	člen (analiza upoštevni trgov)	53
102.	člen (naložitev, sprememba, ohranitev ali razveljavitev obveznosti operaterjem s pomembno tržno močjo)	53
103.	člen (obveznost zagotavljanja preglednosti).....	54
104.	člen (obveznost zagotavljanja enakega obravnavanja).....	54
105.	člen (obveznost ločitve računovodskih evidenc)	55
106.	člen (obveznost dopustitve operaterskega dostopa do določenih omrežnih zmogljivosti in njihove uporabe)	55
107.	člen (obveznost cenovnega nadzora in stroškovnega računovodstva).....	56
108.	člen (obveznost regulacije maloprodajnih storitev).....	57
109.	člen (funkcionalna ločitev)	58
110.	člen (prostovoljna ločitev vertikalno integriranega operaterja)	59
111.	člen (določitev in analiza meddržavnih trgov ter naložitev, sprememba, ohranitev ali razveljavitev obveznosti na meddržavnih trgih)	59
112.	člen (nadzor)	60
X.	DIGITALNA RADIJSKA IN TELEVIZIJSKA RADIODIFUZIJA	60

113. člen (digitalna radijska in televizijska radiodifuzija).....	60
114. člen (sistemi s pogojnim dostopom)	60
115. člen (nadzor)	61
XI. UNIVERZALNA STORITEV IN DODATNE OBVEZNE STORITVE	61
116. člen (univerzalna storitev).....	61
117. člen (univerzalni imenik in univerzalna imeniška služba).....	62
118. člen (zagotavljanje univerzalne storitve)	62
119. člen (imenovanje izvajalca univerzalne storitve).....	63
120. člen (prenos krajevnega dostopovnega omrežja)	63
121. člen (cene in splošni pogoji)	63
122. člen (obveznost izdaje razčlenjenega računa).....	64
123. člen (omejitev ali odklopitev zaradi razlogov na strani naročnika).....	65
124. člen (kakovost univerzalne storitve)	65
125. člen (prenosna hitrost).....	66
126. člen (nadomestilo neto stroškov zagotavljanja univerzalne storitve)	66
127. člen (kompenzacijski sklad in njegovo delovanje)	67
128. člen (dodatne obvezne storitve)	68
129. člen (nadzor)	69
XII. PRAVICE UPORABNIKOV	69
130. člen (naročniške pogodbe)	69
131. člen (obdobje vezave pri sklenitvi naročniške pogodbe).....	70
132. člen (prenosljivost številke).....	70
133. člen (preglednost in objava informacij)	71
134. člen (kakovost javnih komunikacijskih storitev)	72
135. člen (številke za klice v sili).....	72
136. člen (ukrepi za uporabnike invalide).....	73
137. člen (radijska in telekomunikacijska terminalska oprema).....	73
138. člen (imeniki in imeniška služba)	74
139. člen (dodatne zmogljivosti).....	74
140. člen (razčlenjeni račun).....	74
141. člen (odvzem oziroma omejitev dostopa in uporabe storitev in aplikacij)	75
142. člen (omejitev oziroma prekinitvev zaradi razlogov na strani operaterja)	75
143. člen (pravica do ugovora in spor)	76
144. člen (nadzor)	77
XIII. OBDELAVA OSEBNIH PODATKOV IN VARSTVO ZASEBNOSTI ELEKTRONSKIH KOMUNIKACIJ	77
145. člen (pojem uporabnika in zajete storitve).....	77
146. člen (splošne določbe o varnosti obdelave)	77
147. člen (dolžnost obveščanja pri posebnem tveganju za varnost omrežja)	78
148. člen (zaupnost komunikacij)	78
149. člen (podatki o naročnikih)	79
150. člen (imeniki)	80
151. člen (podatki o prometu).....	80
152. člen (lokacijski podatki, ki niso hkrati podatki o prometu)	81
153. člen (posredovanje prometnih in lokacijskih podatkov v primerih varovanja življenja in telesa)	82

154. člen (prikaz identitete kličočega priključka in priključka v zvezi).....	83
155. člen (sledenje zlonamernih ali nadležnih klicev).....	83
156. člen (preusmeritev klicev).....	84
157. člen (»piškotki«)	84
158. člen (neželene komunikacije)	85
159. člen (kršitev varnosti osebnih podatkov)	85
160. člen (zahteve za dostop do osebnih podatkov in notranji postopki).....	86
161. člen (zakonito prestrezanje komunikacij)	87
162. člen (nadzor)	87
XIV. HRAMBA PODATKOV	87
163. člen (uporabljeni izrazi)	88
164. člen (splošne določbe o podatkih, ki se hranijo).....	88
165. člen (vrste podatkov, ki se hranijo).....	89
166. člen (zavarovanje hranjenih podatkov).....	90
167. člen (posredovanje hranjenih podatkov pristojnim organom)	90
168. člen (stroški hrambe).....	91
169. člen (podatki o odredbah o dostopu do podatkov in posredovanja podatkov)	91
170. člen (nadzor)	91
XV. AGENCIJA	91
171. člen (agencija).....	91
172. člen (delovanje agencije)	92
173. člen (akti agencije).....	92
174. člen (organi agencije).....	92
175. člen (sestava in imenovanje članov sveta agencije).....	92
176. člen (mandat in pogoji za člane sveta agencije).....	93
177. člen (nezdružljivost).....	93
178. člen (pristojnosti sveta agencije).....	94
179. člen (predčasna razrešitev člana sveta)	94
180. člen (sklic seje in odločanje sveta agencije)	94
181. člen (pravice in obveznosti članov sveta agencije).....	94
182. člen (imenovanje direktorja in vršilca dolžnosti direktorja).....	95
183. člen (mandat in pogoji za imenovanje direktorja)	95
184. člen (nezdružljivost).....	96
185. člen (pristojnosti in odgovornosti direktorja agencije)	96
186. člen (predčasna razrešitev direktorja)	96
187. člen (začasna prepoved opravljanja nalog direktorja)	97
188. člen (zaposleni v agenciji)	98
189. člen (plače zaposlenih).....	98
190. člen (financiranje agencije).....	98
191. člen (nadzor nad delom agencije)	98
192. člen (postopek pred agencijo)	99
193. člen (sodno varstvo).....	99
194. člen (zbiranje podatkov v zvezi s postopkom pred upravnim sodiščem)	99
195. člen (splošni cilji in načela regulacije).....	100
196. člen (spodbujanje konkurence)	100
197. člen (spodbujanje razvoja notranjega trga).....	100
198. člen (spodbujanje interesov državljanov)	101
199. člen (regulativna načela)	101

200. člen (neodvisnost delovanja).....	101
201. člen (uradne evidence)	102
202. člen (zbiranje in dajanje podatkov in informacij)	103
203. člen (uporaba standardov in specifikacij)	104
204. člen (nevtralnost interneta)	104
205. člen (vpliv javnosti)	105
206. člen (javnost dela agencije).....	105
207. člen (objava podatkov in informacij).....	106
208. člen (obveznost upoštevanja priporočil Evropske komisije)	106
209. člen (upoštevanje mnenj in stališč BEREC)	106
210. člen (sodelovanje in posvetovanje).....	107
211. člen (postopek sodelovanja in posvetovanja pred sprejetjem ukrepa, ki se nanaša na določitev upoštevne trga ali postopek tržne analize)	107
212. člen (postopek sodelovanja in posvetovanja pred sprejetjem ukrepa, ki se nanaša na naložitev, spremembo ali preklic določenih obveznosti).....	108
213. člen (notifikacija nujnih in izrednih ukrepov)	108
214. člen (splošno).....	108
215. člen (sodelovanje agencije z organom pristojnim za varstvo konkurence)	109
216. člen (sodelovanje z informacijskim pooblaščencom)	109
217. člen (sodelovanje z ARNES)	109
XVI. REŠEVANJE SPOROV	109
218. člen (pristojnost za reševanje sporov).....	109
219. člen (postopek reševanja spora)	110
220. člen (reševanje čezmejnih sporov).....	110
221. člen (posredovanje).....	111
XVII. NADZOR IN ODLOČANJE O PREKRŠKIH	112
222. člen (pristojnost za nadzor).....	112
223. člen (sodelovanje med organi nadzora)	112
224. člen (postopek nadzora)	112
225. člen (postopek nadzora fizičnih oziroma pravnih oseb, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja oziroma storitve).....	112
226. člen (trajanje začasnih ukrepov)	113
227. člen (pooblašcene osebe agencije).....	113
228. člen (pravna sredstva)	113
229. člen (prekrškovni organi).....	114
XVIII. SVET ZA ELEKTRONSKE KOMUNIKACIJE REPUBLIKE SLOVENIJE	114
230. člen (Svet za elektronske komunikacije)	114
231. člen (delovanje sveta)	115
232. člen (naloge sveta)	115
XIX. KAZENSKÉ DOLOČBE.....	115
233. člen (prekrški)	116
234. člen (prekrški)	116
235. člen (prekrški)	121
236. člen (prekrški)	123
237. člen (prekrški)	123

XX. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE	124
238. člen (prilagoditev določbam o agenciji)	124
239. člen (obstoječa omrežja na tujem zemljišču)	124
240. člen (vpis v evidenco)	124
241. člen (obstoječa radioamaterska dovoljenja)	125
242. člen (uskladitev z načeli tehnološke in storitvene nevtralnosti)	125
243. člen (podaljšanje veljavnosti obstoječih odločb)	125
244. člen (plačila agenciji)	125
245. člen (prilagoditev obstoječih naročniških pogodb)	126
246. člen (izdaja podzakonskih aktov)	126
247. člen (veljavnost predpisov)	126
248. člen (prenehanje veljavnosti)	127
249. člen (začetek veljavnosti)	128

ZAKON O ELEKTRONSKIH KOMUNIKACIJAH (ZEKom-1)

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen (vsebina zakona)

Ta zakon ureja pogoje za zagotavljanje elektronskih komunikacijskih omrežij in za izvajanje elektronskih komunikacijskih storitev, ureja zagotavljanje univerzalne storitve, upravljanje radiofrekvenčnega spektra, izrabo številkega prostora (oštevilčenje), določa pogoje za omejitve lastninske pravice, določa pravice uporabnikov, ureja delovanje omrežij in storitev v izrednih stanjih, ureja zaščito tajnosti in zaupnosti elektronskih komunikacij, ureja reševanje sporov med subjekti na trgu elektronskih komunikacij, ureja pristojnosti, organizacijo in delovanje Agencije za pošto, elektronske komunikacije in železniški promet Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: agencija) kot neodvisnega regulativnega organa ter pristojnosti drugih organov, ki opravljajo naloge po tem zakonu, in ureja druga vprašanja, povezana z elektronskimi komunikacijami.

2. člen (namen zakona)

(1) Namen tega zakona je zagotavljanje učinkovite konkurence na trgu elektronskih komunikacij, ohranjanje učinkovite uporabe radiofrekvenčnega spektra in številkega prostora, zagotavljanje univerzalne storitve in varstvo pravic uporabnikov. Namen zakona je pospeševanje razvoja elektronskih komunikacijskih omrežij in storitev v Republiki Sloveniji in s tem gospodarskega in družbenega razvoja v državi nasploh, kot tudi razvijanje notranjega trga Evropske unije in uveljavljanje legitimnih interesov vseh njenih državljanov.

(2) S tem zakonom se v pravni red Republike Slovenije prenašajo:

- Direktiva 2002/19/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o dostopu do elektronskih komunikacijskih omrežij in pripadajočih naprav ter o njihovem medomrežnem povezovanju (UL L št. 108 z dne 24. aprila 2002, str. 7), zadnjič spremenjena z Direktivo 2009/140/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o spremembi direktiv 2002/21/ES o skupnem regulativnem okviru za elektronska komunikacijska omrežja in storitve, 2002/19/ES o dostopu do elektronskih komunikacijskih omrežij in pripadajočih naprav ter o njihovem medomrežnem povezovanju in 2002/20/ES o odobritvi elektronskih komunikacijskih omrežij in storitev (UL L št. 337 z dne 18. 12. 2009, str. 37), (v nadaljevanju: Direktiva 2009/140/ES),
- Direktiva 2002/20/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o odobritvi elektronskih komunikacijskih omrežij in storitev (UL L št. 108 z dne 24. aprila 2002, str. 21), zadnjič spremenjena z Direktivo 2009/140/ES,
- Direktiva 2002/21/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o skupnem regulativnem okviru za elektronska komunikacijska omrežja in storitve (UL L št. 108 z dne 24. aprila 2002, str. 33), zadnjič spremenjena z Direktivo 2009/140/ES,
- Direktiva 2002/22/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o univerzalni storitvi in pravicah uporabnikov v zvezi z elektronskimi komunikacijskimi omrežji in storitvami (UL L št. 108 z dne 24. aprila 2002, str. 51), zadnjič spremenjena z Direktivo 2009/136/ES

Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o spremembah Direktive 2002/22/ES o univerzalnih storitvah in pravicah uporabnikov v zvezi z elektronskimi komunikacijskimi omrežji in storitvami, Direktive 2002/58/ES o obdelavi osebnih podatkov in varstvu zasebnosti na področju elektronskih komunikacij in Uredbe (ES) št. 2006/2004 o sodelovanju med nacionalnimi organi, odgovornimi za izvrševanje zakonodaje o varstvu potrošnikov (UL L št. 337 z dne 18. decembra 2009, str. 11), (v nadaljevanju: Direktiva 2009/136/ES),

- Direktiva 2002/58/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. julija 2002 o obdelavi osebnih podatkov in varstvu zasebnosti na področju elektronskih komunikacij (UL L št. 201 z dne 31. julija 2002, str. 37), Direktiva Komisije 2002/77/ES z dne 16. septembra 2002 o konkurenci na trgih za elektronska komunikacijska omrežja in storitve (UL L št. 249 z dne 17. septembra 2002, str. 21), zadnjič spremenjena z Direktivo 2009/136/ES;

- Direktiva 2002/77/ES z dne 16. septembra 2002 o konkurenci na trgih za elektronska komunikacijska omrežja in storitve (UL L št. 249 z dne 17. septembra 2002, str. 21) in

- Direktiva 2006/24/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o hrambi podatkov, pridobljenih ali obdelanih v zvezi z zagotavljanjem javno dostopnih elektronskih komunikacijskih storitev ali javnih komunikacijskih omrežij, in spremembi Direktive 2002/58/ES (UL L št. 105 z dne 13. aprila 2006, str. 54).

3. člen (uporabljeni izrazi)

Izrazi, uporabljeni v tem zakonu, imajo naslednji pomen:

1. Aplikacijski programski vmesnik (API) pomeni programske vmesnike med aplikacijami, ki jih nudijo radiodifuzijske hiše ali izvajalci storitev, in viri v izboljšani digitalni televizijski opremi za digitalne televizijske in radijske storitve.
2. Dostopovna točka je točka elektronskega komunikacijskega omrežja, ki omogoča povezavo med dostopovnim omrežjem in hrbtničnim omrežjem fizične ali pravne osebe, ki zagotavlja elektronska komunikacijska omrežja
3. Dostopovno omrežje je del elektronskega komunikacijskega omrežja, ki neposredno povezuje končne uporabnike z najbližjo dostopovno točko.
4. Elektronsko komunikacijsko omrežje so prenosni sistemi in, kjer je primerno, komutacijska ali usmerjalna oprema ter drugi viri, vključno z neaktivnimi omrežnimi elementi, ki omogočajo prenos signalov po žicah, z radijskimi valovi, optičnimi ali drugimi elektromagnetnimi sredstvi, vključno s satelitskimi omrežji, fiksnimi (vodovno in paketno komutiranimi, vključno z internetom) in mobilnimi prizemnimi omrežji, električnimi kablenskimi sistemi, če se uporabljajo za prenos signalov, omrežji, ki se uporabljajo za radijsko in televizijsko radiodifuzijo ter z omrežji kabelske televizije, ne glede na vrsto prenesenih informacij.
5. Elektronska komunikacijska oprema so pripadajoče naprave elektronskih komunikacijskih omrežij, ki omogočajo elektronske komunikacijske storitve. Med drugim vključujejo komutacijsko ali usmerjalno opremo ali vse vrste baznih postaj ali električne kabelske sisteme, kadar se uporabljajo za prenos signalov pri izvajanju elektronskih komunikacijskih storitev, vključno z radijsko in televizijsko radiodifuzijo ter kabelsko televizijo in kablenskimi komunikacijami, ne glede na vrsto prenesenih informacij.
6. Elektronska komunikacijska storitev je storitev, ki se navadno izvaja za plačilu in ki obsega v celoti ali pretežno prenos signalov po elektronskih komunikacijskih omrežjih, vključno s telekomunikacijskimi storitvami in prenosnimi storitvami v omrežjih, uporabljenih za radiodifuzijo, ne vključuje pa storitev, ki zagotavljajo ali izvajajo uredniško nadzorovanje vsebine, ki se prenaša prek elektronskih komunikacijskih omrežij ali z elektronskimi

- komunikacijskimi storitami; prav tako ne vključuje storitev informacijske družbe, ki ne obsegajo v celoti ali pretežno prenosa signalov po elektronskih komunikacijskih omrežjih.
7. Elementi oštevilčenja so številke in kode, imena in naslovi, vključno z ENUM – domenami števil. Med elemente oštevilčenja ne spadajo internetni naslovi, ki so potrebni za vzpostavljanje komunikacij med omrežnimi priključnimi točkami, ter številke in kode, imena in naslovi, ki se uporabljajo izključno v posameznem javnem komunikacijskem omrežju.
  8. Elektronska pošta pomeni vsako besedilno, govorno, zvočno ali slikovno sporočilo, poslano prek javnega komunikacijskega omrežja, ki se lahko shrani v omrežju ali v prejemnikovi terminalski opremi, dokler ga prejemnik ne prevzame.
  9. ENUM je standard, ki uporablja sistem domenskih imen (DNS) za zapis števil v spletne naslove (URL).
  10. ENUM-domena številke je spletni naslov številke, določen z ENUM.
  11. Geografska številka pomeni številko iz načrta telefonskega oštevilčenja Republike Slovenije iz 65. člena tega zakona, pri kateri ima en del njene številčne zgradbe geografski pomen, ki se uporablja za usmerjanje klicev na fizično lokacijo omrežne priključne točke.
  12. Hišna komunikacijska napeljava je elektronsko komunikacijsko omrežje znotraj zgradbe, ki zagotavlja povezljivost enega ali več naročnikov z javnim komunikacijskim omrežjem.
  13. ID celice pomeni identiteto celice, iz katere izvira klic mobilne telefonije ali v kateri se konča.
  14. Izvajalec storitve je fizična ali pravna oseba, ki izvaja javno dostopno elektronsko komunikacijsko storitev ali je obvestila pristojni regulativni organ o nameravanem izvajanju javno dostopne elektronske komunikacijske storitve.
  15. Izvajalec oziroma izvajalka (v nadaljnjem besedilu: izvajalec) univerzalne storitve je fizična ali pravna oseba, ki izvaja univerzalno storitev ali njen del.
  16. Javno dostopna telefonska storitev je storitev, ki je na voljo javnosti za neposredno ali posredno odpravljanje in sprejemanje nacionalnih ali nacionalnih in mednarodnih klicev z uporabo številke ali števil iz nacionalnega ali mednarodnega načrta telefonskega oštevilčenja.
  17. Javno komunikacijsko omrežje je elektronsko komunikacijsko omrežje, ki se v celoti ali pretežno uporablja za zagotavljanje elektronskih komunikacijskih storitev dostopnih javnosti, ki omogočajo prenos informacij med omrežnimi priključnimi točkami.
  18. Javna komunikacijska storitev je javno dostopna elektronska komunikacijska storitev.
  19. Javna komunikacijska storitev povezljivosti v širokopasovno komunikacijsko omrežje je javna komunikacijska storitev, ki zagotavlja uporabniško povezljivost s širokopasovnim komunikacijskim omrežjem.
  20. Javna telefonska govorilnica je javno dostopni telefon, katerega uporaba se plača s plačilnimi sredstvi, kot so kovanci oziroma kreditne ali debetne plačilne kartice oziroma telefonske kartice, vključno s karticami za uporabo s klicnimi kodami.
  21. Kabelska kanalizacija je horizontalni gradbeni inženirski objekt, sestavljen iz kanalov, cevi in podobnega, ki omogoča postavitve in vzdrževanje telekomunikacijskih vodov.
  22. Katastrofalni izpad omrežja so težje okvare elektronskega komunikacijskega omrežja, ki jih ni mogoče odpraviti v enem dnevu.
  23. Klic je zveza, vzpostavljena s pomočjo javno dostopne elektronske komunikacijske storitve, ki omogoča dvosmerno govorno komunikacijo.
  24. Klici v sili so klici na številke v sili, ki jih obravnavajo organi, ki so v Republiki Sloveniji določeni za sprejemanje takih klicev, vključno z organi pregona, reševalnimi službami na področju zaščite, reševanja in pomoči.
  25. Komunikacija je vsaka informacija, ki se izmenja ali prenese med končnim številom strank s pomočjo javno dostopne elektronske komunikacijske storitve. Ne vključuje pa informacij, ki so javnosti prenesene kot del radiodifuzijske storitve prek elektronskega komunikacijskega

- omrežja, razen v obsegu, v katerem se da informacijo povezati s prepoznavnim naročnikom ali uporabnikom, ki jo prejme.
26. Komunikacijski objekt je stavba ali gradbeno inženirski objekt, ki je del elektronskega komunikacijskega omrežja in pripadajoče infrastrukture, vključno z morebitnimi napravami.
  27. Končni uporabnik oziroma končna uporabnica (v nadaljnjem besedilu: končni uporabnik) je uporabnik, ki ne zagotavlja javnih komunikacijskih omrežij ali javno dostopnih elektronskih komunikacijskih storitev.
  28. Krajevna zanka je fizični vod, ki povezuje omrežno priključno točko z glavnim razdelilnikom ali enakovredno napravo v fiksnem javnem elektronskem komunikacijskem omrežju
  29. Kršitev varnosti osebnih podatkov pomeni kršitev varnosti, ki povzroči nenamerno ali nezakonito uničenje, izgubo, spremembo, nepooblaščen razkritje ali dostop do osebnih podatkov, ki so poslani, shranjeni ali kako drugače obdelani v zvezi z zagotavljanjem javno dostopnih elektronskih komunikacijskih storitev v Evropski skupnosti.
  30. Medomrežno povezovanje je fizično in logično povezovanje javnih komunikacijskih omrežij, ki jih uporablja isti ali drug operater, da omogoči uporabnikom enega operaterja komunikacijo z uporabniki istega ali drugega operaterja ali dostop do storitev, ki jih zagotavlja drug operater. Storitve lahko zagotavljajo udeležene stranke ali druge stranke, ki imajo dostop do omrežja. Medomrežno povezovanje je posebna vrsta operaterskega dostopa, ki je izveden med operaterji javnih omrežij.
  31. Meddržavni trgi so trgi, določeni skladno s 111. členom tega zakona, ki pokrivajo Evropsko skupnost ali njen znaten del v več kot eni državi članici.
  32. Naročnik oziroma naročnica (v nadaljnjem besedilu: naročnik) je vsaka fizična ali pravna oseba, ki z izvajalcem javno dostopnih elektronskih komunikacijskih storitev sklene pogodbo o zagotavljanju takih storitev.
  33. Negeografska številka je številka iz načrta telefonskega oštevilčenja Republike Slovenije iz 65. člena tega zakona, ki ni geografska številka; med drugim vključuje številke mobilnih telefonov, številke brezplačnih telefonskih klicev (zelenih telefonov) in številke premijskih storitev.
  34. Neuspešni klic pomeni komunikacijo, pri kateri je bila povezava uspešno vzpostavljena, a ni bilo odgovora oziroma je bil klic kako drugače zaključen v omrežju.
  35. Nevtralnost interneta je princip, po katerem se vsak promet skozi javno komunikacijsko omrežje obravnava enakovredno, to je neodvisno od vsebine, aplikacije, storitev, naprave, vira in cilja komunikacije.
  36. Objekt kot del pripadajoče elektronske komunikacijske infrastrukture pomeni stavbo ali del stavbe ali samostojne prostore v njej, kjer je nameščena elektronska komunikacijska oprema, pa tudi gradbene inženirske objekte, kot so na primer kabelska kanalizacija, antenski stolp in antena, ki so podrobneje določeni s predpisom iz četrtega odstavka 9. člena tega zakona.
  37. Odprta komunikacijska omrežja so javna komunikacijska omrežja, do katerih pod enakimi pogoji lahko dostopajo vsi operaterji.
  38. Omrežna priključna točka je fizična točka, na kateri ima naročnik dostop do javnega komunikacijskega omrežja; kadar omrežja vključujejo komutacijo ali usmerjanje, je omrežna priključna točka določena s posebnim omrežnim naslovom, ki je lahko vezan na številko ali ime naročnika.
  39. Operater je operater omrežja oziroma izvajalec storitve. Fizična ali pravna oseba, ki brezplačno nudi dostop do interneta oziroma zagotavljanje dostopa do interneta ni del njene pridobitne dejavnosti, ni operater.
  40. Operater omrežja je fizična ali pravna oseba, ki zagotavlja javno komunikacijsko omrežje ali pripadajoče zmogljivosti ali je obvestil pristojni regulativni organ o nameravanem zagotavljanju javnega komunikacijskega omrežja ali pripadajočih zmogljivosti.

41. Operaterski dostop pomeni zagotovitev razpoložljivosti naprav in/ali storitev drugemu operaterju pod določenimi pogoji, bodisi na izključni ali neizključni podlagi, za zagotavljanje elektronskih komunikacijskih storitev, tudi kadar se uporabljajo za zagotavljanje storitev informacijske družbe ali storitev radiodifuzijskih vsebin. Med drugim zajema dostop do omrežnih elementov in pripadajočih naprav, ki lahko vključuje tudi priključitev opreme s fiksnimi ali nefiksnimi sredstvi (zlasti dostop do krajevne zanke ter naprav in storitev, ki so potrebne za zagotavljanje storitev prek krajevne zanke); dostop do fizične infrastrukture, vključno z zgradbami, kanali in drogovi; dostop do ustreznih sistemov programske opreme, vključno s sistemi za obratovalno podporo; dostop do informacijskih sistemov ali podatkovnih zbirk za prednaročanje, zagotavljanje, naročanje, zahteve za vzdrževanje in za popravilo ter zaračunavanje; dostop do pretvorbe številke ali do sistemov, ki zagotavljajo enakovredno delovanje; dostop do fiksnih in mobilnih omrežij, zlasti za gostovanje; dostop do sistemov s pogojnim dostopom za digitalne televizijske storitve in dostop do virtualnih omrežnih storitev.
42. Podatki o lokaciji so vsakršni podatki, obdelani v elektronskem komunikacijskem omrežju ali v okviru elektronske komunikacijske storitve, ki kažejo na zemljepisni položaj terminalske opreme uporabnika javno dostopne elektronske komunikacijske storitve.
43. Podatki o prometu so katerikoli podatki, obdelani za namen prenosa komunikacije po elektronskem komunikacijskem omrežju ali zaradi njegovega zaračunavanja.
44. Pripadajoče zmogljivosti so pripadajoče storitve, fizična infrastruktura in druge naprave ali elementi, povezani z elektronskim komunikacijskim omrežjem oziroma elektronsko komunikacijsko storitvijo, ki omogočajo oziroma podpirajo zagotavljanje storitev po tem omrežju oziroma s to storitvijo ali pa imajo sposobnost za to in vključujejo med drugim zgradbe ali vhode v zgradbe, ožičenje zgradb, antene, stolpe in druge podporne konstrukcije, kanale, vodila, stebre, vstopne jaške in omarice.
45. Pripadajoče storitve so storitve, povezane z elektronskim komunikacijskim omrežjem oziroma elektronsko komunikacijsko storitvijo, ki omogoča oziroma podpira zagotavljanje storitev prek tega omrežja oziroma storitve ali imajo zmožnost za to in vključujejo med drugim prevedbo številke ali sisteme, ki ponujajo enakovredno funkcionalnost, sisteme s pogojnim dostopom in elektronske programske vodinke, ter tudi druge storitve, kot. so identiteta, lokacija in navzočnostna storitev.
46. Prikaz identitete kličočega priključka je funkcija, ki omogoča klicanemu, da razpozna omrežno priključno točko, iz katere izvira klic, na podlagi številke ali oznake, ki je dodeljena tej omrežni priključni točki.
47. Prikaz identitete priključka v zvezi je funkcija, ki omogoča kličočemu, da razpozna omrežno priključno točko, v kateri se zaključuje klic, na podlagi številke ali oznake, ki je dodeljena tej omrežni priključni točki.
48. Potrošnik oziroma potrošnica (v nadaljnjem besedilu: potrošnik) je vsaka fizična oseba, ki uporablja ali zaprosi za javno dostopno komunikacijsko storitev za namene, ki ne sodijo v njeno trgovsko, poslovno ali poklicno dejavnost.
49. Radioamaterska storitev je radiokomunikacijska storitev za samoizobraževanje, medsebojno komuniciranje (vzpostavljanje medsebojnih povezav) in tehnične raziskave, ki jo izvajajo radioamaterji, to je pravilno pooblaščen osebe, ki jih zanima radijska tehnika samo iz osebnih nagibov in brez gmotnih koristi.
50. Radioamaterska satelitska storitev je radiokomunikacijska storitev, ki uporablja vesoljske postaje na zemeljskih satelitih za iste namene kot radioamaterska storitev.
51. Radiofrekvenčno zaščitno razmerje je najmanjša vrednost razmerja zelenega in neželenega signala na vhodu v sprejemnik pod določenimi pogoji, tako da je določena kakovost sprejema zelenega signala dosežena na izhodu iz sprejemnika.

52. Radiokomunikacijske storitve so elektronske komunikacijske storitve, ki se izvajajo z uporabo radijskih frekvenc.
53. Radijska frekvenca v tem zakonu je del radiofrekvenčnega spektra in je določena s centralno frekvenco in širino radiofrekvenčnega kanala, zgornjo ali spodnjo mejno frekvenco radiofrekvenčnega kanala ali navedbo posameznih nosilnih frekvenc.
54. Radiodifuzija je radiokomunikacijska storitev, ki je namenjena za oddajanje in razširjanje radijskih ali televizijskih programov z neposrednim javnim sprejemom v odprtem prostoru brez selektivnega izbiranja. Program ima pomen, kot je opredeljen v zakonu, ki ureja medije.
55. Razporeditev spektra pomeni določitev danega radiofrekvenčnega pasu eni ali več vrstam radiokomunikacijskih storitev, kjer je to primerno, pod določenimi pogoji.
56. Sistem s pogojnim dostopom je vsak tehnični ukrep oziroma vsaka ureditev, kjer je dostop do zaščitene radijske ali televizijske radiodifuzijske storitve v razumljivi obliki pogojen s sklenitvijo naročniškega razmerja ali drugo obliko predhodne individualne avtorizacije.
57. Soglasje je osebna privolitev uporabnika ali naročnika v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov.
58. Storitev informacijske družbe je storitev, ki se po navadi zagotavlja za plačilo, na daljavo, z elektronskimi sredstvi in na posamezno zahtevo prejemnika storitev. Pri tem "na daljavo" pomeni, da se storitev zagotavlja, ne da bi bili strani sočasno prisotni. "Z elektronskimi sredstvi" pomeni, da se storitev na začetku pošlje in v namembnem kraju sprejme z elektronsko opremo za obdelavo (vključno z digitalnim stiskanjem) in shranjevanje podatkov in v celoti pošlje, prenese in sprejme po žici, radiu, optičnih sredstvih ali drugih elektromagnetnih sredstvih. "Na posamezno zahtevo prejemnika storitev" pa pomeni, da se storitev zagotavlja s prenosom podatkov na posamezno zahtevo. Storitve informacijske družbe vključujejo zlasti storitve prodaje blaga ali storitev, dostopa do podatkov ali oglaševanja na svetovnem spletu ter storitve dostopa do komunikacijskega omrežja, prenosa podatkov ali shranjevanja prejemnikovih podatkov v komunikacijskem omrežju.
59. Storitev z dodano vrednostjo je vsaka storitev, ki zahteva obdelavo podatkov o prometu ali lokaciji razen podatkov o prometu, ki niso nujno potrebni za prenos komunikacije ali njegovo zaračunavanje.
60. Širokopasovno omrežje je javno komunikacijsko omrežje, ki omogoča prenos podatkov z visoko hitrostjo.
61. Širokozaslonska televizijska storitev je televizijska storitev, v celoti ali delno sestavljena iz programov, ki so izdelani in pripravljene za prikazovanje v širokozaslonskem formatu v polni višini. Format 16:9 je referenčni format za širokozaslonsko televizijsko storitev.
62. Škodljivo motenje je motenje, ki ogroža delovanje radionavigacijske storitve ali drugih varnostnih storitev ali ki drugače resno poslabšuje, ovira ali neprestano prekinja radiokomunikacijsko storitev, ki delujejo v skladu z veljavnimi mednarodnimi ali državnimi predpisi ali predpisi Evropske skupnosti.
63. Številka je številka ali predpona, določena s priporočilom E.164 Mednarodne telekomunikacijske zveze (ITU).
64. Številke za klice v sili so enotna evropska telefonska številka za klice v sili "112", številka policije »113«, enotna evropska telefonska številka za prijavo pogrešanih otrok »116 000« in vse druge številke, ki so kot take določene v načrtu oštevilčenja.
65. Telekomunikacijski vod je celotna podzemna ali nadzemna povezava med dvema ali več točkami, po katerih je možna enosmerna, dvosmerna ali obojesmerna komunikacija.
66. Uporabnik oziroma uporabnica (v nadaljnjem besedilu: uporabnik) je fizična ali pravna oseba, ki uporablja ali zaprosi za uporabo javno dostopne elektronske komunikacijske storitve.
67. Uporabniško ime je enolični identifikator, dodeljen osebam, ko se prijavijo ali registrirajo za storitev internetnega dostopa ali storitev internetne komunikacije.

68. Upravljavec oziroma upravljavka (v nadaljnjem besedilu: upravljavec) v tem zakonu pomeni fizično ali pravno osebo, javni organ, agencijo ali katerikoli drug organ, ki sam ali skupaj z drugimi določa namene in sredstva obdelave osebnih podatkov.
69. Vertikalno integrirani operater je operater, ki deluje na različnih nivojih maloprodajnega in veleprodajnega zagotavljanja omrežij in opravljanja storitev.
70. Zagotavljanje elektronskega komunikacijskega omrežja pomeni vzpostavitev, obratovanje, upravljanje ali zagotavljanje razpoložljivosti takega omrežja.
71. Zakonito prestrezanje komunikacij je postopek, odrejen na podlagi zakona, ki ureja kazenski postopek, ali zakona, ki ureja Slovensko obveščevalno-varnostno agencijo, pri katerem se zbira vsebino, okoliščine in dejstva, povezane s komunikacijami na določeni točki v javnem komunikacijskem omrežju.
72. Zmogljivejša digitalna televizijska oprema so naprave, ki se priključijo na televizijske sprejemnike, ali integrirani digitalni televizijski sprejemniki, ki lahko sprejemajo digitalne interaktivne televizijske storitve.

II. POGOJI ZA ZAGOTAVLJANJE ELEKTRONSKIH KOMUNIKACIJSKIH OMREŽIJ IN STORITEV

4. člen

(zagotavljanje elektronskih komunikacijskih omrežij in storitev)

Vsaka fizična ali pravna oseba lahko zagotavlja elektronska komunikacijska omrežja oziroma izvaja elektronske komunikacijske storitve pod pogoji, ki so določeni s tem zakonom in na njegovi podlagi sprejetimi podzakonskimi predpisi ter v skladu z drugo veljavno zakonodajo, če s tem ne ogroža javnega reda, življenja in zdravja ljudi ter javne varnosti in obrambe države.

5. člen

(obvestilo)

(1) Pred začetkom ali spremembo zagotavljanja javnih komunikacijskih omrežij oziroma izvajanja javnih komunikacijskih storitev je potrebno obvestiti agencijo v pisni obliki.

(2) Operater z obvestilom agencije pridobi pravico, da se pod pogoji in skladno s 95. členom tega zakona z drugimi operaterji pogaja o medomrežnem povezovanju in, kjer je to primerno, od njih pridobi operaterski dostop ali medomrežno povezavo, in možnost, da je določen za izvajalca univerzalne storitve skladno s 119. členom tega zakona. Merila in postopki za naložitev posamičnih obveznosti operaterjem izhajajo iz IX. in XI. poglavja ter iz 95. in 119. člena tega zakona.

(3) V obvestilu iz prejšnjega odstavka morajo biti navedeni podatki, ki jih agencija potrebuje za vzdrževanje uradne evidence operaterjev in nadzor, in sicer:

1. ime, naslov, davčna in matična številka za fizične osebe,
2. firma, sedež, davčna in matična številka, registrska številka in navedba zakonitega zastopnika za pravne osebe,
3. kratek opis javnih komunikacijskih omrežij oziroma javnih komunikacijskih storitev, vključno z opisom značilnih fizičnih in okoljskih lastnosti omrežij in naprav ter načina njihove izvedbe,
4. predviden datum začetka ali spremembe zagotavljanja javnih komunikacijskih omrežij oziroma izvajanja javnih komunikacijskih storitev.

(4) Spremembo podatkov iz 1., 2. in 3. točke prejšnjega odstavka mora operater agenciji sporočiti v roku 30 dni od njihovega nastanka. Spremembo podatkov iz 4. točke prejšnjega odstavka mora operater sporočiti pred predvidenim datumom, razen v primeru višje sile, ko spremembo lahko sporoči v osmih dneh po predvidenem datumu. Za spremembo podatkov iz 4. točke prejšnjega odstavka se šteje, če se zagotavljanje javnih komunikacijskih omrežij oziroma storitev na predvideni datum ne začne dejansko opravljati.

(5) Agencija v sedmih dneh po prejemu obvestila z vsemi potrebnimi podatki iz tretjega odstavka tega člena, vpiše operaterja v uradno evidenco in mu hkrati pošlje potrdilo o vpisu v uradno evidenco. Vpis v uradno evidenco ni pogoj za izvrševanje pravic in obveznosti, ki jih imajo operaterji po tem zakonu. Potrdilo ni upravni akt in samo po sebi ne ustvarja pravic in obveznosti po tem zakonu.

(6) Agencija v sedmih dneh po prejemu obvestila, ki ne vsebuje vseh potrebnih podatkov iz tretjega odstavka tega člena, operaterja posebej pozove, da je obvestilo treba dopolniti v roku, ki ne sme biti krajši od osem dni.

(7) Agencija s splošnim aktom podrobneje predpiše vsebino in obliko obvestila iz prvega odstavka tega člena ter vsebino podatkov iz tretjega odstavka tega člena. Agencija s splošnim aktom določi tudi obliko in vsebino potrdila iz petega odstavka tega člena.

(8) Operater je najmanj 90 dni pred predvidenim prenehanjem zagotavljanja javnih komunikacijskih omrežij oziroma izvajanja javnih komunikacijskih storitev dolžan o tem obvestiti agencijo v pisni obliki. Operater mora v tem obvestilu opisati tudi način zagotavljanja trajne hrambe podatkov o registraciji zakonitega prestrezanja in hranjenih podatkov o prometu elektronskih komunikacij za celotno obdobje, za katerega je treba zagotoviti hrambo v skladu s tem zakonom, zlasti pa navesti, kje bo tako hranjeno gradivo dostopno. V zvezi z načinom in pogoji hrambe se uporabljajo določbe zakona, ki ureja varstvo osebnih podatkov, in zakona, ki ureja varstvo dokumentarnega gradiva.

6. člen

(plačilo na podlagi obvestila)

(1) Na podlagi obvestila iz prvega odstavka prejšnjega člena so operaterji zavezanci za letno plačilo agenciji. Plačila po tem členu krijejo stroške, ki jih ima agencija z izvrševanjem določb tega zakona, razen določb V. in VI. poglavja tega zakona.

(2) Višina plačila iz prejšnjega odstavka se določi glede na višino letnega prihodka, ki ga ima operater iz zagotavljanja javnih komunikacijskih omrežij oziroma iz izvajanja javnih komunikacijskih storitev na ozemlju Republike Slovenije. Plačilo se določi tako, da se število točk pomnoži z vrednostjo točke. Število točk je enako 0.1% skupnega letnega prihodka, pri čemer ne glede na letni prihodek operaterja število točk ne more biti manjše od 100. Vrednost točke se določi s tarifo, ki je splošni akt agencije.

(3) Operater mora vsako leto do 31. marca obvestiti agencijo o višini prihodkov iz prejšnjega odstavka iz preteklega leta. Če operater do tega roka tega ne stori, upošteva agencija kot prihodek iz prejšnjega odstavka celotni prihodek operaterja iz preteklega leta, pridobljen na podlagi podatkov Agencije Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve.

(4) Če agencija utemeljeno sumi o resničnosti podatkov, ki jih je sporočil operater, lahko agencija ali pooblaščen revizor oziroma revizorka (v nadaljnjem besedilu: revizor) po izboru agencije pregleda podatke in oceni prihodek na stroške tega operaterja. Če ocenjeni prihodek bistveno odstopa od sporočenega prihodka iz drugega odstavka, agencija pri izračunu upošteva ocenjeni prihodek.

(5) Pri izdaji tarife iz drugega odstavka tega člena agencija upošteva potrebno pokrivanje stroškov iz prvega odstavka tega člena glede na načrtovane cilje in naloge, določene v programu dela agencije in saldo finančnih sredstev iz preteklega leta. Tarifa vsebuje posebno obrazložitev, v kateri se navede razloge za sprejem ali spremembo tarife ter cilje, ki bi jih na ta način dosegli. Tarifo se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije skupaj z njeno obrazložitvijo in začne veljati po tej objavi.

(6) Predlog tarife iz prejšnjega odstavka mora agencija najkasneje do 31. oktobra tekočega leta predložiti v soglasje Vladi Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada) skupaj s programom dela in finančnim načrtom za prihodnje koledarsko leto ter revidiranimi računovodskimi izkazi za preteklo koledarsko leto. Če vlada do 15. decembra tekočega leta ne izda soglasja, se do uveljavitve predlagane tarife uporablja veljavna tarifa.

(7) Pred izdajo ali spremembo tarife je treba ugotoviti oziroma predvideti stroške iz prvega odstavka tega člena ter določiti rok, ki ne sme biti krajši od 15 dni in ne daljši od dveh mesecev, v katerem se pozove zavezanca iz prvega odstavka tega člena, da podajo svoje mnenje, pripombe in predloge glede načrtovane izdaje ali spremembe tarife. V tem času se lahko opravijo tudi medsebojni razgovori.

7. člen (odmera in plačevanje plačil)

(1) Plačilo iz prejšnjega člena za posameznega zavezanca odmeri agencija z odločbo o odmeri plačila. Zavezanec je odmerjeno plačilo dolžan nakazati v 30 dneh od vročitve te odločbe na transakcijski račun agencije.

(2) Plačila se plačujejo letno in se odmerijo vnaprej za tekoče koledarsko leto.

(3) V prvem koledarskem letu, ko nastopi obveznost plačila, agencija odmeri le toliko dvanajstin letnega plačila, kolikor celih mesecev preostane od nastanka obveznosti do konca leta, vendar ne manj od ene dvanajstine letnega plačila.

(4) Zavezanec za plačilo je dolžan plačati celotno letno plačilo v koledarskem letu, v katerem je prenehal zagotavljati javna komunikacijska omrežja ali izvajati javne komunikacijske storitve.

8. člen (nadzor)

Agencija nadzira izvajanje določb tega poglavja.

III. GRADNJA IN SKUPNA UPORABA OMREŽIJ TER PRIPADAJOČE INFRASTRUKTURE

9. člen
(prostorsko načrtovanje, gradnja in vzdrževanje)

(1) Za potrebe prostorskega načrtovanja se javno komunikacijsko omrežje in pripadajoča infrastruktura šteje za gospodarsko javno infrastrukturo.

(2) Gradnja javnih komunikacijskih omrežij in pripadajoče infrastrukture je v javno korist. Šteje se, da je v javno korist tudi gradnja drugih elektronskih komunikacijskih omrežij in pripadajoče infrastrukture na nepremičninah v lasti oseb javnega prava, nad temi nepremičninami ali pod njimi.

(3) Vzdrževanje na komunikacijskih objektih, ki so del omrežij in pripadajoče infrastrukture iz prejšnjega odstavka, se šteje za vzdrževalna dela v javno korist v smislu predpisov o graditvi objektov, ne glede na to, da niso namenjena zagotavljanju opravljanja gospodarske javne službe.

(4) Minister glede na stopnjo zahtevnosti gradnje določi enostavne komunikacijske objekte, za katera v skladu s predpisi o graditvi objektov ni treba pridobiti gradbenega dovoljenja ter predpiše, kaj se šteje za vzdrževanje komunikacijskih objektov.

(5) Komunikacijska omrežja in pripadajoča infrastruktura iz drugega odstavka tega člena morajo biti, kjer dejanske in tehnične možnosti to dopuščajo, grajeni tako, da zaradi varstva okolja in omejevanja nepotrebnih posegov v prostor, javnega zdravja in javne varnosti omogočajo njihovo skupno uporabo. S tem namenom je potrebno pri gradnji teh komunikacijskih omrežij vedno predvideti in postaviti dostopovno točko, ki omogoča skupno uporabo dostopovnega dela omrežja. Agencija s splošnim aktom podrobneje uredi minimalne zahteve dostopovne točke iz prejšnjega stavka oziroma vprašanja, ki nastanejo pri izvrševanju tega odstavka.

(6) Če je pri večstanovanjskih in poslovnih stavbah predvidena hišna komunikacijska infrastruktura, mora biti projektirana in grajena optična komunikacijska infrastruktura, ki se nahaja v skupnih delih stavbe, in ki preko centralne vstopne točke – delilnika omogoča posameznemu operaterju povezavo do vsakega naročnika posebej.

(7) Lokalne skupnosti v okviru svojih pristojnosti pospešujejo gradnjo elektronskih komunikacijskih omrežij in pripadajoče infrastrukture in kjer primerno sodelujejo z agencijo. Pri tem zlasti sklepajo služnostne in druge pogodbe z operaterji na svoji infrastrukturi, obveščajo operaterje in agencijo o nameravanih bodočih posegih v svojo obstoječo infrastrukturo ter lahko načrtujejo gradnjo odprtih javnih komunikacijskih omrežij.

10. člen
(skupna gradnja)

(1) Investitor v komunikacijska omrežja iz drugega odstavka prejšnjega člena mora pred začetkom projektiranja sporočiti agenciji namero načrtovane gradnje in svoj poziv zainteresiranim soinvestitorjem v elektronska komunikacijska omrežja in pripadajočo infrastrukturo k skupni gradnji ali k predvidenem zakupu teh zmogljivosti. Investitor v druge vrste gospodarske javne infrastrukture pa mora pred začetkom projektiranja sporočiti agenciji namero načrtovane gradnje s pozivom investitorjem v elektronska komunikacijska omrežja, da izrazijo interes po vključitvi elektronskih komunikacijskih omrežij in pripadajoče infrastrukture v načrtovanje. Agencija mora najkasneje v roku sedmih dni od prejema na svojih spletnih straneh

javno objaviti sporočila investitorjev o pričetku projektiranja z ustreznimi pozivi zainteresiranim, da se o pozivu izjasni v roku, ki ga določi investitor, vendar ne sme biti krajši od 20 dni od objave.

(2) Pogoj »pred začetkom projektiranja« iz prejšnjega odstavka pomeni vsaj 30 dni pred izdajo naročila za izdelavo projektne dokumentacije, ki je potrebna za pridobitev gradbenega dovoljenja, oziroma, kadar gradbeno dovoljenje ni potrebno, vsaj 60 dni pred začetkom izvajanja del.

(3) Pri izkazanem interesu po postopku iz prvega odstavka tega člena je investitor v komunikacijska omrežja in pripadajočo infrastrukturo iz drugega odstavka prejšnjega člena dolžan zainteresiranim soinvestitorjem ali zakupnikom ponuditi sklenitev ustrezne pogodbe, ki upošteva stroškovno naravnane cene. Če se investitor in zainteresirani soinvestitor ali zainteresirani zakupnik sama ne dogovorita o sklenitvi te pogodbe in njeni vsebini, na zahtevo ene od strank o zadevi odloča agencija po postopku iz 219. člena tega zakona. Ob izkazanem interesu po postopku iz prvega odstavka tega člena in po sklenitvi ustrezne pogodbe ali izvršljivosti takšne odločbe agencije, mora investitor ta komunikacijska omrežja in pripadajočo infrastrukturo načrtovati in graditi tako, da omogočajo povečanje zmogljivosti skladno z izkazanim interesom.

(4) Obveznosti investitorja v komunikacijska omrežja in pripadajočo infrastrukturo iz prvega do tretjega odstavka tega člena veljajo tudi pri vzdrževanju komunikacijskih objektov iz tretjega odstavka prejšnjega člena.

(5) Investitor v druge vrste gospodarske javne infrastrukture, kot so na primer električna in plinska omrežja ali javne ceste, mora svoja omrežja načrtovati tako, da se v okviru tehničnih zmožnosti hkrati z njimi skladno z izkazanim interesom po postopku iz prvega odstavka tega člena lahko gradita tudi elektronsko komunikacijsko omrežje in pripadajoča infrastruktura.

(6) Kjer se gradnja komunikacijskega omrežja in pripadajoče infrastrukture iz drugega odstavka prejšnjega člena ali druge gospodarske javne infrastrukture financira iz javnih sredstev, morajo investitorji pri gradnji te infrastrukture vanje položiti prazno kabelsko kanalizacijo dovolj velikih kapacitet, če glede na podatke evidence iz 25. člena tega zakona na predvidenem območju gradnje še ne obstaja takšna kabelska kanalizacija. Tako zgrajena kabelska kanalizacija mora biti na voljo vsem lastnikom elektronskih komunikacijskih omrežij in pripadajoče infrastrukture pod enakimi pogoji.

11. člen (skupna uporaba)

(1) Kadar je fizična ali pravna oseba, ki zagotavlja elektronska komunikacijska omrežja, pridobila pravico do graditve, postavitve, obratovanja ali vzdrževanja teh omrežij in pripadajoče infrastrukture na nepremičnini v tuji lasti, nad ali pod njo ali kadar lahko izkoristi postopek razlastitve ali ustanovitve služnosti za to nepremičnino, agencija lahko odredi skupno uporabo te lastnine oziroma komunikacijskih objektov, ob upoštevanju načela sorazmernosti.

(2) Agencija lahko odredi ukrep iz prejšnjega odstavka na zahtevo ene izmed strank po postopku iz 219. člena tega zakona v korist fizičnih ali pravnih oseb, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja, ki so prikrajšana za dostop do uporabnih alternativ zaradi varstva okolja, javnega zdravja, javne varnosti ali prostorskih ureditev in se stranke same ne dogovorijo

o skupni uporabi iz prvega odstavka tega člena. V tem primeru lahko agencija odredi, da fizična ali pravna oseba iz prvega odstavka tega člena drugi stranki omogoči skupno uporabo lastnine oziroma komunikacijskih objektov, kot so na primer stavbe, vhodi v stavbe in napeljave v njih, drogov, anten, stolpov in drugih podobnih konstrukcij, pa tudi cevnih vodov, kanalov, vstopnih jaškov in priključnih omaric, vključno s fizično skupno lokacijo. Pri tem lahko določi pravila za delitev stroškov skupne uporabe zmogljivosti oziroma nepremičnin.

(3) Investitor oziroma lastnik druge vrste gospodarske javne infrastrukture mora v skladu s tehničnimi zmožnostmi operaterjem omrežij in zainteresiranim državnim organom omogočiti skupno uporabo svojih prostih zmogljivosti te infrastrukture. Med proste zmogljivosti se štejejo zlasti prazne ali delno izkoriščene cevi, neuporabljen optična vlakna ter zmogljivost nosilnih stebrov za obešanje dodatnih kablov za gradnjo omrežij elektronskih komunikacij.

(4) Agencija lahko odredi skupno uporabo le na podlagi predhodno izvedenega javnega posvetovanja, ki ne sme trajati manj, kot je opredeljeno v 205. členu tega zakona. V okviru javnega posvetovanja morajo imeti vse zainteresirane stranke možnost, da izrazijo svoje mnenje.

(5) Odreditev skupne uporabe mora biti objektivna, pregledna, nediskriminatorna ter sorazmerna.

12. člen

(skupna uporaba napeljav v stavbah)

(1) Agencija lahko fizičnim ali pravnim osebam iz prvega odstavka prejšnjega člena z odločbo naloži obveznosti skupne uporabe napeljave v stavbah ali do prve točke koncentracije ali distribucije, če je ta zunaj stavbe, po postopku iz prejšnjega člena, v kolikor je to utemeljeno z dejstvom, da bi bilo podvajanje te infrastrukture gospodarsko neučinkovito ali fizično neizvedljivo. Pri tem lahko določi pravila za delitev stroškov skupne uporabe zmogljivosti oziroma lastnine.

(2) Kadar lastnik napeljave iz prejšnjega odstavka ni fizična ali pravna oseba iz prvega odstavka prejšnjega člena, mora fizična ali pravna oseba, ki zagotavlja elektronska komunikacijska omrežja za pridobitev pravice skupne uporabe te napeljave pridobiti pravico služnosti ob smiselni uporabi določb IV. poglavja tega zakona.

13. člen

(izvrševanje skupne uporabe)

Fizična ali pravna oseba, ki zagotavlja komunikacijska omrežja, mora izvrševati pravico skupne uporabe komunikacijskih objektov oziroma lastnine tako, da le v najnujnejšem obsegu moti lastnika nepremičnine in posega v nepremičnino, ki se nanaša na skupno uporabo komunikacijskih objektov oziroma lastnine.

14. člen

(uporaba proračunskih sredstev)

(1) Sredstva za gradnjo širokopasovnega omrežja ali za izvajanje javne komunikacijske storitve povezljivosti v širokopasovno omrežje se lahko zagotovijo tudi iz proračuna Republike Slovenije v skladu s predpisi, ki urejajo spremljanje državnih pomoči.

(2) Proračunska sredstva za gradnjo širokopasovnega omrežja se lahko zagotovijo in uporabijo le, kadar so kumulativno izpolnjeni naslednji pogoji:

1. na določenem območju Republike Slovenije ni zadostne pokritosti s širokopasovnim omrežjem ali to omrežje ni na voljo vsem pod primerljivimi pogoji glede hitrosti in cene širokopasovnega dostopa kot v večini drugih območij Republike Slovenije;
2. za gradnjo širokopasovnega omrežja ni izkazanega tržnega interesa;
3. širokopasovna omrežja se morajo načrtovati in graditi kot odprta komunikacijska omrežja;
4. zagotovljena je preglednost izbora izvajalcev gradnje širokopasovnega omrežja in upravljalcev širokopasovnega omrežja.

(3) Proračunska sredstva za izvajanje javne komunikacijske storitve povezljivosti v širokopasovno omrežje se lahko zagotovijo in uporabijo le, kadar sta kumulativno izpolnjena naslednja pogoja:

1. na določenem območju Republike Slovenije javne komunikacijske storitve povezljivosti v širokopasovno omrežje niso na voljo vsem gospodinjstvom na tem območju pod primerljivimi pogoji glede hitrosti in cene širokopasovnega dostopa kot v večini drugih območjih Republike Slovenije in
2. za izvajanje javne komunikacijske storitve povezljivosti v širokopasovno omrežje pod pogoji iz prejšnje točke ni izkazanega tržnega interesa.

(4) Kdor izkaže tržni interes za gradnjo širokopasovnega omrežja, mora takšno omrežje na območjih in v obsegu, kot je izkazal, zgraditi v roku dveh let odkar je pisno obvestil ministrstvo in agencijo, da z njegove strani takšen interes obstaja. Agencija vodi evidenco izkazanega tržnega interesa za gradnjo širokopasovnega omrežja.

(5) Agencija opravlja nadzor nad odprtostjo širokopasovnih omrežij, zgrajenih s sredstvi iz prvega odstavka tega člena in nad izpolnitvijo obveznosti gradnje iz prejšnjega odstavka s strani osebe, ki je izkazala tržni interes.

15. člen (nadzor)

Agencija nadzira izvajanje določb tega poglavja in na njegovi podlagi izdanih predpisov in aktov.

IV. RAZLASTITEV IN OMEJITVE LASTNINSKE PRAVICE

16. člen (odvzem ali omejitev lastninske ali druge stvarne pravice v primerih graditve javnih komunikacijskih omrežij)

(1) Graditev, postavitve, obratovanje ali vzdrževanje javnih komunikacijskih omrežij in pripadajoče infrastrukture v skladu s predpisi je v javno korist.

(2) Javno komunikacijsko omrežje je treba načrtovati tako, da so posegi v tujo lastnino čim manjši.

(3) Lastninsko ali drugo stvarno pravico na nepremičninah se v javno korist lahko odvzame ali omeji, kadar je to potrebno zaradi gradnje, postavitve, obratovanja in vzdrževanja javnega komunikacijskega omrežja in pripadajoče infrastrukture.

(4) Lastninsko ali drugo stvarno pravico na nepremičninah se odvzame ali omeji po postopku in na način, ki ga določa zakon, ki ureja razlastitev nepremičnin in omejitve lastninske pravice, ter zakon, ki ureja stvarne pravice, razen če ta zakon ne določa drugače.

(5) Operater omrežja, ki želi na tuji nepremičnini, nad ali pod njo izvesti dela iz prvega odstavka tega člena, lahko v postopku razlastitve nastopa kot razlastitveni upravičenec ali v postopku ustanovitve služnosti kot služnostni upravičenec.

(6) Predpostavlja se, da gre pri odločanju v postopku razlastitve oziroma ustanovitve služnosti v korist operaterja omrežja za nujni primer v smislu zakona, ki ureja razlastitev nepremičnin in omejitve lastninske pravice. Upravni organ, ki je pristojen za odločanje na podlagi zakona, ki ureja razlastitev nepremičnin in omejitve lastninske pravice, mora zato pri odločanju o teh zadevah posebej obrazložiti in utemeljiti tudi, če se ne odloči za uporabo nujnega postopka.

17. člen

(ustanovitev služnosti na nepremičninah v lasti oseb javnega prava ob zgraditvi elektronskih komunikacijskih omrežij, ki niso javna komunikacijska omrežja)

(1) Graditev, postavitve, obratovanje ali vzdrževanje elektronskih komunikacijskih omrežij, ki niso javna komunikacijska omrežja, in pripadajoče infrastrukture na nepremičninah v lasti oseb javnega prava v skladu s predpisi je v javno korist.

(2) Elektronsko komunikacijsko omrežje iz prejšnjega odstavka je treba načrtovati tako, da so posegi v lastnino oseb javnega prava čim manjši.

(3) Lastninska ali druga stvarna pravica na nepremičninah v lasti oseb javnega prava se v javno korist lahko obremeni s služnostjo v korist fizične ali pravne osebe, ki zagotavlja elektronska komunikacijska omrežja, ki niso javna komunikacijska omrežja, kadar je to potrebno zaradi graditve, postavitve, obratovanja in vzdrževanja tega omrežja ter pripadajoče infrastrukture.

(4) V primerih iz prejšnjega odstavka se lastninska ali druga stvarna pravica na nepremičninah v lasti oseb javnega prava obremeni s služnostjo po postopku in na način, ki ga določa zakon, ki ureja razlastitev nepremičnin in omejitve lastninske pravice, in zakon, ki ureja stvarne pravice, razen če ta zakon določa drugače.

(5) Fizična ali pravna oseba, ki zagotavlja elektronsko komunikacijsko omrežje, ki ni javno komunikacijsko omrežje, in želi na nepremičnini, ki je v lasti oseb javnega prava, nad to nepremičnino ali pod njo izvesti dela iz prvega odstavka tega člena, lahko v postopku ustanovitve služnosti nastopa kot služnostni upravičenec.

18. člen (služnost)

(1) Služnost na podlagi tega zakona je stvarna pravica, ki obsega za služnostnega upravičenca iz 16. in 17. člena tega zakona naslednja upravičenja:

1. graditev, postavitve, obratovanje in vzdrževanje elektronskega komunikacijskega omrežja in pripadajoče infrastrukture;
2. dostop do elektronskega komunikacijskega omrežja in pripadajoče infrastrukture za potrebe njihovega obratovanja in vzdrževanja;
3. odstranjevanje naravnih ovir pri graditvi, postavitvi, obratovanju in vzdrževanju elektronskega komunikacijskega omrežja.

(2) Upravičenja iz prejšnjega odstavka mora upravičenec izvrševati tako, da le v najnujnejšem obsegu moti lastnika oziroma lastnico (v nadaljnjem besedilu: lastnik) nepremičnine in obremenjuje služeče zemljišče. Če lastniku nepremičnine pri izvrševanju teh upravičenj nastane materialna škoda, jo je povzročitelj dolžan povrniti.

19. člen (ustanovitev služnosti)

(1) Za ustanovitev služnosti mora služnostni upravičenec lastniku nepremičnine predložiti predlog pogodbe.

(2) Obvezna sestavina predlagane pogodbe sta določili o dopustnosti skupne uporabe komunikacijskih objektov služnostnega upravičenca s strani le-tega ter drugih fizičnih in pravnih oseb, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja, skladno z določbami tega zakona in o višini denarnega nadomestila za služnost, ki mora biti enaka plačilu za enakovredno služnost, ki bi jo bilo mogoče doseči v običajnem poslovnem prometu glede na vrsto in obseg pravice ter lastnosti nepremičnine, brez upoštevanja neobičajnih ali osebnih okoliščin. Denarno nadomestilo obsega zmanjšanje vrednosti služeče nepremičnine ali dejansko škodo in izgubljeni dobiček, vključno zaradi dopustnosti skupne uporabe komunikacijskih objektov služnostnega upravičenca s strani le-tega ter drugih fizičnih in pravnih oseb, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja, skladno z določbami tega zakona in omejitev, ki za investitorja izhajajo iz prvega do tretjega odstavka 24. člena tega zakona ob predstavitvi javnih komunikacijskih omrežij.

(3) Če lastnik nepremičnine v desetih dneh po prejemu predloga pogodbe ne pristane na njeno sklenitev, lahko služnostni upravičenec zahteva, da o ustanovitvi služnosti v skladu s 16. ali 17. členom tega zakona odloči pristojni upravni organ.

20. člen (pogoji za odločanje pristojnega organa)

(1) Pristojni upravni organ mora pri odločanju o ustanovitvi služnosti ugotoviti in upoštevati, ali:

1. je pridobitev služnosti nujen pogoj za gradnjo, postavitve, obratovanje ali vzdrževanje elektronskega komunikacijskega omrežja in pripadajoče infrastrukture;
2. je bila gradnja elektronskega komunikacijskega omrežja in pripadajoče infrastrukture načrtovana tako, da so posegi v tujo lastnino čim manjši;
3. bo izvrševanje služnosti bistveno oviralo lastnika nepremičnine.

(2) Za bistveno oviranje lastnika nepremičnine iz 3. točke prejšnjega odstavka gre v primerih, če se:

1. lastniku nepremičnine onemogoči ali znatno oteži dostop do nepremičnine (do zemljišča oziroma objekta na njem);
2. lastniku nepremičnine onemogoči ali znatno oteži opravljanje dejavnosti;
3. znatno zmanjša vrednost nepremičnine (zemljišča ali objekta na njem).

21. člen

(odločba pristojnega upravnega organa)

Z odločbo pristojni upravni organ ustanovi služnost v takšnem obsegu in za takšno časovno obdobje, kot je nujno potrebno za gradnjo, postavitve, obratovanje ali vzdrževanje elektronskega komunikacijskega omrežja. Obvezna sestavina odločbe o ustanovitvi služnosti je določba o dopustnosti skupne uporabe komunikacijskih objektov služnostnega upravičenca s strani le-tega ter drugih fizičnih in pravnih oseb, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja skladno s tem zakonom.

22. člen

(prenehanje služnosti)

(1) Služnost preneha na podlagi sporazuma obeh strank oziroma s potekom časa, za katerega je bila ustanovljena.

(2) Služnost lahko preneha na podlagi odločbe pristojnega upravnega organa, če se ugotovi:

1. na zahtevo ene izmed strank, da služnost ni več potrebna,
2. na zahtevo lastnika nepremičnine, da nosilec upravičenj v treh letih ni začel izvrševati upravičenj, razen če za to obstajajo utemeljeni razlogi.

23. člen

(prestavitev ali sprememba drugih napeljav in kasnejša graditev drugih napeljav)

(1) Operater, ki želi graditi javno komunikacijsko omrežje in pripadajočo infrastrukturo, lahko v zahtevi za ustanovitev služnosti zahteva premestitev ali spremembo obstoječih drugih napeljav, vendar le v primeru, če se javnega komunikacijskega omrežja in pripadajoče infrastrukture ne bi dalo zgraditi, druge napeljave pa se lahko premesti ali spremeni brez negativnih posledic za njihovo uporabo, skupna uporaba napeljav pod pogoji 11. člena tega zakona pa ni mogoča.

(2) Stroške premestitve ali spremembe napeljav mora v celoti kriti operater omrežja, ki je premestitev ali spremembo zahteval.

(3) Kasnejše graditve drugih napeljav se mora opraviti tako, da ne vplivajo moteče na obstoječa javna komunikacijska omrežja in pripadajočo infrastrukturo.

24. člen

(prestavitev in zaščita obstoječih komunikacijskih omrežij)

(1) V primeru, da je zaradi gradnje komunalnih in drugih objektov, naprav in napeljav treba izvesti prestavitev ali zaščito obstoječega komunikacijskega omrežja in pripadajoče infrastrukture iz drugega odstavka 9. člena, ki je vpisana v evidenco iz 25. člena tega zakona, je dolžan investitor predvidene gradnje komunalnih in drugih objektov, naprav in napeljav o tem obvestiti lastnika tega omrežja, ki ga je potrebno prestaviti in zaščititi, najmanj 30 dni pred

predvidenim pričetkom del ter njegovi pooblaščenim osebam omogočiti prisotnost ter strokovni nadzor pri izvedbi del. V nasprotnem primeru investitor odgovarja lastniku za morebitno povzročeno škodo.

(2) Prestavitev in zaščito iz prejšnjega odstavka lahko po dogovoru z investitorjem izvede tudi lastnik omrežja iz prejšnjega odstavka, ali od njega pooblaščen izvajalec.

(3) Stroški prestavitve ali zaščite bremenijo investitorja gradnje komunalnih in drugih objektov, naprav in napeljav, če investitor gradnje komunalnih in drugih objektov, naprav in napeljav ter lastnik omrežja iz prvega odstavka tega člena, ki ga je treba prestaviti in zaščititi, s pogodbo ne določita drugače.

(4) Investitor predvidene gradnje komunalnih in drugih objektov, naprav in napeljav ne odgovarja za morebitno škodo iz prvega odstavka tega člena kot tudi ne nosi stroškov prestavitve ali zaščite, če omrežje in pripadajoča infrastruktura iz prvega odstavka tega člena nista vpisana v evidenco iz 25. člena.

25. člen (vpis v evidenco)

Lastnik komunikacijskega omrežja in pripadajoče infrastrukture iz drugega odstavka 9. člena mora posredovati podatke o vrstah, razpoložljivosti, in legi omrežij ter objektov, kolikor so ti del pripadajoče infrastrukture, neposredno organu, pristojnem za geodetske zadeve, za vpis v evidenco infrastrukturnih omrežij ter objektov skladno s predpisom, ki ureja vpis v to evidenco. Vsaka sprememba teh podatkov se posreduje pristojnemu organu v roku treh mesecev od njenega nastanka.

26. člen (nadzor)

Nadzor nad določbami tega poglavja, kolikor ne gre za civilnopravna razmerja ali upravno odločanje, izvaja inšpektor, pristojen za elektronske komunikacije (v nadaljevanju: inšpektor) ter pri tem usklajeno deluje ter sodeluje z agencijo.

V. RADIOFREKVENČNI SPEKTER

1. Splošne določbe

27. člen (upravljanje radiofrekvenčnega spektra)

(1) Radiofrekvenčni spekter je omejena naravna dobrina s pomembno socialno, kulturno in gospodarsko vrednostjo.

(2) Državni organi v skladu z mednarodnimi akti, vključno s Pravilnikom o radiokomunikacijah Mednarodne telekomunikacijske zveze (ITU), uveljavljenimi v Republiki Sloveniji, skrbijo za učinkovito in nemoteno uporabo radiofrekvenčnega spektra Republike Slovenije in pravic Republike Slovenije do orbitalnih pozicij.

(3) Z radiofrekvenčnim spektrom Republike Slovenije na podlagi javnega pooblastila upravlja agencija in pri tem upošteva morebitne strateške dokumente Republike Slovenije in strateške usmeritve ministrstva, pristojnega za elektronske komunikacije.

28. člen

(strateško načrtovanje in usklajevanje politike radijskega spektra)

(1) Agencija in pristojni državni organi sodelujejo s Komisijo in organi drugih držav članic pri strateškem načrtovanju, koordinaciji in usklajevanju uporabe radijskega spektra v Evropski skupnosti. Pri tem med drugim upoštevajo gospodarske vidike in vidike varnosti, zdravja, javnega interesa, svobode izražanja ter kulturne, znanstvene, socialne in tehnične vidike v zvezi s politikami EU ter različne interese uporabnikov radijskega spektra, da bi na ta način optimizirali uporabo radijskega spektra in se izognili škodljivemu motenju.

(2) Agencija in pristojni državni organi s sodelovanjem s Komisijo in organi drugih držav članic spodbujajo koordinacijo pristopov na področju politike radijskega spektra v Evropski skupnosti in po potrebi usklajene pogoje glede razpoložljivosti in učinkovite uporabe radijskega spektra, ki so potrebni za vzpostavitev in delovanje notranjega trga na področju elektronskih komunikacij.

29. člen

(načrt razporeditve radiofrekvenčnih pasov)

(1) Vlada na predlog ministra z uredbo sprejme načrt razporeditve radiofrekvenčnih pasov, s katero določi radiokomunikacijske storitve v povezavi z radiofrekvenčnimi pasovi, način uporabe radiofrekvenčnih pasov in druga vprašanja povezana z njihovo uporabo.

(2) Strokovno gradivo za predlog uredbe iz prejšnjega odstavka pripravi agencija v skladu z mednarodnopravnimi akti, vključno s Pravilnikom o radiokomunikacijah Mednarodne telekomunikacijske zveze (ITU), uveljavljenimi v Republiki Sloveniji.

30. člen

(načrt uporabe radijskih frekvenc)

(1) Načrt uporabe radijskih frekvenc, ki mora biti v skladu z načrtom iz prejšnjega člena, s splošnim aktom sprejme agencija.

(2) S splošnim aktom iz prejšnjega odstavka agencija podrobneje opredeli namen uporabe in način dodelitve radijskih frekvenc znotraj radiofrekvenčnih pasov, ki so za posamezne radiokomunikacijske storitve predvideni z uredbo iz prejšnjega člena, ter kjer primerno, določi tehnične parametre za uporabo radijskih frekvenc.

(3) Splošni akt iz prvega odstavka tega člena sprejme agencija ob upoštevanju potreb varnosti in obrambe države, varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami ter potreb varnosti zračnega prometa.

(4) Splošni akt iz prvega odstavka tega člena sprejme agencija:
1. v delu, ki se nanaša na radijske frekvence, predvidene za potrebe varnosti in obrambe države ter varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami, v soglasju z ministrstvom, pristojnim za obrambo, ministrstvom, pristojnim za notranje zadeve, in direktorjem oziroma direktorico

Slovenske obveščevalno-varnostne agencije (v nadaljnjem besedilu: direktor Slovenske obveščevalno-varnostne agencije) ter
2. v delu, ki se nanaša na radijske frekvence, predvidene za potrebe za varnost zračnega prometa, pa v soglasju z ministrstvom, pristojnim za promet.

31. člen (tehnološka nevtralnost)

(1) Vse vrste tehnologij, ki se uporabljajo za elektronske komunikacijske storitve in ki ustrezajo minimalnim tehničnim zahtevam skladno z namenom uporabe radijskih frekvenc iz splošnega akta iz prejšnjega člena, se lahko uporabljajo v radiofrekvenčnih pasovih, ki so v načrtu iz 29. člena tega zakona opredeljeni kot razpoložljivi za elektronske komunikacijske storitve v skladu s predpisi Evropske skupnosti.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko agencija s splošnim aktom iz prejšnjega člena določi sorazmerne in nediskriminatorne omejitve za vrste tehnologij radijskega omrežja ali tehnologij za brezžični dostop, ki se uporabljajo za storitve elektronskih komunikacij, če oceni, da je to potrebno zaradi:

1. preprečevanja škodljivega motenja;
2. varovanja javnega zdravja pred elektromagnetnimi polji;
3. zagotavljanja tehnične kakovosti storitve;
4. zagotavljanja maksimalne souporabe radijskih frekvenc;
5. varovanja učinkovite rabe spektra;
6. zasledovanja cilja javnega interesa v skladu z drugim odstavkom 32. člena tega zakona.

32. člen (storitvena nevtralnost)

(1) V radiofrekvenčnih pasovih, ki so v načrtu iz 29. člena tega zakona opredeljeni kot razpoložljivi za elektronske komunikacijske storitve, se lahko izvajajo vse elektronske komunikacijske storitve, ki ustrezajo minimalnim tehničnim zahtevam znotraj radiofrekvenčnih pasov, kot je to določeno v splošnem aktu iz 30. člena tega zakona.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko agencija s splošnim aktom iz 30. člena tega zakona predpiše zagotavljanje določne elektronske komunikacijske storitve v posameznem radiofrekvenčnem pasu, če oceni, da je to potrebno zaradi:

1. varovanja življenj;
2. spodbujanja socialne, regionalne ali teritorialne kohezije;
3. preprečevanja neučinkovite uporabe radijskih frekvenc;
4. spodbujanja kulturne in jezikovne raznolikosti ter medijskega pluralizma z dodeljevanjem radijskih frekvenc za radiodifuzijo.

(3) Ne glede na določbe prvega in drugega odstavka tega člena lahko agencija s splošnim aktom iz 30. člena tega zakona določi prepoved zagotavljanja katere koli druge elektronske komunikacijske storitve v določenem radiofrekvenčnem pasu, če oceni, da je to potrebno iz razloga iz 1. točke prejšnjega odstavka tega člena.

33. člen (pregled omejitev in ukrepov v zvezi z zagotavljanjem tehnološke in storitvene nevtralnosti)

Agencija v rednih časovnih intervalih preverja nujnost omejitev in ukrepov, ki izhajajo iz drugega odstavka 31. člena ter drugega in tretjega odstavka 32. člena tega zakona. Pri tem časovni intervali ne smejo biti daljši od dveh let. Z rezultati pregleda agencija seznani javnost z objavo na svojih spletnih straneh.

34. člen (uporaba radijskih frekvenc)

(1) V Republiki Sloveniji se radijske frekvence uporabljajo na podlagi splošne odobritve, kjer to izhaja iz splošnega akta iz 30. člena tega zakona, ali na podlagi odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc, kadar agencija s splošnim aktom iz 30. člena tega zakona oceni, da je to potrebno zaradi:

1. preprečevanja škodljivega motenja;
2. zagotavljanja tehnične kakovosti storitve;
3. varovanja učinkovite uporabe spektra;
4. zasledovanja ciljev javnega interesa pri dodeljevanju radijskih frekvenc za radiodifuzijo.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka za radijske frekvence, ki so s splošnim aktom iz 30. člena tega zakona predvidene za potrebe varnosti in obrambe države ter varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami, ni potrebno pridobiti odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc. Upravljanje in dodeljevanje teh radijskih frekvenc izvaja organ, pristojen za načrtovanje in upravljanje radijskih frekvenc za potrebe državnih organov.

(3) Agencija pripravi pregled dodeljenih radijskih frekvenc, ki vsebuje podatke o tem, katerim fizičnim ali pravnim osebam so določene radijske frekvence dodeljene, vendar ne vsebuje podatkov za radijske frekvence iz prejšnjega odstavka. Podatki iz pregleda dodeljenih radijskih frekvenc so javni. Agencija pregled dodeljenih radijskih frekvenc javno objavi in ga redno posodablja.

35. člen (izvajanje radioamaterskih storitev)

(1) Radioamaterji lahko uporabljajo radijske frekvence, ki so s splošnim aktom iz 30. člena tega zakona predvidene za radioamatersko in radioamatersko satelitsko storitev, na podlagi radioamaterskega dovoljenja.

(2) Tuji radioamaterji smejo uporabljati radijske frekvence iz prejšnjega odstavka, če imajo veljavno radioamatersko dovoljenje CEPT.

(3) Agencija izda dovoljenje iz prvega odstavka tega člena po določbah zakona, ki ureja splošni upravni postopek, na vlogo radioamaterja, ki vlogi priloži potrdilo o opravljenem izpitu za radioamaterja.

(4) Radioamatersko dovoljenje poleg vsebin, predvidenih z zakonom, ki ureja splošni upravni postopek, vsebuje:

1. podatke o imetniku radioamaterskega dovoljenja;
2. dodeljen klicni znak;
3. razred radioamaterja in
4. čas veljavnosti radioamaterskega dovoljenja.

(5) Agencija s splošnim aktom podrobneje uredi način izvajanja tega člena.

(6) Imetniki radioamaterskih dovoljenj iz prvega in drugega odstavka tega člena niso zavezanci za letno plačilo agenciji za uporabo radijskih frekvenc iz prvega odstavka tega člena.

2. Postopek

2.1 Postopek izdaje odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc

36. člen

(postopek izdaje odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc)

(1) Agencija izda odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc v skladu s splošnim aktom o načrtu uporabe radijskih frekvenc po določbah zakona, ki ureja splošni upravni postopek, ter po predhodno izvedenem postopku javnega razpisa v primerih, ko to določa zakon. Postopki dodelitve radijskih frekvenc morajo biti odprti, objektivni, pregledni, sorazmerni in nediskriminatorni.

(2) Odločba se izda na podlagi javnega razpisa, kadar se v postopku iz 39. člena tega zakona ugotovi, da se učinkovita uporaba določene radijske frekvence lahko zagotovi le z omejitvijo števila izdanih odločb o dodelitvi radijskih frekvenc.

(3) Odločba o dodelitvi radijskih frekvenc za radiodifuzijo in odločba o dodelitvi radijskih frekvenc za zagotavljanje javnih komunikacijskih storitev končnim uporabnikom se izdata na podlagi javnega razpisa brez izvedbe postopka iz 39. člena tega zakona.

(4) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka izda agencija odločbo o dodelitvi radijske frekvence za radiodifuzijo iz drugega in tretjega odstavka 55. člena tega zakona brez izvedbe postopka javnega razpisa.

(5) Ne glede na določbo tretjega odstavka tega člena agencija izda odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc za radiodifuzijo ponudnikom storitev radijskih ali televizijskih radiodifuznih vsebin brez izvedbe postopka javnega razpisa, če to za potrebe doseganja ciljev javnega interesa določa drug zakon.

(6) Agencija izda odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc fizični ali pravni osebi, ki je bila s preglednim in odprtim postopkom (ministrstva ali lokalne skupnosti) izbrana za upravljavca s pomočjo proračunskih sredstev zgrajenega širokopasovnega omrežja, za območje, na katerem je to omrežje zgrajeno. Odločba se izda na podlagi zakona, ki ureja splošni upravni postopek in brez izvedbe postopka iz 39. člena tega zakona.

37. člen

(usklajeno dodeljevanje radijskih frekvenc v zvezi s skupnimi izbirnimi postopki)

(1) Če je bila uporaba določenih radijskih frekvenc usklajena, pogoji in postopki dostopa dogovorjeni, fizične ali pravne osebe, ki se jim dodelijo radijske frekvence, pa izbrane v skladu z mednarodnimi sporazumi in predpisi Evropske skupnosti, te osebe pridobijo pravico do uporabe teh radijskih frekvenc v Republiki Sloveniji skladno s tem zakonom.

(2) Kadar je s splošnim aktom iz 30. člena tega zakona predpisana uporaba radijskih frekvenc na podlagi odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc, agencija izda odločbo na podlagi splošnega upravnega postopka in brez predhodno izvedenega postopka javnega razpisa. Če so bili v postopku izbire iz prejšnjega odstavka izpolnjeni vsi pogoji, predpisani za dodelitev teh radijskih frekvenc s tem zakonom, jim agencija ne sme naložiti še dodatnih pogojev, meril ali postopkov, ki bi lahko omejili, spremenili ali upočasnili izdajo odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc.

(3) Fizične ali pravne osebe, ki v Republiki Sloveniji pridobijo pravico uporabe radijskih frekvenc iz prvega odstavka tega člena brez odločbe agencije, smejo te frekvence uporabljati le v skladu z izbirno odločbo institucij Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: izbirna odločba) in predpisom Evropske skupnosti, na podlagi katerega je bila izdana, ter morajo pri tem izpolnjevati tudi vse pogoje, ki iz njiju izhajajo. Agencija mora te osebe ustrezno obvestiti o njihovih pravicah in načinu njihovega uresničevanja v Republiki Sloveniji. Pri tem agencija upošteva izbirno odločbo in predpis Evropske skupnosti, na podlagi katerega je bila izdana.

(4) Agencija spremlja in nadzira uporabo radijskih frekvenc iz prvega odstavka tega člena ter pri tem upošteva predpise Evropske skupnosti, vključno s poročanjem Evropski komisiji, kjer je to določeno.

38. člen

(izdaja odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc na podlagi splošnega upravnega postopka)

(1) Vloga za začetek postopka za pridobitev odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc mora poleg sestavin, določenih z zakonom, ki ureja splošni upravni postopek, vsebovati podatke, ki jih agencija potrebuje za vodenje uradne evidence imetnikov odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc in za nadzor uporabe radijskih frekvenc, in sicer:

1. ime, naslov in davčna številka za fizične osebe,
2. firma, sedež, davčna in matična številka, registrska številka in navedba zakonitega zastopnika za pravne osebe,
3. navedba radijske frekvence, na katero se vloga nanaša, in namen uporabe te radijske frekvence,
4. navedba geografskega območja uporabe radijske frekvence,
5. podatki o predvideni tehnični rešitvi, predvsem podatke o predvidenem antenskem sistemu in radijski opremi ter podatke, ki so potrebni za presojo sevanja, navedba geografskega območja uporabe radijskih frekvenc in lokacije objektov, škodljivega motenja in ekonomičnosti izrabe radijske frekvence.

(2) Agencija mora odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc, kadar ni potrebna izvedba javnega razpisa, izdati in vročiti vlagatelju v 42 dneh od prejema vloge za pridobitev odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc ter hkrati podatke o dodelitvi vpisati v pregled dodeljenih radijskih frekvenc.

(3) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka agencija z odločbo zavrne izdajo odločbe o dodelitvi, če ugotovi, da:

1. vlagatelj nima poravnanih vseh zapadlih obveznosti do agencije,
2. dodelitev radijske frekvence ne bi bila v skladu z aktoma iz 29. in 30. člena tega zakona,
3. dodelitev radijske frekvence ne bi bila v skladu z učinkovito uporabo radiofrekvenčnega spektra,
4. bi signal radijske opreme povzročal škodljivo motenje druge radijske opreme, sprejemnikov ali električnih oziroma elektronskih sistemov, ki se mu ne bi bilo mogoče izogniti.

39. člen
(pridobitev mnenj zainteresirane javnosti)

(1) Če agencija oceni, da bi interes za določene radijske frekvence lahko presegel njihovo razpoložljivost in zato ne bi bila mogoča njihova učinkovita uporaba, objavi javni poziv za pridobitev mnenj zainteresirane javnosti o pogojih uporabe teh radijskih frekvenc, zlasti o omejitvi števila imetnikov odločb o dodelitvi radijskih frekvenc. Takšen javni poziv pa mora objaviti vedno, kadar s strani zainteresiranega za uporabo določenih radijskih frekvenc prejme pobudo za javni razpis.

(2) Agencija v javnem pozivu določi rok za pridobitev mnenj zainteresirane javnosti, ki ne sme biti krajši od 30 dni, in vprašanja, o katerih želi pridobiti mnenje zainteresirane javnosti. Glede morebitnih predlogov zainteresirane javnosti o višini plačila za radijske frekvence mora agencija ohraniti stopnjo njihove zaupnosti.

(3) Če agencija na podlagi odziva zainteresirane javnosti ter na podlagi drugih ustreznih informacij, s katerimi razpolaga, ugotovi, da določene radijske frekvence ne bodo dostopne vsem interesentom, mora pred izdajo odločb o dodelitvi radijskih frekvenc izvesti javni razpis. V nasprotnem primeru agencija izda odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc na podlagi zakona, ki ureja splošni upravni postopek.

40. člen
(uporaba določb pri izvajanju javnega razpisa)

(1) V samem postopku javnega razpisa se ne uporablja določb zakona, ki ureja splošni upravni postopek, razen določb o izločitvi.

(2) Javni razpis vodi posebna nepristranska komisija, (v nadaljnjem besedilu: komisija), ki jo imenuje direktor oziroma direktorica agencije (v nadaljnjem besedilu: direktor) in v kateri so lahko zastopane tudi osebe, ki niso zaposlene na agenciji.

41. člen
(sklep o uvedbi javnega razpisa)

(1) Javni razpis se začne s sklepom agencije, ki mora vsebovati vsaj:

1. natančno navedbo radijskih frekvenc, ki so predmet javnega razpisa, radiokomunikacijske storitve, ki se izvajajo z uporabo teh radijskih frekvenc, ter območja oziroma lokacije, kjer se bodo te radijske frekvence uporabljale;
2. pogoje, zahteve in kvalifikacije, ki jih mora ponudnik izpolnjevati, ki pa morajo biti v skladu z veljavno relevantno zakonodajo in prostorskimi akti;
3. merila za izbiro najugodnejše ponudbe in način njihove uporabe ter morebitne druge omejitve, ki bodo upoštevane pri ocenjevanju ponudb;
4. najmanjši znesek plačila za učinkovito rabo omejene naravne dobrine in način njegovega plačila (enkratni znesek, letno), razen če se javni razpis nanaša na radijske frekvence za opravljanje radiodifuzije;
5. rok, v katerem lahko ponudniki predložijo ponudbe, in način njihove predložitve (datum, čas, naslov, oznaka);
6. naslov, prostor, datum in uro javnega odpiranja ponudb;
7. kraj, čas in osebo, pri kateri lahko interesenti dvignejo razpisno dokumentacijo, ceno razpisne dokumentacije in način plačila te dokumentacije;

8. kontaktno osebo, pri kateri lahko ponudniki dobijo dodatne informacije;
9. rok, v katerem bodo ponudniki obveščeni o izidu razpisa (rok, v katerem bodo izdane odločbe).

(2) Agencija si pri oblikovanju razpisnih pogojev, zahtev in kvalifikacij ter meril iz 2. in 3. točke prejšnjega odstavka prizadeva, da bi ti pogoji, zahteve, kvalifikacije in merila vzpodbujali konkurenco, investicije in učinkovito rabo radijskega spektra ter sobivanje obstoječih in novih storitev in naprav.

(3) Kadar je predmet javnega razpisa dodelitev radijskih frekvenc za opravljanje radiodifuzije, mora sklep vsebovati tudi pogoje, ki jih mora izpolnjevati ponudnik glede programske vsebine, ter merila za izbiro najugodnejše ponudbe, ki bodo upoštevana pri ocenjevanju programskih vsebin. Pogoje in merila iz tega odstavka določi Svet za radiodifuzijo.

(4) Agencija mora glede najmanjšega zneska za učinkovito rabo omejene naravne dobrine in načina njegovega plačila predhodno pridobiti soglasje vlade.

(5) Sklep, ki ga agencija izda na podlagi tega člena, mora agencija objaviti v Uradnem listu Republike Slovenije.

(6) Agencija lahko spremeni sklep iz prejšnjega odstavka, ob tem mora glede na obseg sprememb v sklepu odločiti tudi o podaljšanju roka za oddajo ponudb. O vsaki spremembi morajo biti enakopravno in pregledno obveščeni vsi zainteresirani ponudniki. Novi sklep mora biti objavljen v Uradnem listu Republike Slovenije najpozneje sedem dni pred iztekom roka, ki je bil določen za oddajo ponudb s sklepom iz prejšnjega odstavka.

42. člen

(rok za predložitev ponudb)

(1) Rok za predložitev ponudb mora omogočiti ponudnikom pripravo kvalitetnih ponudb in ne sme biti krajši od 30 dni in začne teči naslednji dan po objavi sklepa iz prejšnjega člena.

(2) Za pravočasno vloženo se šteje ponudba, ki je predložena v roku, določenem v javnem razpisu.

(3) Agencija ne sme prevzeti ponudbe, njene spremembe, dopolnitve ali nadomestitve, prispele po izteku roka iz prejšnjega odstavka. V primeru, da je poslana po pošti, jo mora zapečateni poslati nazaj pošiljatelju.

(4) Agencija mora seznam ponudnikov in predložene ponudbe čuvati kot poslovno skrivnost do konca poteka roka iz drugega odstavka tega člena.

43. člen

(razpisna dokumentacija)

Agencija mora v razpisni dokumentaciji obrazložiti vse točke sklepa o uvedbi javnega razpisa in navesti, katera dokazila o izpolnjevanju pogojev morajo biti priložena, da se bo ponudba štela za pravilno.

44. člen
(posebne določbe o javnem odpiranju ponudb)

(1) Odpiranje ponudb je javno.

(2) Razpisna komisija o postopku odpiranja vodi zapisnik, ki mora vsebovati zlasti podatke o zaporedni številki ponudbe, če je razpis anonimen, pa podatke o nazivu ali šifri ponudnika, ponudbeno ceno. Pri tem je treba ves čas postopka paziti, da se ne razkrije ponudnikovih poslovnih skrivnosti.

(3) Na javnem odpiranju ponudb se preveri, ali ponudba vsebuje vse dokumente, ki jih zahteva razpisna dokumentacija, pri čemer se ne preverja verodostojnost in vsebina dokumentov.

(4) Odpirajo se samo v roku dostavljene in pravilno označene ponudbe. Nepravilno označene ponudbe mora razpisna komisija zapečateni poslati nazaj pošiljatelju.

(5) Javni razpis uspe, če je nanj prispela vsaj ena pravočasna in pravilna ponudba, ki ustreza razpisnim pogojem.

(6) V sklepu o uvedbi javnega razpisa lahko agencija določi, da posamezen javni razpis uspe, če nanj prispe drugo določeno najmanjše število ponudb, ki ustrezajo razpisnim pogojem.

45. člen
(pregled in ocenjevanje ponudb)

(1) Po končanem javnem odpiranju ponudb komisija najprej ugotovi, ali vsi dokumenti v ponudbi ustrezajo zahtevam zakona in razpisne dokumentacije. Če komisija ugotovi, da določena ponudba ne ustreza zahtevam zakona in razpisne dokumentacije, jo izloči iz nadaljnjega postopka. Preostale ponudbe komisija oceni v skladu z razpisnimi merili.

(2) Po pregledu in oceni prispelih ponudb sestavi komisija poročilo, v katerem predstavi ocene posameznih ponudb in navede, katera ponudba najbolj ustreza objavljenim merilom za izbiro ponudb.

(3) Kadar je predmet javnega razpisa dodelitev radijskih frekvenc za opravljanje radiodifuzije, pošlje komisija popolne ponudbe in poročilo o njihovi oceni v skladu z razpisnimi merili, ki pa ne zajema ocene ponudbe glede programskih vsebin, Svetu za radiodifuzijo. Svet za radiodifuzijo oceni prispele ponudbe glede njihovih programskih vsebin v skladu z merili, določenimi v sklepu o uvedbi javnega razpisa, in na podlagi skupne ocene vseh razpisnih meril poda agenciji obrazložen predlog izbire. Obrazložen predlog izbire mora Svet za radiodifuzijo poslati agenciji najkasneje v 60 dneh po prejemu ponudb in poročila agencije.

(4) Komisija oziroma Svet za radiodifuzijo lahko zahtevata od ponudnikov pojasnila njihovih ponudb, vendar pri tem ne sme zahtevati, dovoliti ali ponuditi kakršnekoli spremembe ali dopolnitve vsebine ponudbe.

(5) Komisija oziroma Svet za radiodifuzijo morata pri pregledu in ocenjevanju ponudb upoštevati le tista merila za izbiro najugodnejšega ponudnika, ki so določena v zakonu in razpisni dokumentaciji, zlasti učinkovitost izrabe radiofrekvenčnega spektra in spodbujanje ter varstvo konkurence.

2.2 Javna dražba

46. člen

(javni razpis za pripravo javne dražbe)

(1) Kadar je edino merilo za izbiro najugodnejše ponudbe ponujena cena, agencija v sklepu o uvedbi javnega razpisa lahko določi, da se po opravljenem javnem razpisu opravi javna dražba.

(2) Sklep o uvedbi javnega razpisa mora v primeru iz prejšnjega odstavka tega člena vsebovati tudi:

1. število odločb o dodelitvi radijskih frekvenc, ki bodo izdane;
2. pogoje in zahteve, ki jih mora izpolnjevati posamezni ponudnik, da se kvalificira na javno dražbo;
3. najmanjše število ponudnikov, ki mora biti za najmanj eno večje od števila odločb iz 1. točke tega odstavka;
4. najnižji znesek plačila za učinkovito rabo omejene naravne dobrine, ki se plača v enkratnem znesku (izklicno plačilo);
5. jasno določbo, da v ponudbi ponudniki ne smejo ponujati višine plačila iz prejšnje točke;
6. podrobnejša pravila postopka izvedbe javne dražbe v skladu z zakonom.

(3) Javni razpis, po katerem se opravi dražba, je uspel, če se na javno dražbo kvalificira najmanj en ponudnik (dražitelj) več, kot je število odločb, ki bodo izdana po opravljenem javnem razpisu.

(4) V sklepu o izbiri dražiteljev agencija določi čas in kraj izvedbe javne dražbe. Javno dražbo se opravi ne prej kot 14 dni in ne kasneje kot 30 dni po izdaji sklepa o izbiri dražiteljev. Čas in kraj izvedbe javne dražbe agencija objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in na svojih spletnih straneh.

47. člen

(način izvedbe javne dražbe)

(1) Javno dražbo vodi predsednik komisije iz drugega odstavka 40. člena zakona oziroma njegov namestnik.

(2) Javna dražba se praviloma opravi z neposrednim ustnim licitiranjem v prostorih agencije na delovni dan.

(3) Javna dražba se lahko opravi tudi na drug primeren način, ki omogoča, da uradna oseba agencije, ki vodi javno dražbo, in vsak dražitelj sproti in neposredno spremlja potek javne dražbe, zlasti ponudbe drugih dražiteljev, in da brez ovir in neposredno daje ponudbe uradni osebi.

(4) Komisija pred začetkom licitiranja določi najmanjši dvig plačila iz 4. točke prvega odstavka 41. člena tega zakona na licitiranju, ki ne sme biti višji od treh odstotkov izklicnega plačila.

(5) Pri vodenju javne dražbe mora predsednik komisije ali njegov namestnik sprejemati ponudbe dražiteljev in povabiti druge dražitelje, da dajo višjo ponudbo. Pred ugotovitvijo

najvišje ponudbe oziroma ponudb mora trikrat povabiti dražitelje, da dajo višjo ponudbo in pri tem v zadnjem povabilu navesti, da bodo ponudba ali ponudbe določenih dražiteljev sicer ugotovljene za najvišje.

(6) Če tudi po tretjem povabilu ni višjih ponudb, predsednik komisije ali njegov namestnik ugotovi višino najvišje ponudbe oziroma ponudb, odvisno od števila odločb, ki bodo izdane po javnem razpisu, in dražitelja oziroma dražitelje, ki so jo dali, ter ta sklep razglasi. Po razglasitvi sklepa ni več mogoče dajati novih ponudb.

(7) Dražitelju ali dražiteljem z najvišjo ponudbo se izda pisni sklep o ugotovitvi najvišje ponudbe z navedbo roka, v katerem mora plačati to plačilo.

(8) Pri vodenju javne dražbe in vzdrževanju reda na njej ima predsednik komisije ali njegov namestnik, ki vodi javno dražbo, pooblastila uradne osebe v upravnem postopku v zvezi z vodenjem javne obravnave.

(9) Če predsednik komisije ali njegov namestnik v teku javne dražbe glede na potek licitiranja ugotovi, da so se dva ali več dražiteljev dogovorili o načinu licitiranja ali njegovem rezultatu oziroma licitirajo usklajeno, te dražitelje izloči iz javne dražbe.

(10) Če je bila izvedena javna dražba, se šteje, da so bili na javnem razpisu izbrani dražitelj oziroma dražitelji, ki so na javni dražbi uspeli.

48. člen

(nepodeljene radijske frekvence)

Če na podlagi javne dražbe niso bile podeljene vse radijske frekvence, agencija lahko za preostale radijske frekvence ponovno izvede postopek iz 39. člena tega zakona oziroma izvede javni razpis.

2.3 Postopek po opravljenem javnem razpisu

49. člen

(uporaba določb zakona, ki ureja splošni upravni postopek)

(1) Agencija po sprejemu poročila komisije o oceni ponudb, nadaljuje z odločanjem po zakonu, ki ureja splošni upravni postopek, pri čemer imajo položaj stranke vsi ponudniki, ki so v roku, določenem v javnem razpisu, predložili pravilno označene ponudbe.

(2) Če je v sklepu o uvedbi javnega razpisa določeno, da se po opravljenem javnem razpisu opravi javna dražba, se upravni postopek uvede šele potem, ko dražitelj oziroma dražitelji, ki so na javni dražbi uspeli, plačajo plačilo za učinkovito rabo omejene naravne dobrine oziroma glede na način plačevanja, vplačilo tistih njegovih obrokov, ki jih je v skladu s sklepom o ugotovitvi najvišje ponudbe treba plačati pred izdajo odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc.

50. člen

(omejitev dokazovanja)

V upravnem postopku, začetem po javnem razpisu, ni dopustno predlagati ali izvajati dokazov, ki bi morali biti sestavni del popolne in ustrezne ponudbe ali ki bi kakor koli spreminjali ponudbo.

51. člen
(izbira ponudnikov)

Agencija o ponudbah odloči z izdajo ene ali več odločb o dodelitvi radijskih frekvenc. Agencija mora izdati in vročiti odločbe v največ osmih mesecih od preteka roka za predložitev ponudb ter hkrati obvestiti javnost o svoji odločitvi.

52. člen
(prekinitev postopka)

Agencija lahko prekine postopek izdaje ali spremembe odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc, če so v skladu z mednarodnopravnimi akti, uveljavljenimi v Republiki Sloveniji, potrebne dodatne uskladitve, poizvedovanja ali aktivnosti.

53. člen
(vsebina odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc)

(1) Odločba o dodelitvi radijskih frekvenc poleg vsebin, predvidenih z zakonom, ki ureja splošni upravni postopek, vsebuje predvsem:

1. podatke o imetniku pravice uporabe radijskih frekvenc;
2. dodeljene radijske frekvence;
3. območje pokrivanja;
4. čas veljavnosti odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc;
5. pogoje, ki morajo biti izpolnjeni pri uporabi radijskih frekvenc.

(2) Pogoji iz 5. točke prejšnjega odstavka morajo pri odločbi o dodelitvi radijskih frekvenc, izdani na podlagi javnega razpisa, vsebovati tudi pogoje, ki se nanašajo na 5. in 7. točko 54. člena tega zakona.

(3) Kadar je predmet odločbe dodelitev radijskih frekvenc na podlagi izbirnega postopka iz prvega odstavka 37. člena, odločba o dodelitvi radijskih frekvenc vsebuje tudi dodatne sestavine, potrebne za izvajanje predpisov Evropske skupnosti, vključno s pogoji, ki izhajajo iz takšne izbirne odločbe in predpisa Evropske skupnosti, na podlagi katerega je bila izdana.

(4) Kadar je predmet odločbe dodelitev radijskih frekvenc za opravljanje radiodifuzije, vsebuje odločba tudi navedbo imena programa ter pogoje in zahteve glede programskih vsebin, ki morajo biti izpolnjeni pri uporabi radijskih frekvenc.

(5) Spremembo podatkov iz 1. točke prvega odstavka tega člena in spremembo imena programa iz prejšnjega odstavka mora imetnik pravice uporabe radijskih frekvenc sporočiti agenciji v 30 dneh od njihovega nastanka.

54. člen
(pogoji za uporabo radijskih frekvenc)

Pogoji iz 5. točke prvega odstavka prejšnjega člena se lahko nanašajo samo na:

1. obveznost zagotavljanja storitve ali uporabe vrste tehnologije, za katero so bile podeljene pravice uporabe frekvence, vključno z zahtevami glede pokritosti in kakovosti, če je to primerno;
2. zagotavljanje učinkovite uporabe radijskih frekvenc;
3. tehnične in operativne pogoje, ki so potrebni za preprečevanje škodljivega motenja in za omejitve izpostavljanja najširše javnosti elektromagnetnim poljem, če se taki pogoji razlikujejo od tistih, ki so vključeni v splošno dovoljenje;
4. rok trajanja pravice uporabe radijskih frekvenc;
5. prenos imetništva pravice uporabe radijskih frekvenc oziroma oddajo pravice do uporabe radijskih frekvenc v najem in pogoje tega prenosa oziroma oddaje v najem;
6. plačila v skladu s 62. členom tega zakona;
7. dodatne obveznosti, ki jih je izbrani ponudnik prevzel pri udeležbi na javnem razpisu (na primer glede hitrosti gradnje elektronskega komunikacijskega omrežja, glede programskih vsebin in podobno);
8. obveznosti glede mednarodnopravnih aktov, uveljavljenih v Republiki Sloveniji, ki se nanašajo na radijske frekvence;
9. posebne pogoje določene za uporabo radijskih frekvenc, namenjenih za potrebe meritev, atestiranje in drugih preizkusov radijske opreme;
10. pogoji, ki izhajajo iz izbirne odločbe iz 37. člena tega zakona in predpisa Evropske skupnosti, na podlagi katerega je bila izdana.

55. člen

(čas veljavnosti odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc)

(1) Odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc izda agencija za določen čas ob upoštevanju primerne obdobja, ki je potrebno za amortizacijo naložb, vendar za največ 15 let, razen za dodelitev radijskih frekvenc, ki so namenjene zrakoplovni ali pomorski mobilni storitvi.

(2) Odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc, namenjenih za potrebe meritev, atestiranje in drugih preizkusov radijske opreme, izda agencija za omejeno območje pokrivanja in največ za 90 dni.

(3) Odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc, namenjenih za prireditve, izda agencija praviloma največ za 15 dni oziroma za drug predviden čas trajanja prireditve.

56. člen

(podaljšanje odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc)

(1) Veljavnost odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc, razen odločb o dodelitvi radijskih frekvenc za zagotavljanje javnih komunikacijskih storitev končnim uporabnikom, se lahko na predlog njenega imetnika podaljša, če so izpolnjeni vsi pogoji, ki so ob izteku njene veljavnosti predpisani za uporabo teh radijskih frekvenc.

(2) Vloga za podaljšanje odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc mora biti na agencijo vložena najmanj 30 dni in največ 90 dni pred iztekom veljavnosti odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc.

(3) V primeru podaljšanja agencija izda novo odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc.

(4) Veljavnost odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc, namenjenih za potrebe meritev, atestiranje in drugih preizkusov radijske opreme, in odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc, namenjenih za prireditve, ni mogoče podaljšati.

57. člen

(prenos pravice do uporabe radijskih frekvenc oziroma oddaja pravice v najem)

(1) Imetnik odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc lahko svojo pravico do uporabe teh radijskih frekvenc s pravnim poslom prenese na drugo fizično ali pravno osebo ali jo da v najem drugi fizični ali pravni osebi, ki izpolnjuje predpisane pogoje, vendar le s predhodnim soglasjem agencije. Agencija pri tem preveri, ali ta druga fizična ali pravna oseba izpolnjuje pogoje, določene z zakonom, podzakonskimi predpisi ali aktom agencije, ter da predvideno trgovanje ne povzroča izkrivljanja konkurence, kjer je spekter neizkoriščen.

(2) Agencija v primeru prenosa pravice do uporabe radijskih frekvenc na drugo fizično ali pravno osebo skladno s prejšnjim odstavkom, tej fizični ali pravni osebi izda novo odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc po določbah zakona, ki ureja splošni upravni postopek.

(3) Namen uporabe radijskih frekvenc, ki je usklajena na podlagi predpisov Evropske skupnosti, se s prenosom pravice do uporabe radijskih frekvenc oziroma z oddajo pravice v najem ne sme spremeniti.

(4) Pogoji iz 54. člena tega zakona, ki jih vsebuje odločba o dodelitvi radijskih frekvenc, izdana na podlagi javnega razpisa, se smejo spremeniti le s predhodnim soglasjem agencije.

58. člen

(kopičenje radijskih frekvenc z namenom omejevanja konkurence na trgu)

Operaterji ne smejo kopičiti radijskih frekvenc z namenom omejevanja konkurence na trgu radijskih komunikacij. Takšno ravnanje operaterja je med drugim razvidno iz dejstva, da operater ne uporablja radijske frekvence v obsegu in rokih, določenih v sami odločbi oziroma v ponudbi operaterja v javnem razpisu, ter za to ne obstajajo objektivni razlogi, na katere operater ni mogel vplivati oziroma jih ni mogel predvideti v času podelitve odločbe, ali je iz njegovega ravnanja mogoče upravičeno domnevati, da je operater pridobil radijsko frekvenco z namenom omejevanja konkurence na trgu.

59. člen

(sprememba odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc)

(1) Agencija lahko po uradni dolžnosti spremeni odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc, če:

1. se spremeni razporeditev radiofrekvenčnih pasov oziroma uporaba radijskih frekvenc;
2. se pojavijo javne potrebe, ki jih ni mogoče zadovoljiti na drugačen način;
3. je to potrebno zaradi učinkovite uporabe radiofrekvenčnega spektra v javno korist;
4. se ni mogoče drugače izogniti škodljivemu motenju ali ni doseženo radiofrekvenčno zaščitno razmerje;
5. to zahtevajo mednarodnopravni akti, uveljavljeni v Republiki Sloveniji;
6. se spremeni ime imetnika odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc ali ime programa;

7. je to potrebno zaradi povezovanja imetnikov odločb o dodelitvi radijskih frekvenc v širšo regionalno ali nacionalno programsko radijsko ali televizijsko mrežo, ki je vpisana pri pristojnem organu v skladu z zakonom, ki ureja medije;
8. je to potrebno zaradi izvajanja predpisov Evropske skupnosti s področja elektronskih komunikacij.

(2) V primerih iz prejšnjega odstavka agencija izda novo odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc, v kateri lahko določi tudi obseg in rok prilagoditve.

(3) Z odločbo iz prejšnjega odstavka lahko agencija izjemoma podaljša veljavnost odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc, če so zaradi prilagoditve iz prejšnjega odstavka stroški prilagoditve nesorazmerno posegli v korist, ki jih ima imetnik odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc.

(4) V primerih iz prvega odstavka tega člena lahko agencija odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc z novo odločbo tudi v celoti razveljavi in določi novo vsebino.

(5) Imetnik spremenjene ali razveljavljene odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc ima pravico do dodelitve drugih enakovrednih radijskih frekvenc, če razlogi za spremembo ali razveljavitev niso nastali po njegovi krivdi. Radijske frekvence z enakovrednim območjem pokrivanja se dodeli z odločbo po upravnem postopku brez javnega razpisa.

(6) Imetnik spremenjene ali razveljavljene odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc za opravljanje radiodifuzije iz prejšnjega odstavka ima pravico do dodelitve dodatnih radijskih frekvenc na območju pokrivanja iz odločbe, ki se spreminja, če na enakovrednih radijskih frekvencah ni mogoče opravljati storitev pričakovane kakovosti zaradi motenja sprejema. Dodatne radijske frekvence se dodelijo z odločbo po upravnem postopku brez javnega razpisa.

(7) Imetnik odločbe iz prejšnjega odstavka za dodatne radijske frekvence ni zavezanec za letno plačilo agenciji za uporabo dodeljenih radijskih frekvenc.

(8) Sprememba odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc na predlog njenega imetnika je možna samo v okviru območja pokrivanja iz te odločbe in to tako, da se s tem ne posega v pravice drugih, ter pod pogoji tega zakona. V primeru, da gre za spremembo odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc za opravljanje radiodifuzije je sprememba možna tudi izven območja pokrivanja, če se s tako spremembo odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc zagotavlja večja učinkovitost uporabe radijskih frekvenc, ter takšna sprememba ne posega v koristi, ki jih imajo drugi imetniki odločb o dodelitvi radijskih frekvenc, če so izpolnjeni pogoji iz tega zakona.

60. člen

(razveljavitev odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc)

(1) Agencija lahko razveljavi odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc ali na predlog imetnika odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc ali po uradni dolžnosti.

(2) Na predlog imetnika odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc agencija razveljavi odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc samo v primeru, če je ta imetnik izpolnil vse obveznosti, določene na podlagi veljavne zakonodaje in na podlagi njegove odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc.

(3) Agencija mora po uradni dolžnosti začeti postopek razveljavitve odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc, namenjenih za radiodifuzijo, če to predlaga Svet za radiodifuzijo.

(4) Agencija razveljavi odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc po uradni dolžnosti, če ugotovi, da:

1. je vloga za odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc vsebovala neresnične podatke;
2. imetnik ne izpolnjuje več predpisanih pogojev, določenih na podlagi veljavne zakonodaje ali na podlagi njegove odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc;
3. imetnik ni začel uporabljati radijske frekvence v roku, določenim v odločbi o dodelitvi radijskih frekvenc oziroma v ponudbi operaterja v javnem razpisu, ali se dodeljena radijska frekvenca v enoletnem obdobju med najmanj šestimi naključnimi preverjanji ni uporabljala, razen če z odločbo ni drugače določeno ali če imetnik s pisnimi dokazi ne dokaže nasprotnega;
4. je imetnik s pravnim poslom skladno s prvim odstavkom 57. člena tega zakona pravico do uporabe radijskih frekvenc prenesel na drugo fizično ali pravno osebo;
5. se ni mogoče drugače izogniti škodljivemu motenju, ki ga povzroča signal radijske opreme drugi radijski opremi, sprejemnikom ali električnim oziroma elektronskim sistemom;
6. plačilo za uporabo radijskih frekvenc oziroma znesek za učinkovito rabo omejene naravne dobrine kljub večkratnemu opozorilu ni bil plačan;
7. obstajajo druge hujše ali ponavljajoče se nepravilnosti pri izpolnjevanju pogojev za uporabo radijskih frekvenc iz 54. člena tega zakona, ki so navedeni v odločbi o dodelitvi radijskih frekvenc, če te nepravilnosti niso bile odpravljene z milejšimi ukrepi v postopku nadzora.

61. člen

(prenehanje odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc)

(1) Odločba o dodelitvi radijskih frekvenc preneha na podlagi samega zakona veljati:

1. s pretekom roka, za katerega je bila izdana;
2. če je prenehal obstajati njen imetnik;
3. z razveljavitvijo dovoljenja za izvajanje radijske ali televizijske dejavnosti, ki je bilo izdano po postopku in pod pogoji, ki jih določa zakon, ki ureja medije.

(2) V primerih iz 2. in 3. točke prejšnjega odstavka izda agencija ugotovitveno odločbo.

62. člen

(plačila za uporabo radijskih frekvenc)

(1) Imetniki odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc so zavezanci za letno plačilo agenciji za uporabo dodeljenih radijskih frekvenc. Plačila krijejo stroške, ki jih ima agencija z upravljanjem in nadzorom radiofrekvenčnega spektra.

(2) Agencija s splošnim aktom predpiše način izračuna plačil agenciji na podlagi tega člena. Ta je odvisen od pokrivanja ali gostote prebivalstva na območju pokrivanja ali radijske frekvence ali širine radifrekvenčnega pasu ali vrste radiokomunikacij ali kombinacije naštetega, ne sme pa omejevati konkurence ali ovirati vstopa na trg.

(3) Višino plačil na podlagi prvega in drugega odstavka tega člena določi agencija s tarifo ob upoštevanju potrebnega pokrivanja stroškov iz prvega odstavka tega člena ter ob smiselni uporabi petega, šestega in sedmega odstavka 6. člena tega zakona.

(4) Za odmero in plačevanje plačil za uporabo radijskih frekvenc se uporablja 7. člen tega zakona.

(5) Ne glede na določbo drugega odstavka 7. člena tega zakona se za uporabo radijskih frekvenc za namene iz drugega in tretjega odstavka 50. člena tega zakona, odmeri enkratno plačilo, ki ustreza tolikim dvanajstinam letnega plačila, kolikor mesecev je odločba o dodelitvi radijskih frekvenc veljavna, vendar ne manj od ene dvanajstine letnega plačila.

(6) Ne glede na določbo četrtega odstavka 7. člena tega zakona je zavezanec, ki mu je pravica do uporabe radijskih frekvenc prenehala zaradi poteka roka, za katerega je bila podeljena oziroma zaradi razlogov, ki niso na njegovi strani, dolžan plačati le toliko dvanajstin letnega plačila, kolikor celih mesecev je bila ta pravica veljavna, vendar ne manj kot eno dvanajstino letnega plačila.

(7) Za radijske frekvence, ki se dodelijo na podlagi javnega razpisa, razen za radijske frekvence za radiodifuzijo, se plača tudi določen znesek za učinkovito rabo omejene naravne dobrine, s katerim se zagotovi optimalna uporaba dodeljenih radijskih frekvenc. Ta je prihodek državnega proračuna. Najmanjša višina tega zneska in način njegovega plačila se določijo v sklepu o uvedbi postopka javnega razpisa. Pri določitvi višine oziroma najmanjše višine tega zneska in določitvi načina plačila je treba upoštevati, ponudbo in povpraševanje po razpisanih frekvencah, razvitost trga, na katerega se nanašajo razpisane frekvence, ter višino tovrstnih plačil v drugih državah Evropske unije, v nobenem primeru pa ne sme biti tako visok, da bi oviral razvoj inovativnih storitev in konkurence na trgu.

63. člen

(nadzor in gradnja nadzorno-merilnega sistema)

(1) Agencija nadzira izvajanje določb tega poglavja in izpolnjevanje odločb, ki jih izda na njegovi podlagi.

(2) Za potrebe upravljanja in nadzora radiofrekvenčnega spektra agencija postavlja in gradi nadzorno-merilni sistem Republike Slovenije.

(3) Graditev iz prejšnjega odstavka je v javno korist.

VI. OŠTEVILČENJE

64. člen

(cilji in upravljanje)

(1) Agencija na podlagi javnega pooblastila upravlja množico vseh elementov oštevilčenja v Republiki Sloveniji s ciljem zagotavljanja njihovega učinkovitega strukturiranja in uporabe ter poštenega in nediskriminacijskega zadovoljevanja potreb operaterjev in drugih fizičnih in pravnih oseb, ki so upravičene pridobiti odločbo o dodelitvi elementov oštevilčenja po tem zakonu. Pri tem agencija upošteva morebitne strateške dokumente Republike Slovenije in strateške usmeritve ministrstva, pristojnega za elektronske komunikacije.

(2) Agencija vodi vse podatke v zvezi z upravljanjem z elementi številčenja.

(3) Agencija na svojih spletnih straneh objavi podatke o dodeljenih številkah oziroma številskih blokih, in sicer:

1. številko oziroma številski blok,
2. imetnika številke oziroma številkega bloka.

65. člen
(načrt oštevilčenja)

(1) Načrt oštevilčenja sprejme s splošnim aktom agencija.

(2) Načrt oštevilčenja določa vrsto, dolžino in zgradbo ter namen in način uporabe elementov oštevilčenja, vključno s številkami za klice v sili in številkami, katerih uporaba je usklajena na podlagi predpisov Evropske skupnosti, omogočati pa mora tudi prenosljivost številke in uvajanje novih elektronskih komunikacijskih storitev.

(3) Spremembe ali dopolnitve načrta oštevilčenja, ki bistveno posegajo v sistem oštevilčenja in katerih izvedba je tehnološko zahtevna, se začnejo uporabljati šele dve leti po njihovi uveljavitvi.

66. člen
(uporaba elementov oštevilčenja)

Operater in fizične ali pravne osebe iz prvega odstavka 68. člena tega zakona lahko uporabljajo elemente oštevilčenja le na podlagi odločbe o dodelitvi elementov oštevilčenja, s katero agencija podeli pravico do njihove uporabe.

67. člen
(postopek izdaje odločbe o dodelitvi elementov oštevilčenja)

(1) Agencija izda odločbo o dodelitvi elementov oštevilčenja v skladu z načrtom oštevilčenja po določbah zakona, ki ureja splošni upravni postopek, ter po predhodno izvedenem postopku javnega razpisa v primerih, kot to določa ta zakon. Pri dodelitvi elementov oštevilčenja, ki jih upravlja Mednarodna telekomunikacijska zveza (ITU), agencija upošteva tudi postopke, določene v ustreznih priporočilih te zveze. Pri dodelitvi številke, katerih uporaba je usklajena na podlagi predpisov Evropske skupnosti, agencija upošteva tudi postopke, določene v predpisih in priporočilih Evropske skupnosti.

(2) Postopek javnega razpisa uporabi agencija le takrat, kadar ob smiselni uporabi postopka iz 39. člena ugotovi, da se učinkovita uporaba določenih elementov oštevilčenja (npr. kratke številke) lahko zagotovi le z omejitvijo števila izdanih odločb o dodelitvi elementov oštevilčenja. V postopku javnega razpisa lahko kot ponudniki sodelujejo operaterji, ki na ta način pridobljene elemente oštevilčenja lahko dodeljujejo v uporabo svojim uporabnikom pod enakimi, stroškovno naravnanimi in preglednimi pogoji, druge fizične ali pravne osebe pa le, če lahko dokažejo, da elemente oštevilčenja potrebujejo za opravljanje dejavnosti, ki je v javnem interesu, kot to izhaja iz področne zakonodaje ali predpisov Evropske skupnosti.

(3) Agencija v tem postopku javnega razpisa smiselno uporabi določbe javnega razpisa, ki ga na podlagi tega zakona izvede za dodelitev določenih radijskih frekvenc.

(4) O ponudbah odloči agencija z izdajo ene ali več odločb o dodelitvi elementov oštevilčenja, ki pa jih mora v tem primeru izdati in vročiti v 42 dneh od preteka roka za predložitev ponudb ter hkrati obvestiti javnost o svoji odločitvi.

68. člen

(izdaja odločbe na podlagi splošnega upravnega postopka)

(1) Vlogo za pridobitev odločbe o dodelitvi elementov oštevilčenja lahko vloži operater, druga fizična ali pravna oseba pa le, če lahko dokaže, da elemente oštevilčenja potrebuje za opravljanje dejavnosti, ki je v javnem interesu, kot to izhaja iz področne zakonodaje ali predpisov Evropske skupnosti.

(2) Vloga iz prejšnjega odstavka mora vsebovati podatke, ki jih agencija potrebuje za vodenje uradne evidence imetnikov odločbe o dodelitvi elementov oštevilčenja in za nadzor uporabe elementov oštevilčenja, in sicer zlasti:

1. ime, naslov in davčno številko za fizične osebe,
2. firmo, sedež, davčno in matično številko, registrsko številko in navedbo zakonitega zastopnika za pravne osebe,
3. dokaze o tem, da je vlagatelj upravičen do dodelitve elementov oštevilčenja,
4. podatke o vrsti, količini in namenu uporabe elementov oštevilčenja, ki jih želi dobiti,
5. projekt, ki vsebuje načrt o oceni potreb za prihodnja tri leta, če vlagatelj zahteva večji blok številčk,
6. utemeljitve, na podlagi katerih vlagatelj dokazuje, da bo dodeljena količina elementov oštevilčenja v treh letih uporabljena.

(3) Agencija lahko s splošnim aktom podrobneje predpiše vsebino in obliko vloge ter vrsto dokazil, ki morajo biti priložena vlogi.

(4) Agencija s splošnim aktom določi velikost bloka številčk iz 5. točke drugega odstavka tega člena.

(5) Agencija mora odločbo o dodelitvi elementov oštevilčenja, kadar se ne izvede javni razpis, izdati in vročiti v 21 dneh od začetka postopka za pridobitev številčk.

(6) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka agencija z odločbo zavrne izdajo odločbe o dodelitvi elementov oštevilčenja, če ugotovi, da:

1. vlagatelj na podlagi veljavne zakonodaje ni upravičen za dodelitev elementov oštevilčenja;
2. vlagatelj nima poravnanih vseh zapadlih obveznosti do agencije;
3. nameravana uporaba ne upravičuje dodelitve zahtevane količine oziroma vrste elementov oštevilčenja;
4. bi bila dodelitev elementov oštevilčenja v nasprotju z veljavno zakonodajo.

(7) Operater lahko dodeljene številke v skladu z odločbo o dodelitvi elementov oštevilčenja in veljavno zakonodajo dodeli končnim uporabnikom svojih storitev. Na podlagi pravnega posla jih lahko odplačno dodeljuje v uporabo tudi izvajalcem storitev, pri čemer lahko zaračuna le dejanske stroške. Operater ne sme delati razlik med izvajalci storitev glede blokov številčk, ki se uporabljajo za dostop do njihovih storitev. Vse podatke o takih pravnih poslih mora poslati agenciji.

69. člen

(vsebina odločbe o dodelitvi elementov oštevilčenja)

(1) Odločba o dodelitvi elementov oštevilčenja mora vsebovati najmanj:

1. podatke o imetniku pravice uporabe elementov oštevilčenja,
2. dodeljene elemente oštevilčenja,
3. pogoje uporabe elementov oštevilčenja iz 70. člena tega zakona.

(2) O spremembi podatkov iz 1. točke prejšnjega odstavka mora imetnik pravice uporabe elementov oštevilčenja agencijo obvestiti v 30 dneh od njihovega nastanka.

70. člen (pogoji uporabe elementov oštevilčenja)

Pogoji iz 3. točke prvega odstavka prejšnjega člena se smejo nanašati samo na:

1. določitev storitve, za katero se lahko uporabi dodeljeni element ali elemente oštevilčenja, vključno z vsemi zahtevami, povezanimi z izvajanjem te storitve, ter tarifnimi načeli in najvišjimi cenami, ki lahko veljajo v posebnem številčnem območju,
2. zagotavljanje dejanske in učinkovite uporabe elementov oštevilčenja,
3. prenosljivost števil,ki,
4. obveznost zagotavljanja informacij o naročnikih, potrebnih v javnih imenikih v skladu s 117. in 138. členom,
5. čas trajanja odločbe o dodelitvi elementov oštevilčenja ob upoštevanju vseh sprememb načrta številčenja,
6. prenos pravice uporabe elementov oštevilčenja in pogoje tega prenosa,
7. plačila za uporabo dodeljenih elementov oštevilčenja v skladu s 76. členom tega zakona,
8. obveznosti, ki jih je imetnik odločbe o dodelitvi elementov oštevilčenja prevzel v postopku javnega razpisa,
9. obveznosti iz mednarodnopravnih aktov, uveljavljenih v Republiki Sloveniji, ki se nanašajo na elemente oštevilčenja in njihovo uporabo.

71. člen (veljavnost odločbe o dodelitvi elementov oštevilčenja)

Odločbo o dodelitvi elementov oštevilčenja izda agencija za nedoločen čas.

72. člen (prenos pravice uporabe elementov oštevilčenja)

(1) Imetnik odločbe o dodelitvi elementov oštevilčenja lahko svojo pravico do uporabe teh elementov oštevilčenja s pravnim poslom prenese na drugo fizično ali pravno osebo, ki izpolnjuje predpisane pogoje, vendar le s predhodnim soglasjem agencije, ki preveri, ali ta druga fizična ali pravna oseba izpolnjuje pogoje, določene z zakonom, podzakonskimi predpisi ali aktom agencije.

(2) Agencija v primeru prenosa pravice do uporabe elementov oštevilčenja na drugo fizično ali pravno osebo skladno s prejšnjim odstavkom tej fizični ali pravni osebi izda novo odločbo o dodelitvi elementov oštevilčenja po določbah zakona, ki ureja splošni upravni postopek.

(3) Namen uporabe števil,ki, ki je usklajena na podlagi predpisov Evropske skupnosti, se s prenosom pravice iz prejšnjega odstavka ne sme spremeniti.

73. člen

(sprememba odločbe o dodelitvi elementov oštevilčenja)

(1) Agencija lahko zaradi usklajevanja s spremembami oziroma dopolnitvami načrta v skladu s tretjim odstavkom 65. člena tega zakona po uradni dolžnosti z odločbami spremeni že izdane odločbe o dodelitvi elementov oštevilčenja v 30 dneh od dneva uveljavitve sprememb oziroma dopolnitev načrta. V tem primeru imetnik odločbe o dodelitvi elementov oštevilčenja oziroma uporabniki, ki so jim bile dodeljene, nimajo pravice zahtevati odškodnino.

(2) Agencija lahko spremeni odločbo o dodelitvi elementov oštevilčenja tudi na predlog njenega imetnika.

74. člen

(razveljavitev odločbe o dodelitvi elementov oštevilčenja)

(1) Agencija mora odločbo o dodelitvi elementov oštevilčenja razveljaviti po uradni dolžnosti, če ugotovi, da:

1. je vloga za dodelitev elementov oštevilčenja vsebovala neresnične podatke;
2. njen imetnik ne izpolnjuje več pogojev, določenih na podlagi veljavne zakonodaje in odločbe o dodelitvi elementov oštevilčenja;
3. se dodeljeni elementi oštevilčenja v treh letih po izdaji odločbe o dodelitvi elementov oštevilčenja niso začeli uporabljati ali se ne uporabljajo več kakor eno leto;
4. je njen imetnik skladno s prvim odstavkom 72. člena tega zakona pravico do uporabo elementov oštevilčenja s pravnim poslom prenesel na drugo fizično ali pravno osebo.

(2) Agencija razveljavi odločbo o dodelitvi elementov oštevilčenja po uradni dolžnosti tudi:

1. če plačilo za uporabo elementov oštevilčenja oziroma znesek za učinkovito rabo omejene naravne dobrine kljub opozorilu ni bil poravnan ali
2. v primeru drugih nepravilnosti pri izpolnjevanju pogojev za uporabo elementov oštevilčenja iz 70. člena tega zakona, ki so navedeni v odločbi o dodelitvi elementov oštevilčenja, če te nepravilnosti niso bile odpravljene z milejšimi ukrepi v postopku nadzora.

75. člen

(prenehanje odločbe o dodelitvi elementov oštevilčenja)

(1) Odločba o dodelitvi elementov oštevilčenja preneha veljati:

1. na predlog imetnika odločbe o dodelitvi elementov oštevilčenja,
2. če preneha obstajati imetnik odločbe o dodelitvi elementov oštevilčenja,
3. z razveljavitvijo odločbe o dodelitvi elementov oštevilčenja.

(2) V primerih iz 1. in 2. točke prejšnjega odstavka mora agencija izdati ugotovitveno odločbo.

76. člen

(plačila za uporabo elementov oštevilčenja)

(1) Imetniki odločbe o dodelitvi elementov oštevilčenja so zavezanci za letno plačilo agenciji za uporabo dodeljenih elementov oštevilčenja. Plačila krijejo stroške, ki jih ima agencija z upravljanjem in nadzorom elementov oštevilčenja.

(2) Agencija s splošnim aktom predpiše način izračuna višine plačila agenciji na podlagi tega člena. Ta je odvisen od količine, dolžine in vrste elementov oštevilčenja, ne sme pa omejevati konkurence ali ovirati vstopa na trg.

(3) Višino plačil na podlagi prvega in drugega odstavka tega člena določi agencija s tarifo ob upoštevanju potrebnega pokrivanja stroškov iz prvega odstavka tega člena ter ob smiselni uporabi petega, šestega in sedmega odstavka 6. člena tega zakona.

(4) Za odmero in plačevanje plačil za uporabo elementov oštevilčenja se uporablja 7. člen tega zakona.

(5) Ne glede na določbo četrtega odstavka 7. člena tega zakona je zavezanec, ki mu je pravica do uporabe elementov oštevilčenja prenehala zaradi poteka roka, za katerega je bila podeljena, oziroma zaradi razlogov, ki niso na njegovi strani, dolžan plačati le toliko dvanajstin letnega plačila, kolikor celih mesecev je bila ta pravica veljavna, vendar ne manj kot eno dvanajstino letnega plačila.

(6) Ne glede na določbe prvega odstavka pa operaterju ni treba plačati agenciji za uporabo števil, ki so bile prenesene k drugemu operaterju. Zavezanec za plačilo agenciji za te številke je operater, h kateremu so bile prenesene. Agencija pri tem upošteva podatke, ki jih v skladu z devetim odstavkom 132. člena tega zakona posreduje operater.

(7) Za elemente oštevilčenja, ki se dodelijo na podlagi javnega razpisa, se lahko zahteva tudi plačilo določenega zneska za učinkovito rabo omejene dobrine, s katerim se zagotovi optimalna raba dodeljenih elementov oštevilčenja. Ta je prihodek državnega proračuna. Najmanjša višina tega zneska in način njegovega plačila se v tem primeru določita v sklepu o uvedbi postopka javnega razpisa. Pri odločitvi o takšnem razpisnem merilu, najmanjši višini tega zneska in določitvi načina njegovega plačila se upošteva ponudbo in povpraševanje po razpisanih elementih oštevilčenja, razvitost trga, na katerega se nanašajo razpisani elementi oštevilčenja, ter višino tovrstnih plačil v drugih državah Evropske unije, v nobenem primeru pa ne sme biti tako visok, da bi oviral razvoj inovativnih storitev in konkurenco na trgu.

77. člen

(evropski telefonski številski prostor)

Izvajalec javno dostopnih telefonskih storitev, ki omogoča mednarodne klice, mora obravnavati vse klice v ali iz evropskega telefonskega številskega prostora po cenah, podobnim cenam za klice v ali iz drugih držav članic.

78. člen

(dostop do storitev z uporabo negeografskih števil)

(1) Operater javnega telefonskega omrežja oziroma izvajalec javno dostopnih telefonskih storitev mora omogočiti končnim uporabnikom, da lahko kličejo na vse številke, ki se zagotavljajo v Evropski skupnosti, vključno s številkami iz evropskega telefonskega številskega prostora in enotnimi mednarodnimi številkami brezplačnih telefonskih klicev, ter dostopajo do in uporabljajo storitve z uporabo negeografskih števil znotraj Evropske skupnosti, kadar je to tehnično in ekonomsko izvedljivo.

(2) Operater javnih telefonskih omrežij oziroma izvajalec javno dostopnih telefonskih storitev ni dolžan izpolniti obveznosti iz prejšnjega odstavka, če se je klicani zaradi komercialnih razlogov odločil za omejitev klicev, ki prihajajo iz določenega območja Evropske skupnosti.

(3) Sodišče lahko operaterju javnega komunikacijskega omrežja oziroma izvajalcu javno dostopnih elektronskih komunikacijskih storitev odredi, da onemogoči dostop do posameznih števil ali storitev, dostopnih prek teh števil, če je to utemeljeno zaradi zlorabe ali goljufije v konkretni zadevi, ki jo obravnava. Sodišče lahko v takem primeru od ponudnika elektronskih komunikacijskih storitev zahteva, da zadrži prihodke od zadevne povezave ali druge storitve.

79. člen
(ENUM-domene števil)

(1) Agencija upravlja pretvorbo števil v ENUM-domene števil.

(2) Agencija s splošnim aktom podrobneje uredi način pretvorbe števil v ENUM-domene števil in način upravljanja podatkovnih zbirk ter določi tehnične in druge zahteve, ki so povezane s pretvorbo števil in so potrebne za izvrševanje tega člena.

80. člen
(nadzor)

Agencija nadzira izvajanje določb tega poglavja in izpolnjevanje odločb, ki jih izda na njegovi podlagi.

VII. VARNOST IN CELOVITOST OMREŽIJ

81. člen
(varnost omrežij in storitev)

(1) Operaterji morajo sprejeti ustrezne tehnične in organizacijske ukrepe za ustrezno obvladovanje tveganja za varnost omrežij in storitev, zlasti zaradi preprečevanja in zmanjševanja učinkov varnostnih incidentov na uporabnike in medsebojno povezana omrežja. Sprejeti ukrepi morajo ob upoštevanju stanja zagotoviti raven varnosti, primerno predvidenemu tveganju.

(2) Med ukrepe iz prvega odstavka spada tudi sprejem in izvajanje ustreznega varnostnega načrta, ki se ga označi s stopnjo zaupnosti »poslovna tajnost«.

(3) Varnostni načrt zajema najmanj:

- opredelitev vseh varnostnih tveganj znotraj operaterja, kakor tudi tistih zunaj operaterja, ki lahko ogrozijo delovanje javnega komunikacijskega omrežja oziroma lahko motijo delovanje javno dostopnih elektronskih komunikacijskih storitev, ki jih ta operater ponuja;
- opredelitev verjetnosti dogodka za vsa varnostna tveganja iz prejšnje alineje;
- opredelitev stopnje negativnih učinkov in posledic za delovanje javnega komunikacijskega omrežja, in za javno dostopne komunikacijske storitve za vsa varnostna tveganja iz prve alineje;
- opredelitev ukrepov za zmanjšanje verjetnosti za nastop varnostnega incidenta;
- opredelitev ukrepov za zmanjšanje negativnih učinkov in omilitev posledic varnostnega incidenta;

- opredelitev ustreznega načina organiziranja varnosti znotraj operaterja, katerega integralni del je varnost omrežja, informacijskega sistema in fizično varovanje objektov in naprav;
- opredelitev ustreznega načina zagotovitve kadrovske zasedbe na ključnih delovnih mestih pri operaterju, ki se poklicno ukvarjajo z varnostjo;
- opredelitev načina rednega preverjanja skladnosti izvajanih ukrepov in postopkov s tistimi, ki so opisani v varnostnem načrtu.

82. člen
(celovitost omrežij)

Operaterji omrežij morajo sprejeti vse potrebne ukrepe za zagotovitev celovitosti svojih omrežij, ter tako zagotovijo neprekinjeno zagotavljanje storitev prek teh omrežij.

83. člen
(obveznost obveščanja in poročanja o kršitvah varnosti ali celovitosti)

(1) Operaterji morajo, takoj ko to zaznajo, obvestiti agencijo o vseh kršitvah varnosti ali celovitosti, v kolikor so te kršitve pomembno vplivale na delovanje javnih komunikacijskih omrežij ali izvajanje javnih komunikacijskih storitev.

(2) Agencija obvešča o posameznih kršitvah varnosti omrežij in storitev ter o kršitvah celovitosti omrežij po potrebi in glede na stopnjo kršitve nacionalno kontaktno točko za obravnavo varnostnih incidentov (SI-CERT).

(3) Agencija obvešča o posameznih kršitvah varnosti omrežij in storitev ter o kršitvah celovitosti omrežij po potrebi in glede na stopnjo kršitve nacionalne regulatorne organe v drugih državah članicah EU in Evropsko agencijo za varnost omrežij in informacij (ENISA).

(4) Če agencija meni, da je razkritje kršitve iz prejšnjega odstavka v javnem interesu, lahko o tem sama obvesti javnost, ali pa to naloži operaterju, ki ga zadeva kršitev varnosti in celovitosti.

(5) Agencija Evropski Komisiji in ENISA vsako leto najkasneje do 31. marca za preteklo leto predloži kratko letno poročilo o prejetih prijavih in ukrepih, ki so bili sprejeti v skladu z odstavki ena do tri tega člena.

84. člen
(obvezujoča navodila za izvajanje)

Agencija po predhodnem mnenju javnega zavoda Akademska in raziskovalna mreža Slovenije (v nadaljevanju ARNES) s splošnim aktom predpiše operaterjem obvezna navodila, v katerih opredeli načine in časovne roke za izvajanje od 81. do 83. člena tega zakona.

85. člen
(pooblastila agencije)

Operaterji morajo na zahtevo agencije:

- agenciji predložiti informacije potrebne za oceno varnosti oziroma celovitosti njihovih storitev in omrežij, vključno z dokumentiranimi varnostnimi politikami;
- privoliti v revizijo varnosti, ki jo na stroške operaterja izvede usposobljena neodvisna organizacija ki rezultate te revizije posreduje agenciji.

86. člen
(nadzor)

Agencija nadzira izvajanje določb tega poglavja, kar vključuje preiskavo primerov neskladnosti, pa tudi njihovih učinkov na varnost in celovitost omrežij.

VIII. IZREDNA STANJA

87. člen
(razpoložljivost storitev)

(1) Izvajalci javno dostopnih telefonskih storitev, ki se zagotavljajo preko javnih komunikacijskih omrežij, morajo sprejeti ustrezne tehnične in organizacijske ukrepe, ki omogočajo, da so njihove dejavnosti v primeru katastrofalnega izpada omrežja, v vojnem ali izrednem stanju ter ob naravnih in drugih nesrečah čim manj motene. Izvajalci javno dostopnih telefonskih storitev morajo te ukrepe izvajati ves čas trajanja okoliščin, zaradi katerih so bili sprejeti.

(2) Z ukrepi iz prejšnjega odstavka mora biti zagotovljeno, da se v najkrajšem času zagotovi razpoložljivost javno dostopnih telefonskih storitev. S temi ukrepi se mora omogočiti zlasti neprekinjen dostop do in uporaba številke za klic v sili, predvsem do enotne evropske telefonske številke za klice v sili »112«, številke policije »113« in do enotne evropske telefonske številke za prijavo pogrešanih otrok »116 000«.

88. člen
(ukrepi v primeru izrednih stanj)

(1) Operaterji omrežij morajo v primeru izrednih stanj prednostno zagotavljati delovanje tistih delov omrežja, ki so nujni za nemoteno delovanje omrežij nosilcev varnostnega in obrambnega sistema ter sistema zaščite in reševanja. Za čim krajše izpade teh omrežij morajo operaterji po potrebi predvideti tudi nadomestne poti. S tem namenom morajo svoje ukrepe predhodno uskladiti z nosilci varnostnega in obrambnega sistema ter sistema zaščite in reševanja.

(2) Operaterji, ki zagotavljajo javno telefonsko omrežje, morajo svoje omrežje prilagoditi tako, da omogoča dodelitev prednosti komunikacijam z določenih omrežnih priključnih točk pred komunikacijami s preostalimi omrežnimi priključnimi točkami (v nadaljnjem besedilu: funkcija prednosti). Komunikacija, ki ji je dodeljena funkcija prednosti v javnem telefonskem omrežju določenega operaterja, to prednost ohrani tudi v javnih telefonskih omrežjih drugih operaterjev. V vojnem ali izrednem stanju, ob naravnih in drugih nesrečah ali ob katastrofalnem izpadu omrežja lahko operaterji omogočijo delovanje omrežnih priključnih točk s prednostjo tudi tako, da omejijo ali prekinejo delovanje preostalimi telefonskih priključkov.

(3) Vlada z uredbo določi skupine uporabnikov, ki imajo pravico do omrežnih priključnih točk s prednostjo v skladu s prejšnjim odstavkom.

(4) Vlada s sklepom določi tudi druge ukrepe in omejitve ali prekinitve delovanja, povezane z zagotavljanjem javnih komunikacijskih omrežij ali storitev ob naravnih in drugih nesrečah ali ob katastrofalnem izpadu omrežja, če je to potrebno zaradi odprave nastalih razmer.

(5) Državni zbor na predlog Vlade določi tudi druge ukrepe in omejitve ali prekinitve delovanja, povezane z zagotavljanjem javnih komunikacijskih omrežij ali storitev ob v vojnem ali izrednem stanju, če je to potrebno zaradi nastalih razmer.

(6) Ukrepi izdani na podlagi četrtega ali prejšnjega odstavka tega člena, morajo biti določeni v takšnem obsegu in veljavni toliko časa, kolikor je to nujno potrebno za odpravo izrednih okoliščin iz prvega odstavka tega člena.

89. člen
(stavka)

Izvajalec univerzalne storitve oziroma operater, ki je dolžan izvrševati obveznosti na podlagi tega poglavja tega zakona, je dolžan s sklepom določiti svoje zaposlene, ki morajo med stavko omogočiti nemoteno izvajanje storitev v okviru univerzalne storitve oziroma obveznosti, ki jih ima operater na podlagi tega poglavja.

90. člen
(povračilo stroškov)

(1) Operaterji, ki so na podlagi tega poglavja dolžni prilagoditi svoje omrežje tako, da omogoča funkcijo prednosti, imajo pravico do povračila upravičenih in utemeljenih stroškov za izpolnitev te obveznosti.

(2) O višini in načinu povračila stroškov iz prejšnjega odstavka odloči vlada na predlog ministra.

91. člen
(nadzor)

Inšpektor nadzira izvajanje določb tega poglavja.

IX. ZAGOTAVLJANJE KONKURENCE

1. Splošno

92. člen
(neodvisnost delovanja agencije na področju zagotavljanja konkurence)

Agencija je pri izvajanju nalog zagotavljanja konkurence iz tega poglavja v celoti neodvisna, kar pomeni, da pri izvajanju teh nalog tudi ne sme prositi ali sprejemati navodil s strani drugih državnih organov. Navedeno ne vpliva na možnost njenega posvetovanja z organom, pristojnim za varstvo konkurence in na sodelovanje z drugimi regulativnimi organi, Evropsko komisijo in BEREC skladno s tem zakonom.

93. člen
(operaterji s posebnimi ali izključnimi pravicami)

(1) Operaterji, ki imajo posebne ali izključne pravice za izvajanje druge gospodarske dejavnosti in imajo letni prihodek na področju elektronskih komunikacijskih omrežij ali storitev

večji od 10 milijonov evrov morajo ali zagotavljati elektronska komunikacijska omrežja oziroma storitve v pravno samostojni družbi, ali pa voditi ločene računovodske evidence za aktivnosti, povezane z izvajanjem oziroma zagotavljanjem elektronskih komunikacijskih storitev ali omrežij, tako kot da bi te aktivnosti opravljali v pravno samostojni družbi.

(2) Ločene računovodske evidence iz prejšnjega odstavka se vodijo tako, da se opredelijo vsi elementi odhodkov in prihodkov v zvezi z aktivnostmi, povezanimi z izvajanjem oziroma zagotavljanjem elektronskih komunikacijskih storitev ali omrežij, skupaj z osnovo za njihov izračun in uporabljenimi podrobnimi postopki razporeditve, vključno z razčlenitvijo osnovnih sredstev in strukturnih stroškov po postavkah.

94. člen

(pravice organizacij javnega sektorja, ki upravljajo z zaprtimi elektronskimi komunikacijskimi omrežji)

(1) Organizacije javnega sektorja, ki upravljajo z zaprtimi elektronskimi komunikacijskimi omrežji, imajo v javnem interesu pravico do medomrežnega povezovanja in operaterskega dostopa pod enakimi pogoji kot operaterji.

(2) Organizacije iz prejšnjega odstavka smejo nuditi svoje storitve le uporabnikom zaprtih omrežij pod nekomercialnimi pogoji.

95. člen

(medomrežno povezovanje in operaterski dostop)

(1) Operaterji javnih komunikacijskih omrežij imajo pravico in, kadar tako zahtevajo drugi operaterji javnih komunikacijskih omrežij, dolžnost, da se medsebojno pogajajo o medomrežnem povezovanju za zagotovitev javnih komunikacijskih storitev z namenom zagotavljanja in vzajemnega delovanja storitev. Operaterji javnih komunikacijskih omrežij ponudijo drugim operaterjem operaterski dostop oziroma medomrežno povezovanje pod pogoji, ki so skladni z obveznostmi, ki jih naloži agencija po tem zakonu v zvezi z medomrežnim povezovanjem in operaterskim dostopom.

(2) O tehničnih in komercialnih vprašanjih operaterskega dostopa oziroma medomrežnega povezovanja se stranke dogovorijo same s pogodbo, ki ne sme biti v nasprotju z določbami tega zakona. Morebitne spore na zahtevo ene izmed strank rešuje agencija po postopku iz 219. člena tega zakona.

(3) Pri sklepanju pogodb o medomrežnem povezovanju oziroma operaterskem dostopu so stranke dolžne varovati zaupnost vseh podatkov, ki so si jih pri tem izmenjale. Izmenjani podatki ne smejo biti uporabljeni za kakršenkoli drug namen ali izročeni tretji osebi, zlasti ne drugemu oddelku, podružnici oziroma hčerinski družbi ter partnerjem, ki bi jim posredovanje takšnih informacij lahko prineslo konkurenčno prednost. Ne glede na navedeno pa veljajo obveznosti iz 103. in 104. člena tega zakona.

(4) Agencija skladno s cilji iz 196. do 198. tega zakona vzpodbuja in, kjer je to primerno, z odločbo zagotovi ustrezen operaterski dostop in medomrežno povezovanje ter vzajemno delovanje storitev na način, ki pospešuje učinkovitost, trajnostno konkurenco, učinkovite naložbe in inovacije ter prinaša končnim uporabnikom največje možne koristi. Pri tem agencija zlasti lahko operaterjem, ki nadzorujejo dostop do končnih uporabnikov, naloži obveznosti v obsegu,

ki je potreben za zagotovitev povezljivosti med obema koncema, vključno z obveznostjo medomrežnega povezovanja njihovih omrežij, če to še ni bilo storjeno, ali, v utemeljenih primerih ter v obsegu, ki je za to potreben, operaterjem naloži obveznost omogočanja vzajemnega delovanja njihovih storitev. Navedeno ne posega v obveznosti, ki jih lahko naloži operaterjem s pomembno tržno močjo skladno s tem zakonom.

(5) Obveznosti in pogoji v odločbi iz prejšnjega odstavka morajo biti objektivni, pregledni, sorazmerni in nediskriminatorni. Odločba mora biti izdana v skladu s postopki iz 205. člena tega zakona ter skladno s postopki sodelovanja in posvetovanja z drugimi regulativnimi organi, Evropsko komisijo in BEREC, določenimi v členih od 210 do 213 tega zakona.

(6) Zaradi zagotovitve ciljev operaterskega dostopa in medomrežnega povezovanja v obsegu iz četrtega odstavka tega člena ima agencija v utemeljenih primerih pravico po uradni dolžnosti intervenirati tudi po postopkih iz 205. člena, 210. in 211. člena tega zakona ter po postopkih reševanja sporov in čezmejnih sporov iz 219. in 220. člena tega zakona.

(7) Operater, ki v Republiki Sloveniji ne izvaja storitev ali upravlja omrežja, ni dolžan obvestiti agencije v skladu s 5. členom tega zakona, da lahko zaprosi za operaterski dostop ali medomrežno povezovanje.

2. Regulacija operaterjev s pomembno tržno močjo

96. člen

(operaterji s pomembno tržno močjo)

(1) Pri zagotavljanju učinkovite konkurence na trgu elektronskih komunikacij s predhodno (ex ante) regulacijo se šteje, da ima operater pomembno tržno moč po tem zakonu, če ima sam ali skupaj z drugimi operaterji na določenem trgu javnih komunikacijskih omrežij oziroma javnih komunikacijskih storitev (v nadaljnjem besedilu: upošteven trg) položaj, enakovreden prevladujočemu položaju, torej tak ekonomski vpliv, da mu omogoča znatno mero samostojnosti nasproti konkurentom, uporabnikom in potrošnikom.

(2) Če dva ali več operaterjev delujejo na trgu, katerega struktura pospešuje usklajene učinke, se jih lahko obravnava kot operaterje s skupnim prevladujočim položajem v smislu prejšnjega odstavka, tudi kadar med njimi ni strukturnih ali drugih povezav.

(3) Kadar ima operater na upoštevnem trgu (prvi trg) pomembno tržno moč, se lahko ta operater določi za operaterja s pomembno tržno močjo tudi na trgu, ki je tesno povezan s prvim trgom (drugi trg), če povezave med obema trgoma omogočajo, da se tržna moč s prvega trga prenese na drugega in se s tem okrepi tržna moč operaterja. Na drugem trgu se tako lahko uporabijo ukrepi za preprečevanje takega prenosa tržne moči v skladu s členi 103, 104, 105 in 107 tega zakona, če pa ti ne zadoščajo, so lahko naloženi ukrepi iz člena 108 tega zakona.

97. člen

(merila za presojo prevladujočega položaja)

Kadar agencija presoja, ali ima operater pomembno tržno moč v skladu s prvim odstavkom 96. člena tega zakona, upošteva zlasti naslednja merila, ki niso kumulativne narave:

1. tržni delež operaterja na upoštevnem trgu in spreminjanje njegovega tržnega deleža na upoštevnem trgu v daljšem obdobju;

2. ovire za vstop na upoštevni trg in vpliv na potencialno konkurenco na tem trgu;
3. vpliv velikih uporabnikov na moč operaterja (izravnalna kupna moč);
4. elastičnost povpraševanja;
5. faza v razvoju upoštevnega trga;
6. tehnološke prednosti;
7. razvitost prodajne in distribucijske mreže;
8. doseganje ekonomij obsega oziroma ekonomij povezanosti;
9. stopnjo vertikalne integracije;
10. stopnjo diferenciacije produkta;
11. možnosti dostopa do finančnih virov;
12. ali nadzira infrastrukturo, ki se je ne da zlahka podvojiti;
13. zvezanost storitev.

98. člen

(merila za presojo skupnega prevladujočega položaja)

(1) Agencija lahko za operaterje s skupnim prevladujočim položajem v smislu drugega odstavka 96. člena določi dva ali več operaterjev, če ti operaterji, tudi kadar med njimi ni strukturnih ali drugih povezav, delujejo na trgu, kjer ni učinkovite konkurence in noben posamezen operater nima pomembne tržne moči.

(2) Okoliščine iz prvega odstavka so verjetne zlasti v primeru koncentriranega trga s številnimi ustreznimi značilnostmi, izmed katerih so lahko najpomembnejše, ne pa kumulativne, naslednje:

1. majhna prožnost povpraševanja;
2. podobni tržni deleži;
3. velike pravne ali gospodarske ovire za vstop;
4. vertikalna integracija s kolektivnim zavračanjem ponudbe;
5. pomanjkanje izravnalne kupne moči;
6. pomanjkanje potencialne konkurence.

99. člen

(ravnanje agencije pri določanju pomembne tržne moči)

Pri določanju pomembne tržne moči in uporabi meril iz 97. in 98. člena tega zakona agencija ravna skladno z zakonodajo Evropske skupnosti in dosledno upošteva smernice Evropske komisije, ki urejajo tržno analizo in določitev pomembne tržne moči na področju elektronskih komunikacijskih omrežij in storitev. Pri tem agencija sodeluje z organom, pristojnim za varstvo konkurence.

100. člen

(določitev upoštevne trge)

(1) Agencija mora na področju zagotavljanja in izvajanja elektronskih komunikacij v skladu z načeli konkurenčnega prava in ob doslednem upoštevanju vsakokratnega priporočila Evropske komisije o upoštevne trge produktov in storitev na področju elektronskih komunikacij in smernic iz prejšnjega člena tega zakona določiti produktne, storitvene in geografske trge, ki ustrezajo razmeram v državi. Pri tem agencija sodeluje z organom, pristojnim za varstvo konkurence.

(2) Če namerava agencija z odločbo 102. člena tega zakona regulirati trg, ki ni naveden v priporočilu Evropske komisije iz prvega odstavka tega člena, mora pred tem izpeljati javno posvetovanje v skladu z 205. členom in sodelovanje v skladu z 215. členom tega zakona ter posvetovanje s pristojnimi organi urejanja drugih držav članic Evropske unije, Evropsko komisijo in BEREC v skladu s členi od 210 do 213 tega zakona.

101. člen
(analiza upoštevni trgov)

(1) Agencija mora v sodelovanju z organom, pristojnim za varstvo konkurence, v rednih časovnih intervalih analizirati trge iz prvega odstavka prejšnjega člena. Pri tem pa časovni intervali ne smejo biti daljši od dveh let.

(2) Pri analizi iz prejšnjega odstavka mora agencija upoštevati trge, navedene v priporočilu iz prvega odstavka prejšnjega člena in smernice iz 99. člena tega zakona.

102. člen
(naložitev, sprememba, ohranitev ali razveljavitev obveznosti
operaterjem s pomembno tržno močjo)

(1) Če na podlagi analize upoštevnega trga agencija ugotovi, da ta trg ni dovolj konkurenčen, z odločbo določi operaterja oziroma operaterje s pomembno tržno močjo na tem trgu. Pred izdajo odločbe lahko pridobi mnenje organa, pristojnega za varstvo konkurence.

(2) Z odločbo iz prejšnjega odstavka mora agencija naložiti operaterju s pomembno tržno močjo vsaj eno izmed obveznosti iz 103. do vključno 108. tega zakona. Agencija pri tem upošteva načelo sorazmernosti, kar mora v obrazložitvi odločbe tudi ustrezno obrazložiti.

(3) Če namerava agencija operaterju s pomembno tržno močjo z odločbo naložiti obveznost funkcionalne ločitve iz 109. člena tega zakona ali ob upoštevanju načela sorazmernosti, druge obveznosti za operaterski dostop ali medomrežno povezovanje, ki niso obveznosti, navedene v prejšnjem odstavku, sme to storiti samo na podlagi predhodnega soglasja Evropske komisije.

(4) Ob ponovni določitvi določenega operaterja za operaterja s pomembno tržno močjo lahko agencija temu operaterju naloži iste ali druge obveznosti, prejšnjo odločbo pa razveljavi.

(5) Če na podlagi analize upoštevnega trga agencija ugotovi, da je ta trg dovolj konkurenčen, ne sme določiti nobenega operaterja za operaterja s pomembno tržno močjo. Če je bil ta trg prej nekonkurenčen, mora agencija z ustreznimi odločbami razveljaviti vse odločbe, ki so na tem trgu določale operaterje s pomembno tržno močjo. V tem primeru v odločbi določi tudi primeren odločilni rok, ki ne sme biti krajši od 15 dni, in odločbo javno objavi v obliki, ki upošteva prepoved objave poslovnih skrivnosti strank.

(6) Pri razveljavitvi odločb na podlagi prejšnjega odstavka agencija razveljavi tudi vse obveznosti, ki so jih ti operaterji imeli kot operaterji s pomembno tržno močjo.

(7) Vsak ukrep na podlagi tega člena lahko agencija izvede le na podlagi predhodno izpeljanega posvetovanja z zainteresirano javnostjo, ki je določeno v 205. členu tega zakona, v sodelovanju z organom, pristojnim za varstvo konkurence na podlagi 215. člena tega zakona, pod pogoji iz členov od 210 do 213 tega zakona pa tudi z drugimi pristojnimi organi urejanja v

državah članicah Evropske unije, Evropsko komisijo in organom evropskih regulatorjev za elektronske komunikacije (BEREC).

(8) Ukrepe, ki spreminjajo tehnične podrobnosti predhodno naloženih obveznosti na podlagi tega člena in nimajo znatnega vpliva na trg, lahko naloži agencija z odločbo v upravnem postopku na podlagi analize upoštevanih trgov, ki je bila podlaga za predhodno naložene obveznosti in ob upoštevanju členov 210 do 213 tega zakona. Pred izdajo odločbe, ki spreminja tehnične podrobnosti predhodno naloženih obveznosti, mora agencija pridobiti mnenje organa, pristojnega za varstvo konkurence.

103. člen

(obveznost zagotavljanja preglednosti)

(1) Agencija lahko z odločbo iz prvega odstavka prejšnjega člena naloži določenemu operaterju omrežja s pomembno tržno močjo, da zagotavlja preglednost glede medomrežnega povezovanja oziroma operaterskega dostopa, tako da od njega zahteva razkritje določenih informacij v zvezi medomrežnim povezovanjem oziroma operaterskim dostopom.

(2) Agencija lahko pri tem od operaterja zahteva:

- računovodske informacije;
- tehnične specifikacije;
- značilnosti omrežja;
- pogoje izvedbe in uporabe;
- vse pogoje, ki omejujejo dostop do in/ali uporabo storitev in aplikacij ter
- cene.

(3) Agencija v tej odločbi natančneje določi, katere informacije naj bodo razkrite, kako podrobne naj bodo in kako naj bodo razkrite.

(4) Od operaterja omrežja iz prvega odstavka tega člena, ki mu je naložena tudi obveznost iz 104. člena tega zakona, lahko agencija v skladu s prvim, drugim in tretjim odstavkom tega člena z odločbo zahteva, da objavi vzorčno ponudbo za medomrežno povezovanje oziroma operaterski dostop. Ta vzorčna ponudba mora biti dovolj razčlenjena, tako da drugim operaterjem, ki želijo določeno storitev v zvezi z medomrežnim povezovanjem oziroma operaterskim dostopom, ni treba plačati zmogljivosti, ki niso nujno potrebne za zahtevano storitev. V tej vzorčni ponudbi morajo biti opisane storitve, ki jih operater omrežja s pomembno tržno močjo ponuja v zvezi z medomrežnim povezovanjem oziroma operaterskim dostopom, razčlenjene na komponente v skladu s tržnimi potrebami, ter z njimi povezani pogoji, vključno s cenami. Če ta vzorčna ponudba ne ustreza določbam tega zakona, sme agencija z odločbo zahtevati njeno spremembo.

(5) Ne glede na določbe prvega, drugega, tretjega in četrtega odstavka tega člena mora vzorčna ponudba za razvezan dostop do krajevne zanke vsebovati vsaj tiste elemente, ki jih agencija določi s splošnim aktom, pripravljenim v skladu z zakonodajo Evropske skupnosti.

104. člen

(obveznost zagotavljanja enakega obravnavanja)

(1) Agencija lahko z odločbo iz prvega odstavka 102. člena tega zakona naloži določenemu operaterju omrežja s pomembno tržno močjo obveznost zagotavljanja enakega obravnavanja v zvezi z medomrežnim povezovanjem oziroma operaterskim dostopom.

(2) Z naložitvijo obveznosti iz prejšnjega odstavka se zlasti zagotovi, da operater iz prejšnjega odstavka:

1. zagotavlja enakovredne pogoje medomrežnega povezovanja oziroma operaterskega dostopa v enakovrednih okoliščinah za druge operaterje, ki zagotavljajo enakovredne storitve, ter
2. zagotavlja drugim operaterjem enako kakovostne storitve in informacije v zvezi z medomrežnim povezovanjem oziroma operaterskim dostopom pod enakimi pogoji kot za svoje storitve ali storitve svojih hčerinskih podjetij ali partnerskih podjetij.

105. člen

(obveznost ločitve računovodskih evidenc)

(1) Agencija lahko v skladu s predpisi, ki urejajo računovodstvo, z odločbo iz prvega odstavka 102. člena tega zakona naloži določenemu operaterju omrežja s pomembno tržno močjo, da vodi računovodske evidence za določene dejavnosti, povezane z medomrežnim povezovanjem oziroma operaterskim dostopom, ločeno od računovodskih evidenc za ostale dejavnosti.

(2) Agencija naloži to obveznost zaradi nadzorovanja izpolnjevanja obveznosti iz prejšnjega člena ali, kjer je to potrebno zaradi preprečitve neutemeljenega navzkrižnega subvencioniranja. To obveznost naloži zlasti vertikalno integriranemu operaterju in od njega lahko zahteva, da zagotovi preglednost svojih grosističnih in internih obračunskih cen. Pri tem lahko določi tudi obliko in metodologijo vodenja računovodstva, ki jo je treba uporabiti.

(3) Operater omrežja iz prvega odstavka tega člena mora na zahtevo agenciji predložiti računovodske evidence, vključno s podatki o prihodkih, prejetih od tretjih strank.

(4) Agencija lahko objavi informacije, ki bi prispevale k odprtemu in konkurenčnemu trgu, vendar mora pri tem upoštevati stopnjo zaupnosti prejetih podatkov skladno z domačimi predpisi in predpisi Evropske skupnosti, ki se nanašajo na poslovno tajnost.

(5) Agencija lahko s splošnim aktom podrobneje določi način izvrševanja obveznosti iz tega člena.

106. člen

(obveznost dopustitve operaterskega dostopa do določenih omrežnih zmogljivosti in njihove uporabe)

(1) Agencija lahko z odločbo iz prvega odstavka 102. člena tega zakona naloži določenemu operaterju omrežja s pomembno tržno močjo obveznost, da ugotovi vsem razumnim zahtevam za operaterski dostop do in uporabo določenih omrežnih elementov in pripadajočih zmogljivosti. Tako ravna agencija zlasti, kadar oceni, da bi zavrnitev operaterskega dostopa ali nerazumni pogoji, ki bi imeli podoben učinek, ovirali vzpostavitev zadostne konkurenčnosti trga na maloprodajnem nivoju, ali da ne bi bili v interesu končnih uporabnikov. Pri tem agencija lahko naloži tudi dodatne pogoje, da se zagotovi poštenost, razumnost in pravočasnost izpolnitve obveznosti.

(2) Agencija lahko od operaterja omrežja iz prejšnjega odstavka med drugim zahteva zlasti, da:

1. omogoči operaterski dostop do določenih omrežnih elementov oziroma naprav, vključno z:

- dostopom do neaktivnih omrežnih elementov oziroma
- razvezanim dostopom do krajevne zanke, da bi se med drugim omogočila izbira oziroma predizbira oziroma ponudba za preprodajo naročniškega voda;
- 2. se v dobri veri pogaja z operaterji, ki zahtevajo operaterski dostop;
- 3. ne zavrne že odobrenega operaterskega dostopa do zmogljivosti;
- 4. zagotovi določene storitve na grosistični osnovi zaradi preprodaje teh storitev na maloprodajnem trgu;
- 5. odobri odprt operaterski dostop do tehničnih vmesnikov, protokolov ali drugih pomembnih tehnologij, ki so nujno potrebni za vzajemno delovanje storitev ali storitev navideznih omrežij;
- 6. zagotovi skupno uporabo (skupno lokacijo) ali druge oblike souporabe pripadajočih zmogljivosti, v skladu s členom 11;
- 7. zagotovi določene storitve, ki so potrebne za vzajemno delovanje storitev med koncema za uporabnike, vključno z zmogljivostmi za inteligentne omrežne storitve ali gostovanjem v mobilnih omrežjih;
- 8. zagotovi operaterski dostop do sistemov za podporo obratovanju ali podobnih sistemov programske opreme, ki so potrebni za zagotovitev pravične konkurence pri izvajanju storitev;
- 9. medsebojno poveže omrežja ali omrežne zmogljivosti.
- 10. zagotovi dostop do pripadajočih storitev, kot so storitve za ugotavljanje identitete, lokacije in prisotnosti.

(3) Ko agencija preučuje obveznosti iz prvega odstavka tega člena in še posebej, ko presoja, kako bi se take obveznosti naložile, mora proporcionalno, glede na cilje, ki jih zasleduje po členih od 196 do 198, upoštevati zlasti naslednje dejavnike:

1. tehnično in ekonomsko upravičenost uporabe ali namestitve konkurenčne opreme glede na hitrost razvoja trga ter naravo in vrsto predlaganega medomrežnega povezovanja in/ali operaterskega dostopa, vključno z izvedljivostjo drugih proizvodov za dostop do nabavnega trga, kot je dostop do vodov;
2. izvedljivost predlaganega operaterskega dostopa glede na kapaciteto, ki je na voljo;
3. začetno naložbo lastnika zmogljivosti ob upoštevanju vseh javnih naložb in tveganja v zvezi s to naložbo;
4. potreba po dolgoročnem varstvu konkurence, zlasti na področju infrastrukture;
5. ustrezne pravice intelektualne lastnine, kadar je to primerno;
6. zagotavljanje vseevropskih storitev.

(4) Agencija lahko z odločbo podrobneje določi način izvrševanja obveznosti iz tega člena. Pri tem lahko določi zlasti tehnične ali operativne pogoje dostopa, ki jih morajo upravičenci oziroma ponudniki izpolnjevati za zagotovitev normalnega delovanja omrežja. V primeru, da navedeno zajema obveznosti upoštevanja posebnih tehničnih standardov ali specifikacij morajo te upoštevati zahteve iz 203. člena tega zakona.

107. člen

(obveznost cenovnega nadzora in stroškovnega računovodstva)

(1) Agencija lahko z odločbo iz prvega odstavka 102. člena tega zakona naloži določenemu operaterju omrežja s pomembno tržno močjo obveznosti v zvezi s pokrivanjem stroškov in kontrolo cen, vključno z obveznostmi glede stroškovne naravnosti cen in obveznostmi glede sistemov stroškovnega računovodstva, v povezavi z zagotavljanjem določene vrste medomrežnega povezovanja oziroma operaterskega dostopa.

(2) Agencija naloži obveznosti iz prejšnjega odstavka, če na podlagi tržne analize iz 101. člena tega zakona oceni, da bi operater omrežja iz prejšnjega odstavka zaradi pomanjkanja učinkovite konkurence utegnil obdržati ali previsoke cene ali prenizko razliko med maloprodajnimi in grosističnimi cenami v škodo končnih uporabnikov.

(3) Agencija mora pri naložitvi obveznosti iz prvega odstavka tega člena z namenom spodbuditve naložb operaterjev omrežij, vključno v omrežja naslednje generacije, upoštevati naložbe operaterja omrežja iz prvega odstavka tega člena in mu zagotoviti primerno stopnjo donosnosti naložbe glede na vložena sredstva, pri čemer upošteva tveganja, povezana s posamičnim projektom novih naložb v omrežje.

(4) Vsak mehanizem pokrivanja stroškov ali metodologija določanja cen, ki ga predpiše agencija, mora biti namenjen pospeševanju učinkovitosti in trajnostne konkurence ter povečanju koristi potrošnikov. Pri tem lahko agencija upošteva tudi cene, ki so na voljo na primerljivih konkurenčnih trgih in pri operaterjih omrežij.

(5) Če agencija operaterju omrežja iz prvega odstavka tega člena naloži obveznosti glede stroškovne naravnosti cen, mora operater omrežja dokazati, da so cene izračunane na podlagi stroškov, vključno s primerno stopnjo donosnosti naložbe. Pri preverjanju te obveznosti lahko agencija uporabi metode stroškovnega računovodstva, ki so neodvisne od tistih, ki jih uporablja operater omrežja. Agencija lahko od operaterja omrežja z odločbo tudi zahteva, da utemelji svoje cene, in lahko, kjer je to primerno, zahteva prilagoditev cen. Pri tem je dokazno breme na strani operaterja omrežja, ki je zavezan za izpolnjevanje te zahteve.

(6) Če agencija operaterju omrežja iz prvega odstavka tega člena naloži obvezno uporabo sistema stroškovnega računovodstva za podporo cenovnega nadzora, ga hkrati tudi zaveže, da mora javnosti zagotoviti tudi opis sistema stroškovnega računovodstva, ki prikazuje vsaj glavne kategorije, po katerih so stroški razvrščeni v skupine, in pravila, ki se uporabljajo za razporeditev stroškov. Skladnost s sistemom stroškovnega računovodstva preverja pooblaščen revizor. Izjava o skladnosti se objavi vsako leto.

108. člen

(obveznost regulacije maloprodajnih storitev)

(1) Agencija lahko z odločbo iz prvega odstavka 102. člena tega zakona naloži določenemu operaterju s pomembno tržno močjo na določenem maloprodajnem trgu obveznosti, povezane z regulacijo maloprodajnih storitev.

(2) Obveznosti iz tega člena lahko agencija naloži le, če na podlagi tržnih analiz iz 101. člena tega zakona ugotovi, da upošteven trg, ki je namenjen končnim uporabnikom, ni dovolj konkurenčen, obveznosti na podlagi 103. do vključno 107. člena tega zakona pa ne bi dosegle ciljev, ki jih na trgu zasleduje. Obveznosti iz tega člena lahko vključujejo prepoved:

1. zaračunavanja prekomernih cen,
2. oviranja vstopa na trg,
3. omejevanja konkurence s postavljanjem prenizkih cen,
4. dajanja neupravičene prednosti določenim končnim uporabnikom,
5. neutemeljenega združevanja določenih storitev.

(3) Agencija lahko hkrati z naložitvijo obveznosti na podlagi tega člena predpiše eno izmed naslednjih metod:

1. metodo cenovne kapice na maloprodajnih cenah,
2. metodo regulacije individualnih tarif,
3. metodo stroškovne usmeritve cen,
4. metodo usmeritve k cenam na primerljivih trgih.

(4) Pri izpolnjevanju obveznosti na podlagi tega člena, ki se nanašajo na regulacijo maloprodajnih tarif ali drug ustrezen maloprodajni nadzor, mora operater iz prvega odstavka tega člena uporabiti potreben in primeren sistem stroškovnega računovodstva, ki ga določi agencija z odločbo iz prvega odstavka tega člena. Pri tem lahko agencija določi obliko in metodologijo vodenja računovodstva, ki ju mora ta operater uporabiti. Skladnost s stroškovnim računovodstvom preverja usposobljeni neodvisni revizor. Agencija zagotovi letno objavo izjave o skladnosti.

109. člen (funkcionalna ločitev)

(1) Kadar agencija ugotovi, da se z ustreznimi obveznostmi iz 103. do 107. člena tega zakona ni dosegla učinkovita konkurenca ter da obstajajo pomembni in trajni konkurenčni problemi ali tržne nepopolnosti, ugotovljene v zvezi z zagotavljanjem operatorskega dostopa, lahko z odločbo iz prvega odstavka 102. člena tega zakona vertikalno integriranemu operaterju izjemoma naloži obveznost, da dejavnosti, povezane z zagotavljanjem operatorskega dostopa, prenese na poslovno enoto, ki deluje neodvisno. Ta poslovna enota operatorski dostop zagotavlja vsem operaterjem, vključno z drugimi poslovnimi enotami v vertikalno integriranemu operaterju, po enakem časovnem razporedu in pod enakimi pogoji, tudi glede cen in kakovosti storitev, ter po enakih sistemih in postopkih.

(2) Kadar namerava agencija naložiti obveznost funkcionalne ločitve po prvem odstavku tega člena, sme to storiti samo po postopku iz tretjega odstavka 102. člena tega zakona. Zato mora predložiti predlog, ki vključuje:

- dokaze, ki utemeljujejo ugotovitve agencije;
- utemeljeno oceno, da obstaja majhna možnost, da bo v razumnem časovnem obdobju prišlo do učinkovite in trajnostne konkurence na področju infrastrukture, ali pa je sploh ni;
- analizo pričakovanega vpliva na regulacijo trga, na podjetje, vključno z analizo vpliva na zaposlene v neodvisni poslovni enoti in analizo vpliva na celotni sektor elektronskih komunikacij, kakor tudi na spodbude za naložbe v celotnem sektorju, zlasti ob upoštevanju potrebe po zagotavljanju socialne in teritorialne kohezije, ter na druge zainteresirane stranke, še posebej glede na konkurenco in mogoče učinke na potrošnike;
- analizo razlogov, ki utemeljujejo, da je obveznost funkcionalne ločitve najbolj učinkovit ukrep za uresničevanje rešitev, namenjenih obravnavanju težav, ugotovljenih glede konkurence ali tržne nepopolnosti.

(3) Predlog ukrepa mora vsebovati naslednje sestavine:

- natančno naravo in stopnjo ločitve in zlasti podroben opis pravnega statusa ločene poslovne enote;
- opredelitev sredstev ločene poslovne enote in izdelkov oziroma storitev, ki jih bo ta enota zagotavljala;
- ureditev vodenja za zagotovitev neodvisnosti osebja, ki je zaposleno v ločeni poslovni enoti, ter ustrezen sistem spodbud zanje;
- pravila za zagotovitev izpolnjevanja obveznosti;

- pravila za zagotovitev preglednosti operativnih postopkov, zlasti za druge zainteresirane stranke;
- program spremljanja dela, namenjen zagotavljanju izpolnjevanja obveznosti, vključno z objavo letnega poročila.

(4) Agencija izvede po pridobitvi soglasja Evropske komisije iz tretjega odstavka 102. člena tega zakona usklajeno analizo upoštevni trgov, povezanih z dostopovnim omrežjem, skladno s postopkom iz 101. člena tega zakona. Agencija ob upoštevanju sedmega odstavka 102. člena na podlagi svoje ocene naloži, ohrani, spremeni ali umakne obveznosti.

(5) Operaterju, ki mu je bila naložena funkcionalna ločitev, lahko agencija za katerikoli upoštevni trg iz 100. člena tega zakona, na katerem ga je skladno z 102. členom tega zakona določila kot operaterja s pomembno tržno močjo, naloži tudi katerokoli drugo obveznost iz 103. do vključno 107. člena ali drugo obveznost iz tretjega odstavka 102. člena tega zakona.

110. člen

(prostovoljna ločitev vertikalno integriranega operaterja)

(1) Operater, ki je bil določen kot operater s pomembno tržno močjo na enem ali na več upoštevni trgih, mora najmanj tri mesece vnaprej obvestiti agencijo o načrtovanem prostovoljnem prenosu vseh ali znatnega dela sredstev svojega krajevnega dostopovnega omrežja na drugo pravno osebo z drugim lastnikom ali ustanovitvi druge poslovne enote, ki bi vsem maloprodajnim ponudnikom, tudi operaterjevim lastnim maloprodajnim enotam, zagotavljala popolnoma enakovredne oblike operaterskega dostopa pod enakimi pogoji. Operaterji prav tako obvestijo agencijo o spremembi te namere in končnem izidu postopka prostovoljne ločitve.

(2) Agencija oceni učinek načrtovane transakcije na obstoječe obveznosti, ki jih je naložila operaterju skladno z 102. členom tega zakona. V ta namen agencija skladno s 101. členom tega zakona brez odlašanja izvede usklajeno analizo upoštevni trgov, povezanih z dostopovnim omrežjem. Agencija na podlagi svoje ocene naloži, ohrani, spremeni ali umakne obveznosti na teh upoštevni trgih ob upoštevanju sedmega odstavka 102. člena tega zakona. .

(3) Pravno ali operativno ločenemu operaterju lahko agencija za katerikoli upoštevni trg iz 100. člena tega zakona, na katerem ga je skladno z 102. členom tega zakona določila kot operaterja s pomembno tržno močjo, naloži katero koli obveznost iz 103. do vključno 107. člena ali drugo obveznost iz tretjega odstavka 102. člena tega zakona.

111. člen

(določitev in analiza meddržavnih trgov ter naložitev, sprememba, ohranitev ali razveljavitev obveznosti na meddržavnih trgih)

(1) Če Evropska komisija na področju zagotavljanja in izvajanja elektronskih komunikacij z odločbo določi meddržavne trge, mora biti vsaka določitev meddržavnih trgov agencije v skladu z odločbo Evropske komisije.

(2) Analizo meddržavnih trgov izvede agencija skupaj s pristojnimi organi urejanja iz drugih držav članic Evropske unije, ki jih ta meddržavni trg obsega.

(3) O naložitvi, spremembi, ohranitvi ali razveljavitvi obveznosti operaterjem s pomembno tržno močjo na meddržavnih trgih, odloča agencija skupaj z drugimi pristojnimi organi urejanja v državah članicah Evropske unije, ki jih ta meddržavni trg zajema.

112. člen
(nadzor)

Agencija v okviru svojih pooblastil nadzira uporabo določb tega zakona o zagotavljanju konkurence in izpolnjevanju obveznosti, ki jih z odločbo naloži operaterjem s pomembno tržno močjo.

X. DIGITALNA RADIJSKA IN TELEVIZIJSKA RADIODIFUZIJA

113. člen
(digitalna radijska in televizijska radiodifuzija)

(1) Javna komunikacijska omrežja, ki so namenjena za distribucijo digitalnih televizijskih storitev, morajo biti načrtovana tako, da so primerna tudi za distribucijo široko-zaslonskih televizijskih storitev in programov.

(2) Operater, ki zagotavlja javna komunikacijska omrežja iz prejšnjega odstavka, mora pri sprejemu in ponovni distribuciji široko-zaslonskih televizijskih storitev ali programov ohraniti njihov široko-zaslonski format.

(3) Agencija lahko z odločbo po postopku iz četrtega ali šestega odstavka 95. člena naloži operaterju, ki zagotavlja elektronska komunikacijska omrežja iz prvega odstavka tega člena, da zagotovi dostop do vmesnikov aplikacijskih programov ali elektronskih programskih vodnikov pod poštenimi, upravičenimi in nediskriminatornimi pogoji.

(4) Agencija s splošnim aktom predpiše zahteve za medsebojno delovanje digitalnih interaktivnih televizijskih storitev in digitalne televizijske opreme, ki jo uporabljajo potrošniki.

114. člen
(sistemi s pogojnim dostopom)

(1) Sistemi s pogojnim dostopom do storitev digitalne televizije in radia, ki obratujejo na trgu Evropske skupnosti, morajo imeti takšne tehnične zmožnosti za stroškovno učinkovit prenos krmilnih funkcij, da operaterjem javnih komunikacijskih omrežij na lokalni in regionalni ravni omogočajo popoln nadzor nad storitvami, ki uporabljajo takšne sisteme s pogojnim dostopom.

(2) Operaterji storitev s pogojnim dostopom, ki zagotavljajo dostop do storitev digitalne televizije in radia, od katerih so odvisne radiodifuzne hiše, morajo vsem radiodifuznim hišam pod poštenimi, upravičenimi in nediskriminatornimi pogoji zagotoviti tehnične storitve, ki omogočajo naročnikom le-teh dostop do njihovih storitev s pomočjo dekodeerja.

(3) Operaterji iz prejšnjega odstavka morajo zagotavljanje pogojno dostopnih storitev računovodsko ločiti od ostalih dejavnosti.

(4) Imetniki pravice industrijske lastnine za izdelke in sisteme s pogojnim dostopom morajo te pravice pod pravičnimi, upravičenimi in nediskriminatornimi pogoji podeliti proizvajalcem uporabniške opreme. Ti imetniki ob podelitvi te pravice ne smejo s kakršnikoli pogoji proizvajalcu preprečiti, da v isti izdelek ne bi vključil skupnega vmesnika, ki omogoča povezavo z drugimi dostopnimi sistemi, ali elementov, ki so značilni za drugi dostopovni sistem, če se ravna v skladu z ustreznimi in sprejemljivimi pogoji, s čimer se zagotovi varnost transakcij operaterjev sistemov s pogojnim dostopom.

115. člen
(nadzor)

Agencija nadzira izvajanje določb tega poglavja in obveznosti, ki jih naloži na njegovi podlagi.

XI. UNIVERZALNA STORITEV IN DODATNE OBVEZNE STORITVE

116. člen
(univerzalna storitev)

(1) Univerzalna storitev je najmanjši nabor storitev določene kakovosti, ki je dostopen vsem končnim uporabnikom v Republiki Sloveniji po dostopni ceni ne glede na njihovo geografsko lego.

(2) Najmanjši nabor storitev, ki sodijo v univerzalno storitev, vključuje:

1. priključitev na javno komunikacijsko omrežje in dostop do javno dostopnih telefonskih storitev na fiksni lokaciji na razumno zahtevo končnega uporabnika, tako da mu to omogoča prenos govornih, faksimilnih in podatkovnih komunikacij s prenosno hitrostjo, primerno za funkcionalen dostop do interneta, kot je določena v splošnem aktu iz 125. člena tega zakona;
2. zagotavljanje dostopa do javno dostopnih telefonskih storitev na razumno zahtevo uporabnika preko priključitve na javno komunikacijsko omrežje iz prejšnje točke, ki omogoča vzpostavljanje in sprejemanje nacionalnih in mednarodnih klicev;
3. zagotavljanje in dostop do univerzalnega imenika in univerzalne službe za dajanje informacij o naročnikih (v nadaljnjem besedilu: univerzalna imeniška služba) v skladu s 117. členom tega zakona;
4. zagotavljanje javnih telefonskih govorilnic ali drugih dostopovnih točk za javno govorno telefonijo, iz katerih je možno brezplačno in brez uporabe kakršnihkoli plačilnih sredstev klicati na številke za klice v sili, tako da so izpolnjene razumne potrebe končnih uporabnikov glede geografske pokritosti, števila javnih telefonskih govorilnic ali drugih dostopovnih točk za javno govorno telefonijo, dostopnosti za končne uporabnike invalide in kakovosti storitev;
5. zagotavljanje ukrepov za končne uporabnike invalide, ki jih določi vlada na usklajen predlog ministra in ministra oziroma ministrice, pristojnega oziroma pristojne za invalide (v nadaljnjem besedilu: minister, pristojen za invalidsko varstvo), in ki končnim uporabnikom invalidom omogočajo enakovredno uporabo in dostop do storitev iz prejšnjih točk tega odstavka, kot ga imajo drugi končni uporabniki, vključno z enakovrednim dostopom do storitev v sili.

(3) Razumna zahteva končnega uporabnika iz prejšnjega odstavka vključuje priključitev na primarno bivališče oziroma lokacijo po izbiri končnega uporabnika. Če ima končni uporabnik možnost alternativnega dostopa do storitev iz nabora univerzalne storitve po dostopni ceni na trgu, teh storitev ne more pod pogoji tega poglavja zahtevati od izvajalca univerzalne storitve.

117. člen
(univerzalni imenik in univerzalna imeniška služba)

(1) Univerzalni imenik mora vsebovati najmanj podatke iz od 1. do 5. točke prvega odstavka 149. člena tega zakona o vseh naročnikih javno dostopnih telefonskih storitev, ki temu ne nasprotujejo. Univerzalni imenik je lahko natiskan oziroma elektronski, za kar mora agencija predhodno izdati odločbo o soglasju.

(2) Univerzalna imeniška služba, do katere morajo imeti dostop vsi končni uporabniki, vključno z uporabniki javnih telefonskih govornic, mora dajati podatke o vseh naročnikih, ki so vključeni v univerzalni imenik.

(3) Podatke v univerzalnem imeniku je treba redno oziroma najmanj enkrat letno obnavljati ob upoštevanju načina njegovega izdajanja. Podatki, ki jih daje univerzalna imeniška služba, pa morajo biti obnovljeni najmanj enkrat mesečno. Izvajalec univerzalne storitve, ki zagotavlja univerzalni imenik oziroma univerzalno imeniško službo, nemudoma obvesti agencijo, če mu drug izvajalec javno dostopnih telefonskih storitev ne posreduje podatkov iz prvega odstavka tega člena.

(4) Izvajalec univerzalne storitve, ki zagotavlja univerzalni imenik oziroma univerzalno imeniško službo, ne sme različno obravnavati podatkov, ki jih dobi od različnih izvajalcev javno dostopne telefonske storitve.

(5) Izvajalec univerzalne storitve iz prejšnjega odstavka ne sme izvajalcem javno dostopne telefonske storitve zaračunavati objave podatkov o njihovih naročnikih v univerzalnem imeniku oziroma uporabe teh podatkov v univerzalni imeniški službi.

118. člen
(zagotavljanje univerzalne storitve)

(1) Vsem končnim uporabnikom na ozemlju Republike Slovenije mora biti zagotovljena univerzalna storitev iz 116. člena tega zakona.

(2) Agencija lahko imenuje enega ali več izvajalcev univerzalne storitve, kadar na podlagi analize stanja in predhodnega posvetovanja z zainteresirano javnostjo presodi, da je to potrebno za kakovostno zagotavljanje univerzalne storitve na celotnem ozemlju Republike Slovenije. Agencija lahko imenuje različne izvajalce univerzalne storitve za zagotavljanje različnih delov univerzalne storitve oziroma za pokrivanje različnih delov ozemlja Republike Slovenije.

(3) Če agencija na podlagi analize stanja in posvetovanja z zainteresirano javnostjo iz prejšnjega odstavka ugotovi, da za posamezen del univerzalne storitve oziroma za pokrivanje posameznega dela zemlja Republike Slovenije ni treba imenovati izvajalca univerzalne storitve, mora v rednih časovnih intervalih, ki ne smejo biti daljši od dveh let, preverjati, ali imenovanje izvajalca univerzalne storitve še vedno ni potrebno.

(4) Agencija lahko odloči, da ne bo izbrala izvajalca storitve iz 4. točke drugega odstavka 116. člena tega zakona za celotno ozemlje Republike Slovenije ali njegov del, če na podlagi posvetovanja z zainteresirano javnostjo ugotovi, da so na tem območju v zadostni meri na voljo ta storitev ali primerljive storitve.

119. člen
(imenovanje izvajalca univerzalne storitve)

(1) Če v tem poglavju tega zakona ni drugače določeno, agencija določi izvajalca univerzalne storitve z odločbo za dobo pet let na podlagi smiselne uporabe določb javnega razpisa, ki je določen v V. poglavju tega zakona.

(2) Predmet javnega razpisa je zagotavljanje različnih storitev, ki jih zajema univerzalna storitev, oziroma zagotavljanje univerzalne storitve na določenem območju ali na celotnem ozemlju Republike Slovenije.

(3) Pri oblikovanju meril za izbiro izvajalca univerzalne storitve agencija upošteva cilje zanesljivosti, kakovosti in stroškovne učinkovitosti izvajanja univerzalne storitve.

(4) Agencija mora v postopkih na podlagi tega člena upoštevati načelo učinkovitosti, objektivnosti, preglednosti in nediskriminacije.

(5) Če javni razpis ne uspe, določi agencija z odločbo za izvajalca univerzalne storitve tistega operaterja, ki ima na področju javno dostopnih telefonskih storitev na fiksni lokaciji pomembno tržno moč v skladu s prvim odstavkom 96. člena tega zakona oziroma, če tega ni, pa operaterja, ki ima največ naročnikov javno dostopnih telefonskih storitev na fiksni lokaciji. Pri tem mora agencija upoštevati načelo učinkovitosti, objektivnosti in transparentnosti.

(6) Agencija mora najmanj šest mesecev pred iztekom trajanja odločbe iz prvega odstavka tega člena na podlagi podatkov o izvajanju univerzalne storitve ugotoviti, ali je splošna dostopnost zmogljivosti oziroma storitev, ki jih zajema univerzalna storitev, takšna, da je treba ponovno določiti izvajalca univerzalne storitve, pri čemer upošteva mnenje zainteresirane javnosti.

(7) Agencija obvešča Evropsko komisijo o obveznostih zagotavljanja univerzalne storitve, naloženih izvajalcu oziroma izvajalcem univerzalne storitve iz prvega odstavka tega člena.

120. člen
(prenos krajevnega dostopovnega omrežja)

(1) Izvajalec univerzalne storitve mora pred nameranim prenosom vseh ali znatnega dela sredstev svojega krajevnega dostopovnega omrežja na drugo pravno osebo z drugim lastnikom, pisno obvestiti agencijo.

(2) Agencija oceni učinke nameravanega prenosa na zagotavljanje dostopa na fiksni lokaciji in na izvajanje telefonskih storitev v skladu s 1. in 2. točko drugega odstavka 116. člena tega zakona. Agencija na podlagi svoje ocene lahko z odločbo naloži, spremeni ali razveljavi obveznosti za zagotavljanje univerzalne storitve. Če je zaradi prenosa treba na določenem območju ali celotnem ozemlju Republike Slovenije ponovno določiti izvajalca univerzalne storitve, mora agencija uporabiti postopek iz 119. člena zakona.

121. člen
(cene in splošni pogoji)

(1) Agencija spremlja razvoj in višino maloprodajnih cen storitev iz drugega odstavka 116. člena tega zakona.

(2) Cene posamezne storitve, ki se izvaja kot univerzalna storitev, morajo biti pri posameznem izvajalcu univerzalne storitve enake na celotnem ozemlju Republike Slovenije.

(3) Agencija lahko od posameznega izvajalca univerzalne storitve zahteva prilagoditev cen storitev, ki se izvajajo kot univerzalna storitev, če na podlagi podatkov iz prvega odstavka tega člena ugotovi, da cene niso dostopne oziroma pri posameznem izvajalcu univerzalne storitve niso enake na celotnem ozemlju Republike Slovenije.

(4) Agencija na podlagi zbranih podatkov iz prvega odstavka tega člena z odločbo od posameznega izvajalca univerzalne storitve zahteva, da za potrošnike z nizkimi dohodki oziroma posebnimi potrebami ponudi cenovne opcije ali pakete, ki se razlikujejo od tistih, ki jih sicer zagotavlja pod običajnimi komercialnimi pogoji, tako da jim dostop do omrežja in uporaba storitev iz drugega odstavka 116. člena tega zakona nista onemogočena. Navedeno zahteva, kadar na podlagi zbranih podatkov ugotovi, da so cene iz prvega odstavka tega člena previsoke glede na povprečno mesečno plačo v Republiki Sloveniji, kot jo objavi Statistični urad Republike Slovenije, in če rastejo za več kot pet odstotnih točk hitreje kot indeks življenjskih stroškov v preteklem letu. Agencija s splošnim aktom določi način upoštevanja navedenih meril. Minister v soglasju z ministrom, pristojnim za socialne zadeve, določi kategorije potrošnikov, ki štejejo za osebe z nizkimi dohodki oziroma s posebnimi potrebami.

(5) Cene posameznih storitev, ki se izvajajo kot univerzalna storitev, in z njimi povezani pogoji morajo biti javno objavljeni, pregledni in nediskriminatorni.

(6) Izvajalec univerzalne storitve mora določiti cene in splošne pogoje, tako da naročniki določene storitve, ki se izvaja kot univerzalna storitev, niso dolžni plačati še za zmogljivosti ali storitve, ki pri tej storitvi niso potrebne ali zahtevane.

(7) Izvajalec univerzalne storitve, ki je bil imenovan na podlagi 119. člena tega zakona, mora svojim naročnikom zagotoviti naslednje možnosti za nadzor stroškov:

1. razčlenitev računa v skladu s 122. členom tega zakona,
2. brezplačno selektivno zaporo izhodnih klicev ali premijskih SMS ali MMS, ali, kjer je to tehnično mogoče, drugih vrst podobnih aplikacij, za preprečitev klicev ali premijskih SMS ali MMS ali, kjer je tehnično mogoče, drugih vrst podobnih aplikacij določene vrste ali klicev na določeno vrsto števil,
3. predplačniški sistem za plačilo dostopa do javnega komunikacijskega omrežja in uporabe javno dostopnih telefonskih storitev za potrošnike,
4. obročno odplačevanje priključnine na javno komunikacijsko omrežje,
5. na zahtevo naročnika informacije o drugih nizko cenovnih tarifah, če so na voljo,
6. druge načine za nadzor izdatkov za javno dostopne telefonske storitve, vključno z brezplačnimi opozorili v primeru nenavadnih in prekomernih vzorcev porabe, če jih agencija v odločbi iz prvega odstavka 119. člena tega zakona določi.

122. člen
(obveznost izdaje razčlenjenega računa)

(1) Izvajalec univerzalne storitve mora naročnikom, s katerimi ima sklenjeno naročniško razmerje, dati na razpolago takšno stopnjo razčlenitve računa, ki jim omogoči preverjanje in nadzor uporabe in zaračunanega zneska. Ta razčlenitev ne sme obsegati klicev na brezplačne telefonske številke, vključno s številkami za klice v sili.

(2) Osnovna stopnja razčlenitve računa se naročnikom pošlje brezplačno in ob izstavitvi vsakega računa, razen če naročnik izvajalca univerzalne storitve, da razčlenitve računa ne želi prejemati.

(3) Agencija lahko s splošnim aktom predpiše minimalen nabor elementov, ki morajo biti v osnovni stopnji razčlenitve računa ločeno navedeni.

123. člen

(omejitev ali odklopitev zaradi razlogov na strani naročnika)

(1) Izvajalec univerzalne storitve lahko omeji dostop do svojih storitev oziroma naročnika odklopi ter prekine naročniško pogodbo le, če le-ta ni poravnal zapadlih obveznosti ali je kršil druge pogoje, določene v naročniški pogodbi. Izvajalec univerzalne storitve mora v splošnih pogojih določiti, kateri ukrep se izvede pri določenih kršitvah ter rok, v katerem se izvede. Izbrani ukrep in rok morata biti sorazmerna tem kršitvam in nediskriminatorna.

(2) Ob kršitvah mora izvajalec univerzalne storitve naročniku na zanesljiv način poslati opozorilo, v katerem navede razumen rok, v katerem mora naročnik prenehati s kršitvami ali poravnati svoje obveznosti, in ukrep, ki ga bo operater izvedel, če naročnik tudi po izteku tega roka ne bo prenehal s kršitvami ali ne bo poravnal svojih obveznosti.

(3) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka izvajalcu univerzalne storitve ni treba predhodno obvestiti naročnika o izvedbi ukrepa, če kršitev pomeni takojšnjo in resno grožnjo za javni red, javno varnost ali javno zdravje ali povzroča resne gospodarske ali operativne težave in če je takšen ukrep predviden v splošnih pogojih. Neplačevanje računov se v nobenem primeru ne sme šteti za kršitev, ki bi zahtevala izvedbo ukrepa brez vnaprejšnjega obvestila.

(4) Če naročnik na podlagi 143. člena tega zakona vloži ugovor oziroma sproži spor glede višine zneska na računu, operater do končne rešitve spora oziroma do dokončne odločitve agencije ne sme izvesti ukrepov iz tega člena, če je naročnik v roku poravnal nesporni del računa ali znesek, ki ustreza povprečni vrednosti zadnjih treh nespornih računov.

(5) Če je to tehnično mogoče, mora izvajalec univerzalne storitve omejiti dostop le do tistih storitev, glede katerih uporabnik krši naročniško pogodbo, razen v primeru zlorabe, stalnih zamud pri plačilu računov ali stalnega neplačevanja računov. Izvajalec univerzalne storitve ne sme omejiti dostopa in uporabe enotne evropske telefonske številke za klice v sili »112«.

124. člen

(kakovost univerzalne storitve)

(1) Agencija s splošnim aktom predpiše kakovost univerzalne storitve, tako da zlasti določi parametre kakovosti, njihove mejne vrednosti in metode merjenja teh parametrov.

(2) Agencija v splošnem aktu iz prejšnjega odstavka predpiše tudi vsebino, obliko, način in pogostost objave podatkov o kakovosti univerzalne storitve.

(3) Izvajalci univerzalne storitve morajo podatke o kakovosti univerzalne storitve, vključno z vsako njihovo spremembo, poslati agenciji.

(4) Agencija nadzoruje kakovost univerzalne storitve in lahko ukrepa v skladu s postopkom iz 225. člena tega zakona.

(5) Če agencija utemeljeno sumi v resničnost podatkov iz tretjega odstavka tega člena, lahko agencija po uradni dolžnosti odredi neodvisno revizijo ali tej reviziji podoben pregled podatkov o kakovosti zagotavljanja univerzalne storitve na stroške določenega izvajalca univerzalne storitve.

(6) Če izmerjene vrednosti parametrov kakovosti določenega izvajalca univerzalne storitve najmanj trikrat zaporedoma ne dosežejo mejnih vrednosti, lahko agencija začne postopek izbire novega izvajalca univerzalne storitve.

125. člen (prenosna hitrost)

(1) Agencija s splošnim aktom določi prenosno hitrost, primerno za funkcionalen dostop do interneta, in rok, v katerem jo je treba doseči, pri čemer ta rok ne sme biti daljši od dveh let. Pri tem upošteva prevladujoče tehnologije in pasovne širine, ki jih uporablja večina naročnikov, ter tehnično izvedljivost ob minimalnem izkrivljanju trga.

(2) Agencija lahko na podlagi prejšnjega odstavka določi tudi prenosno hitrost, ki omogoča širokopasovni dostop, če to hitrost že uporablja:

- vsaj polovica vseh gospodinjstev v Republiki Sloveniji in hkrati
- vsaj 80 odstotkov gospodinjstev z obstoječim širokopasovnim dostopom.

(3) Če bi predvidena sprememba prenosne hitrosti iz prejšnjega odstavka imela pomemben vpliv na obveznost izvajanja univerzalne storitve (zagotavljanje širokopasovnega dostopa), mora agencija predhodno izdelati analizo vpliva sprememb prenosne hitrosti, pri čemer analiza upošteva tudi predvidene stroške izvajanja takšne obveznosti. Analizo je treba predložiti v javno obravnavo v skladu z drugim odstavkom 205. člena tega zakona skupaj s predlogom splošnega akta.

(4) Po izteku roka, določenega v splošnem aktu iz prvega odstavka tega člena, agencija ponovno preveri okoliščine, ki so pripeljale do določitve prenosne hitrosti, in po potrebi s splošnim aktom določi novo prenosno hitrost.

(5) Za potrebe tega člena širokopasovni dostop pomeni minimalno hitrost prenosa 144 kb/s.

126. člen (nadomestilo neto stroškov zagotavljanja univerzalne storitve)

(1) Izvajalec univerzalne storitve lahko zaprosi za nadomestilo neto stroškov izvajanja univerzalne storitve iz drugega odstavka 116. člena oziroma četrtega odstavka 121. člena tega zakona.

(2) Neto stroški zagotavljanja univerzalne storitve se izračunajo kot razlika med neto stroški izbranega izvajalca, če deluje z obveznostmi izvajanja univerzalne storitve in če deluje brez teh obveznosti, pri tem pa se upošteva koristi, ki jih ima z izvajanjem univerzalne storitve, vključno z nematerialnimi koristmi. Agencija v splošnem aktu podrobneje predpiše način izračuna neto stroškov in nematerialne koristi, ki se upoštevajo pri izračunu neto stroškov zagotavljanja univerzalne storitve. Pri tem mora upoštevati opredeljena izhodišča, navedena v zakonodaji Evropske skupnosti, ki urejajo univerzalno storitev.

(3) Izvajalec univerzalne storitve mora agenciji v 90 dneh po zaključku poslovnega leta poslati računovodske evidence in informacije, ki so podlaga za izračun neto stroškov zagotavljanja univerzalne storitve. V nasprotnem primeru izgubi pravico do uveljavljanja neto stroškov.

(4) Agencija ali s strani agencije pooblaščen revizor revidira ali preveri računovodske izkaze in informacije iz prejšnjega odstavka.

(5) Agencija presodi, ali je izvajanje univerzalne storitve lahko neupravičeno breme za izvajalca univerzalne storitve. V tem primeru izračuna neto stroške zagotavljanja univerzalne storitve. Če je bil izvajalec univerzalne storitve izbran na javnem razpisu, agencija pri izračunu upošteva stroške zagotavljanja univerzalne storitve, ki jih je le-ta ponudil na javnem razpisu. Agencija upošteva drugačne stroške, kot jih je na javnem razpisu ponudil izvajalec storitve samo v primeru, ko je prišlo do spremembe pogojev, ki so bili upoštevani pri javnem razpisu in ko izvajalec univerzalne storitve dokaže upravičenost odstopanj na objektivni in transparentni osnovi. Agencija objavi rezultate izračuna stroškov in rezultate revizije podatkov, ki ji jih je posredoval izvajalec univerzalne storitve.

(6) Če agencija na podlagi izračuna neto stroškov izvajanja univerzalne storitve ugotovi, da res predstavlja neupravičeno breme, z odločbo določi višino nadomestila, ki ne sme presegati izračunanih neto stroškov.

(7) Izvajalcu univerzalne storitve se na podlagi njegove zahteve in pod pogoji iz tega člena izplačuje nadomestilo za izvajanje univerzalne storitve iz kompenzacijskega sklada, ki ga v tem primeru ustanovi in upravlja agencija.

127. člen

(kompenzacijski sklad in njegovo delovanje)

(1) Kompenzacijski sklad iz sedmega odstavka prejšnjega člena ustanovi agencija tako, da odpre poseben bančni račun in zanj vodi ločeno računovodsko evidenco.

(2) V kompenzacijski sklad iz prejšnjega odstavka morajo prispevati vsi operaterji, ki delujejo na območju Republike Slovenije in imajo prihodek iz zagotavljanja javnih komunikacijskih omrežij oziroma izvajanja javnih komunikacijskih storitev višji kot dva milijona eurov.

(3) Višino prispevka za posameznega operaterja določi agencija na podlagi deleža njegovega prihodka iz zagotavljanja javnih komunikacijskih omrežij oziroma izvajanja javnih komunikacijskih storitev glede na prihodek iz zagotavljanja javnih komunikacijskih omrežij oziroma izvajanja javnih komunikacijskih storitev vseh operaterjev iz prejšnjega odstavka na območju Republike Slovenije.

(4) Izvajalec univerzalne storitve, katerega izračunani prispevek v kompenzacijski sklad je manjši od izračunanega nadomestila za izvajanje obveznosti univerzalne storitve, ne prispeva v kompenzacijski sklad. Kot nadomestilo se mu izplača le razlika med izračunanim nadomestilom in izračunanim prispevkom.

(5) Zavezanci in drugega odstavka tega člena prispevajo izračunano obveznost v kompenzacijski sklad na podlagi odločbe agencije. Agencija v odločbi določi tudi rok plačila, ki ne sme biti krajši od 30 dni.

(6) Operaterji vsako leto do 31. marca obvestijo agencijo o višini prihodkov, ki so jih imeli v preteklem letu iz zagotavljanja javnih komunikacijskih omrežij oziroma izvajanja javnih komunikacijskih storitev. Če operater do tega roka tega ne stori, upošteva agencija kot prihodek iz drugega odstavka tega člena celotni prihodek operaterja iz preteklega leta, pridobljen na podlagi podatkov Agencije Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve.

(7) Če agencija utemeljeno sumi o resničnosti podatkov, ki jih je sporočil operater, lahko agencija ali pooblaščen revizor po izboru agencije pregleda podatke in oceni prihodek na stroške tega operaterja. Če ocenjeni prihodek bistveno odstopa od sporočenega prihodka iz prejšnjega odstavka, agencija pri izračunu upošteva ocenjeni prihodek.

(8) Podatki o nadomestilu neto stroškov zagotavljanja univerzalne storitve, načinu njihove razporeditve in uporabe ter delih, ki so bila financirana, so javni. Agencija v ta namen vsako leto objavi letno poročilo o nadomestilih neto stroškov zagotavljanja univerzalne storitve, izračunanih neto stroških, nematerialnih koristih, ki so bile upoštevane pri izračunu neto stroškov, in plačanih prispevkih.

128. člen

(dodatne obvezne storitve)

(1) Vlada lahko z uredbo določi dodatne storitve, ki so poleg storitev iz drugega odstavka 116. člena tega zakona javno dostopne na vsem ozemlju Republike Slovenije, in njihovo kakovost, upoštevaje razvoj elektronskih komunikacij, obstoječo ponudbo javnih komunikacijskih storitev na trgu, strategijo razvoja države kot celote in interese končnih uporabnikov.

(2) Če neka dodatna storitev ni javno dostopna na določenem območju Republike Slovenije ali se tam ne izvaja s predpisano kakovostjo, je za to območje izbran izvajalec dodatne storitve.

(3) Izvajalca dodatne storitve določi agencija z odločbo na podlagi javnega razpisa ob smiselni uporabi določb V. poglavja tega zakona ter ob upoštevanju načel učinkovitosti, objektivnosti in preglednosti. Predmet javnega razpisa je izvajanje dodatne storitve na nekem območju Republike Slovenije. Pri izboru se kot merila upoštevajo zlasti sposobnost izvajanja dodatne storitve in stroški tega izvajanja.

(4) Izbrani izvajalec dodatne storitve je le-to dolžan izvajati stroškovno učinkovito in pod enakimi pogoji za vse uporabnike.

(5) Za financiranje dodatnih storitev se ne uporablja 127. člen tega zakona niti drug kompenzacijski mehanizem, ki bi vključeval prispevke operaterjev v Republiki Sloveniji. Ob

smiselni uporabi 126. člena tega zakona nadomestila morebitnih neto stroškov izvajanja obvezne dodatne storitve financira ministrstvo, pristojno za elektronske komunikacije.

129. člen
(nadzor)

Agencija nadzira izvajanje določb tega poglavja in obveznosti, ki jih naloži na njegovi podlagi.

XII. PRAVICE UPORABNIKOV

130. člen
(naročniške pogodbe)

(1) Potrošnik ima pri sklenitvi naročniškega razmerja z operaterjem pravico z njim skleniti pogodbo, ki mora v jasni, razumljivi in lahko dostopni obliki vsebovati najmanj:

1. ime in naslov oziroma firmo in sedež operaterja;
2. navedbo storitev, in sicer predvsem:
  - podatek o tem, ali zagotavlja dostop do storitev v sili in informacije o lokaciji kličočega ter vse omejitve v zvezi z zagotavljanjem storitev v sili iz 135. člena zakona;
  - informacije o vseh drugih pogojih, ki omejujejo dostop do storitev in aplikacij oziroma njihovo uporabo, in so dovoljeni na podlagi drugih predpisov;
  - podatek o minimalni ravni kakovosti ponujene storitve, vključno z rokom za začetno priključitev ter kjer je to primerno, podatke o drugih parametrih kakovosti storitev, kot so določeni s splošnim aktom iz 134. člena zakona;
  - informacije o vseh postopkih, ki jih vzpostavi operater za merjenje in usmerjanje prometa, da se tako izogne obremenitvi ali preobremenitvi omrežne povezave, in informacije o morebitnih vplivih teh postopkov na kakovost storitve;
  - vrste ponujenih vzdrževalnih del in zagotovljene storitve pomoči uporabnikom ter načine za vzpostavitev stika s temi službami;
  - vse omejitve operaterja glede uporabe zagotovljene terminalske opreme;
3. podatek o tem, da ima naročnik možnost izbire, ali bo svoje osebne podatke vključil v imenik, in zadevni podatki;
4. podatke o cenah in tarifah za storitve, ki so predmet pogodbe in veljajo ob sklenitvi pogodbe, podatke o načinu pridobivanja najnovejših informacij o vseh veljavnih tarifah in stroških vzdrževanja ter podatke o možnih načinih plačila in vseh razlikah v stroških glede na način plačila;
5. čas veljavnosti naročniške pogodbe in pogoje za njeno podaljšanje ter pogoje prekinitve naročniške pogodbe ali izvajanja določene storitve, vključno s podatki o:
  - najkrajšem obdobju vezave, ki se zahteva za uporabo storitev pod pogoji iz posebne ponudbe,
  - vseh obveznostih plačil, povezanih s prenosljivostjo števil in drugimi identifikatorji,
  - vseh obveznostih plačil, nastalih zaradi prekinitve pogodbe, vključno z vsemi povračili stroškov glede prejete terminalske opreme;
6. podatek o predvidenih nadomestilih in povračilih za primer, da operater storitve ne izvaja v skladu s pogodbeno dogovorjeno kakovostjo, ki jih mora operater določiti v splošnih pogojih;
7. postopek reševanja sporov;
8. vrste ukrepov, ki so na voljo operaterju v primeru incidentov v zvezi z varnostjo in celovitostjo ali v primeru groženj in ranljivosti omrežja;

9. način obveščanja naročnika o nameravanih spremembah pogojev, določenih v naročniški pogodbi, in način izvajanja naročnikove pravice do prekinitve pogodbe v tem primeru;
10. postopke v primeru neplačevanja storitev.

(2) O vsaki spremembi pogojev, določenih v naročniški pogodbi, morajo biti naročniki obveščeni najmanj 30 dni pred predlagano uveljavitvijo sprememb. Pri tem morajo biti naročniki obveščeni, da imajo v istem roku pravico brez odpovednega roka in brez pogodbene kazni odstopiti od naročniške pogodbe, če se s predlaganimi spremembami ne strinjajo. Agencija lahko s splošnim aktom predpiše obliko in način objave obvestila.

(3) Določbe prejšnjega odstavka ne posegajo v dolžnost plačila zapadlih in neplačanih obveznosti naročnikov in plačil iz tretje alineje 5. točke prvega odstavka tega člena.

(4) Uporabnik, ki je ob sklenitvi naročniškega razmerja prejel terminalsko opremo po subvencionirani ceni, lahko v primeru odstopa od naročniške pogodbe v skladu z drugim odstavkom tega člena izbira, ali bo operaterju povrnil znesek, ki ustreza sorazmernemu neizkoriščenemu delu prejete terminalske opreme, ali pa bo vrnil terminalsko opremo.

(5) Določbe prejšnjih odstavkov tega člena se uporabljajo tudi za druge končne uporabnike, ki sklepajo naročniško razmerje z operaterjem, kadar ti tako zahtevajo.

131. člen

(obdobje vezave pri sklenitvi naročniške pogodbe)

(1) Naročniška pogodba med potrošnikom in izvajalcem storitev ne sme določati začetnega zavezujočega obdobja vezave, ki presega 24 mesecev. V vsakem primeru pa mora operater uporabniku ponuditi možnost, da z njim sklene naročniško razmerje z obdobjem vezave, ki ne presega 12 mesecev.

(2) Ne glede na minimalno pogodbeno obdobje vezave pogoji in postopki za prekinitvev pogodbe ne smejo odvracati od zamenjave izvajalca storitev.

132. člen

(prenosljivost števil)

(1) Vsi operaterji morajo naročnikom s števkami iz načrta telefonskega oštevilčenja iz 65. člena zakona omogočiti, da lahko ohranijo svojo številko ali številke pri zamenjavi izvajalca storitev v naslednjih primerih:

1. pri geografskih števkah na točno določeni lokaciji,
2. pri negeografskih števkah na vsaki lokaciji.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka pa se ne more zahtevati prenosa števil iz omrežja, ki zagotavlja storitve na fiksni lokaciji, v mobilno omrežje ali v obratni smeri.

(3) Operater lahko naročniku za prenos številke k drugemu operaterju zaračuna samo enkratni znesek, ki upošteva stroške izvedbe prenosa številke, vendar ne sme biti tako visok, da bi odvrnil naročnika od uporabe te zmožljivosti.

(4) Agencija operaterju ne sme določiti maloprodajnih cen za prenos številka na način, ki bi izkrivljala konkurenco, na primer z določitvijo posebnih ali skupnih maloprodajnih cen.

(5) Zagotavljanje zmogljivosti omrežja tako, da ta omogoča prenosljivost telefonskih številka, je strošek operaterja. Operater omrežja, v katerem se je generiral klic, plača stroške po pogodbi o medomrežnem povezovanju operaterju omrežja, v katerem se klic na preneseno številko zaključi.

(6) Cene, ki si jih v zvezi s prenosljivostjo številka med seboj zaračunavajo operaterji, morajo biti stroškovno naravnane.

(7) Operaterji so dolžni prenos številka in njeno aktiviranje izvesti v najkrajšem možnem času. V vsakem primeru mora biti številka aktivirana v enem delovnem dnevu od podpisa pogodbe o prenosu številka k drugemu operaterju.

(8) Agencija lahko s splošnim aktom podrobneje uredi način izvedbe prenosljivosti številka ter tudi tehnične in druge zahteve za izpolnjevanje določb tega člena.

(9) Operater mora do 15. januarja v tekočem letu agenciji poslati izpis skupnega števila vseh številka po vrstah in blokih, ki so bile v preteklem letu prenesene k drugim operaterjem oziroma prenesene k njemu, in sicer s stanjem na dan 31. decembra preteklega leta, kakor ga je pridobil od upravljavca centralne zbirke podatkov prenesenih številka. Za pošiljanje podatkov o prenesenih številkah agenciji lahko operater pooblasti tudi upravljavca centralne zbirke podatkov prenesenih številka.

133. člen

(preglednost in objava informacij)

(1) Agencija v korist potrošnikov spodbuja operaterje, da objavijo pregledne, primerljive, ustrezne in posodobljene informacije o veljavnih cenah in tarifah, o vseh plačilih povezanih s prekinitvijo pogodbe ter o splošnih pogojih dostopa do javno dostopnih elektronskih komunikacijskih storitev in uporabe teh storitev za končne uporabnike in potrošnike. Take informacije morajo biti objavljene v jasni, izčrpni in preprosto dostopni obliki. S tem namenom lahko agencija izdaja priporočila, vključno z dodatnimi zahtevami glede oblike, v kateri morajo biti take informacije objavljene. Agencija lahko, kjer je to primerno, operaterje spodbuja tudi k samoregulativnim oziroma koregulativnim ukrepom, kot je npr. sklepanje prostovoljnih kodeksov ravnanja.

(2) Če agencija ugotovi, da na podlagi prejšnjega odstavka potrošniki nimajo na voljo ustreznih in kakovostnih informacij, lahko s splošnim aktom predpiše, da morajo operaterji med drugim:

1. zagotoviti naročnikom informacije o veljavnih tarifah glede katere koli številka ali storitve, ki je predmet posebnih cenovnih pogojev, pri čemer lahko agencija glede na posamezne kategorije storitev zahteva, da se takšne informacije posredujejo neposredno pred vzpostavitev klica;
2. obvestiti naročnike o vseh spremembah glede zagotavljanja dostopa do storitev v sili ali do informacij o lokaciji kličočega v okviru storitve, na katero so naročeni;
3. obvestiti naročnike o vseh spremembah glede pogojev, ki omejujejo dostop do storitev in aplikacij in/ali njihovo uporabo, in so dovoljeni v pravnem redu Republike Slovenije v skladu s predpisi Evropske unije;

4. zagotoviti informacije o vseh postopkih, ki jih operater vzpostavi za merjenje in usmerjanje prometa, da se tako izogne obremenitvi ali preobremenitvi omrežne povezave, kot tudi o morebitnih vplivih teh postopkov na kakovost storitve;
5. obvestiti naročnike o pravici vključitve svojih osebnih podatkov v imenik in o vrstah osebnih podatkov v skladu s 138. členom tega zakona;
6. redno obveščati naročnike invalide o podrobnostih njim namenjenih izdelkov in storitev.

(3) Agencija v korist potrošnikov na svetovnem spletu sprotno objavlja aktualne povezave do spletnih strani operaterjev, ki služijo spremljanju in primerjavi podatkov o storitvah, cenah in splošnih pogojev operaterjev. V primeru, da na trgu aplikacije, ki zagotavljajo primerljive informacije, niso na voljo brezplačno ali po razumni ceni, jih agencija lahko zagotovi sama.

134. člen

(kakovost javnih komunikacijskih storitev)

(1) Agencija lahko po posvetovanju z zainteresiranimi stranmi zahteva od operaterjev, da objavijo primerljive, primerne in posodobljene informacije o kakovosti svojih storitev in o ukrepih za zagotovitev enakovrednosti pri dostopu za končne uporabnike invalide. Operater mora na zahtevo te informacije še pred objavo dostaviti agenciji.

(2) Agencija lahko s splošnim aktom podrobneje uredi vprašanja, ki nastanejo pri izvrševanju tega člena, zlasti lahko določi parametre kakovosti storitev, ki jih je treba meriti, vsebino, obliko in način objave informacij, vključno z morebitnimi mehanizmi za potrjevanje kakovosti, da se končnim uporabnikom, vključno s končnimi uporabniki invalidi, zagotovi dostop do izčrpnih, primerljivih, zanesljivih in uporabnikom prijaznih informacij.

(3) Agencija lahko z odločbo naloži operaterjem javnih komunikacijskih omrežij minimalne zahteve glede kakovosti storitev, da se prepreči poslabšanje storitev, vključno z oviranjem ali upočasnjevanjem prometa preko njihovih omrežij.

(4) Pred izdajo odločbe iz prejšnjega odstavka mora agencija Evropski komisiji in BEREC posredovati povzetek razlogov za ukrepanje, predvidene zahteve in predlagan potek ukrepanja. Če Evropska komisija po pregledu informacij pripravi pripombe ali priporočila, jih agencija v odločbi iz prejšnjega odstavka upošteva v največji možni meri.

135. člen

(številke za klice v sili)

(1) Operater mora zagotoviti, da imajo uporabniki elektronskih komunikacijskih storitev, ki omogočajo odpravljanje notranjih klicev na številko ali številke iz načrta oštevilčenja iz 65. člena tega zakona, vključno z uporabniki javnih telefonskih govorilnic, brezplačno in brez uporabe plačilnih sredstev, možnost dostopa do številke za klice v sili.

(2) Operater mora uporabnikom invalidom omogočiti klice v sili z uporabo govornih in znakovnih jezikov ter drugih oblik negovorjenih jezikov. Operater oziroma izvajalec zagotavlja tovrstne klice v sili na način in v obsegu, kot je to tehnično mogoče. Če operater oziroma izvajalec zatrjuje, da ne more zagotavljati obveznosti v skladu s prejšnjima stavkoma, nosi breme dokazovanja tehnične nezmožnosti zagotavljanja tovrstnih klicev v sili.

(3) Operaterji javnih komunikacijskih omrežij morajo ob vsakem klicu na enotno evropsko telefonsko številko za klice v sili "112" in številko policije "113" organu, ki ga obravnava, takoj in brezplačno posredovati informacije o številki. Za številko za klice v sili "112" mora operater skupaj z informacijo o številki kličočega brezplačno posredovati tudi informacije o lokaciji kličočega. Za številko policije "113" pa mora podatke o lokaciji kličočega posredovati na zahtevo takoj in brezplačno. Operater posreduje vse podatke v obsegu, kot je to tehnično mogoče. Operater nosi breme dokazovanja obsega tehnične nezmožnosti.

(4) Operater mora obveščati svoje uporabnike o obstoju in pomenu enotne evropske telefonske številke za klice v sili »112« in enotne evropske telefonske številke za prijavo pogrešanih otrok »116 000« preko objave na svojih spletnih straneh in v imeniku na vidnem mestu. Gostujoče uporabnike mora ob vstopu v njegovo omrežje še dodatno obvestiti s SMS sporočilom. Vsebino obvestila določi organ, pristojen za obravnavo klicev v sili na enotno evropsko številko za klic v sili »112« v soglasju z agencijo.

(5) Minister v soglasju z ministrom oziroma ministrico, pristojnim oziroma pristojno za zaščito in reševanje, predpiše kakovost storitve za enotno evropsko telefonsko številko za klice v sili "112", tako da zlasti določi parametre kakovosti, njihove mejne vrednosti in metode merjenja teh parametrov ter kriterije za zagotavljanje točnih in zanesljivih podatkov o lokaciji kličočega.

(6) Zloraba klica v sili je prepovedana. Klic v sili zlorabi, kdor kljub vsakokratnemu opozorilu organa, ki sprejema klice v sili, da vsebina klica ni taka, da bi jo obravnaval kateri koli organ, ki je v Republiki Sloveniji določen za sprejem takih klicev, najmanj trikrat v enem dnevu in z enakim namenom kliče številko za klic v sili.

136. člen

(ukrepi za uporabnike invalide)

(1) Vlada lahko na usklajen predlog ministra in ministra, pristojnega za invalidsko varstvo, če oceni, da je to primerno, z uredbo določi zahteve, ki jih morajo izpolnjevati izvajalci javno dostopnih elektronskih komunikacijskih storitev, da se končnim uporabnikom invalidom zagotovi dostop do elektronskih komunikacijskih storitev, ki je enakovreden dostopu, kot ga ima večina končnih uporabnikov, in možnost, da izbirajo med izvajalci in storitvami, ki so na voljo večini končnih uporabnikov.

(2) Ministrstvo, pristojno za radijsko in telekomunikacijsko terminalsko opremo, s svojimi ukrepi spodbuja k zagotovitvi razpoložljivosti ustrezne terminalske opreme, ki končnim uporabnikom invalidom nudi potrebne storitve in funkcije.

(3) Ministrstvo iz prejšnjega odstavka ob sodelovanju ministrstva, pristojnega za kulturo spodbuja ponudnike digitalne televizijske opreme in ponudnike digitalnih televizijskih storitev, da medsebojno sodelujejo pri zagotavljanju medobratovalnih televizijskih storitev za končne uporabnike invalide.

137. člen

(radijska in telekomunikacijska terminalska oprema)

(1) Uporabniki ne smejo na javno komunikacijsko omrežje priključiti radijske ali telekomunikacijske terminalske opreme, ki ne ustreza zahtevam iz predpisov, ki urejajo radijsko in telekomunikacijsko terminalsko opremo in predpisov o elektromagnetni združljivosti.

Inšpektor nadzoruje izvajanje te določbe v smislu nadzora nad delovanjem navedene opreme v delovanju. Ob tem sodeluje ter usklajeno deluje z inšpektorjem, pristojnim za nadzor blaga na trgu, ter z agencijo ob uporabi 223. člena tega zakona.

(2) Operaterji ne smejo zavrniti razumne zahteve za priključitev uporabnikove radijske ali telekomunikacijske terminalske opreme, ki ustreza zahtevam iz predpisov, ki urejajo radijsko in telekomunikacijsko terminalsko opremo in predpisov o elektromagnetni združljivosti.

138. člen (imeniki in imeniška služba)

(1) Naročniki javno dostopnih telefonskih storitev imajo pravico do vpisa v univerzalni imenik iz 117. člena tega zakona.

(2) Naročniki iz prejšnjega odstavka, ki želijo biti vpisani v univerzalni imenik, imajo pravico, da so njihove informacije na voljo ponudnikom imeniških storitev oziroma imenikov.

(3) Vsak končni uporabnik javno dostopnih telefonskih storitev mora imeti dostop do univerzalne imeniške službe iz 117. člena tega in dostop preko klica ali kratkega sporočila do ustreznih imeniških služb v drugih državah članicah.

(4) Operaterji in preprodajalci njihovih storitev, ki dodeljujejo telefonske številke naročnikom, morajo izpolniti vse razumne zahteve za zagotavljanje javno dostopnih imeniških storitev in imenikov, vključno z univerzalno imeniško službo in univerzalnim imenikom, in morajo dati ponudnikom imeniških storitev oziroma imenikov na voljo ustrezne informacije v dogovorjeni obliki in pod pravičnimi, objektivnimi, stroškovno naravnanimi in nediskriminatornimi pogoji. V primeru spora odloči agencija na podlagi 218. in 219. člena tega zakona.

(5) Agencija lahko operaterjem, ki nadzorujejo dostop do končnih uporabnikov, z odločbo naloži obveznosti in pogoje v zvezi z zagotavljanjem imeniških storitev v skladu s postopkom iz 95. člena tega zakona.

139. člen (dodatne zmogljivosti)

Če agencija na podlagi posvetovanja z zainteresirano javnostjo ugotovi, da na celotnem ozemlju Republike Slovenije ali na njegovem delu ni zadostnega dostopa do ene ali več od spodaj naštetih zmogljivosti, lahko s splošnim aktom predpiše, da morajo operaterji, ki zagotavljajo javno dostopne telefonske storitve oziroma dostop do javnega komunikacijskega omrežja:

1. omogočiti tonsko izbiranje oziroma prikaz identitete kličočega priključka, če je to tehnično in ekonomsko izvedljivo;
2. omogočiti vse ali le nekatere izmed možnosti za nadzor stroškov iz sedmega odstavka 121. člena tega zakona;
3. upoštevati obveznosti iz 123. člena tega zakona.

140. člen (razčlenjeni račun)

(1) Če izvajalci javno dostopnih telefonskih storitev skladno s svojimi splošnimi pogoji oziroma skladno s splošnim aktom iz prejšnjega člena nudijo storitev razčlenjenega računa, se zanje smiselno uporabljajo določbe 122. člena tega zakona.

(2) Vse višje stopnje razčlenitve računa, ki jih nudi operater, morajo biti opredeljene v splošnih pogojih. Če jih operater nudi odplačno, morajo biti njihove cene določene v višini dejanskih stroškov, ki jih imajo operaterji z zahtevano dodatno razčlenitvijo. Navedeno ne posega v možnost drugih uporabnikov in naročnikov, da posamične storitve plačujejo posebej, kjer je to tehnično mogoče, in v tem primeru niso vključene v razčlenjeni račun.

(3) Operater izda razčlenjeni račun višje stopnje s takšno stopnjo členitve klicanih števil, da je zagotovljeno varovanje zasebnosti kličočih uporabnikov, ki so fizične osebe, in klicanih naročnikov tako, da se izpusti oziroma izbriše zadnja tri mesta klicanih telefonskih števil. Klicanih števil operaterju ni potrebno prikriti:

1. v primeru razčlenjenega računa za klice med telefonskimi številkami istega naročnika;
2. če je naročnik potrošnik ali
3. če naročnik, ki je fizična ali pravna oseba, ki na trgu opravlja gospodarsko ali drugo samostojno dejavnost, zahteva nezakriti razčlenjeni račun in zahtevi predloži pisno soglasje uporabnikov telefonske številke, iz katerega je razviden namen pridobitve tako razčlenjenega računa.

(4) Operater je dolžan dokumentacijo v zvezi s posredovanjem razčlenjenih računov z neprikritimi klicanimi številkami skladno s 3. točko prejšnjega odstavka hraniti dve leti od dneva posredovanja in jo na zahtevo predložiti v pogled pristojnim organom.

141. člen

(odvzem oziroma omejitev dostopa in uporabe storitev in aplikacij)

(1) Posameznemu končnemu uporabniku lahko dostop in uporabo storitev in aplikacij, ki se izvajajo preko elektronskih komunikacijskih omrežij odvzame oziroma omeji samo sodišče v konkretnem kazenskem postopku, če je to primerno in potrebno zaradi zasledovanja ciljev pregona kaznivih dejanj ob upoštevanju sorazmernosti ukrepa.

(2) Določba prejšnjega odstavka ne posega v pravice operaterja, da omeji dostop ali uporabo svojih storitev iz drugih razlogov pod pogoji, kot je določeno s tem zakonom.

142. člen

(omejitve oziroma prekinitve zaradi razlogov na strani operaterja)

(1) Operater lahko brez soglasja uporabnikov začasno omeji oziroma prekine dostop do svojih storitev, če je to potrebno zaradi dograditev, posodobitev ali vzdrževanja ali če je prišlo do napake ali okvare.

(2) Operater mora najaviti omejitve oziroma prekinitve zaradi dograditev, posodobitev ali vzdrževanja v sredstvih javnega obveščanja vsaj en dan vnaprej in istočasno obvestiti agencijo, o večjih omejitvah ali prekinitvah zaradi okvar ali napak pa mora nemudoma obvestiti uporabnike in agencijo.

(3) Omejitve oziroma prekinitve smejo trajati le toliko časa, kot je to potrebno zaradi izvedbe ustreznih del oziroma odpravo napake ali okvare.

143. člen
(pravica do ugovora in spor)

(1) Vsak končni uporabnik ima pravico do ugovora zoper odločitve ali ravnanje operaterja v zvezi s pogodbenimi pogoji oziroma izvajanjem pogodb o zagotavljanju elektronskih komunikacijskih omrežij oziroma storitev na ustrezen organ ali telo, ki ga ustanovi operater.

(2) Organizacije, ki lahko vložijo tožbo po zakonu, ki ureja varstvo potrošnikov, smejo vložiti ugovor zaradi kršitve splošnih pogojev in cen operaterjev pri poslovanju z uporabniki in potrošniki, kot tudi postopati po določbah od petega do devetega odstavka tega člena.

(3) Operater mora vsako prijavo napake v zvezi s svojo odločitvijo ali ravnanjem iz prvega odstavka tega člena, ki jo končni uporabnik sporoči s klicem na telefonsko številko operaterja, ki je namenjena sprejemu takih klicev, zabeležiti.

(4) Ugovor mora končni uporabnik vložiti v 15 dneh od dneva, ko je izvedel za izpodbijano odločitev ali ravnanje iz prvega odstavka tega člena, pri čemer se šteje, da je ugovor pravočasen tudi, če je vložen zadnji dan pritožbenega roka priporočeno po pošti. Če bi se rok iztekel na soboto, nedeljo, praznik ali dela prost dan, je ugovor pravočasen, če je vložen prvi naslednji delovni dan.

(5) Ugovor se lahko vloži tudi s klicem na telefonsko številko operaterja, ki je namenjena sprejemu prijav napak. Pri tem mora končni uporabnik opozoriti, da vlaga ugovor v smislu prvega odstavka tega člena. Pooblaščen oseba operaterja, ki sprejema telefonske klice v zvezi s prijavo napak, mora zabeležiti vse podatke, ki so pomembni za vložitev tovrstnega ugovora, ter v najkrajšem mogočem času poslati ugovor ustreznemu organu ali telesu operaterja. Šteje se, da je operater prejel ugovor na dan, ko je bil vložen s klicem na telefonsko številko operaterja.

(6) Če je končni uporabnik poslal ugovor na elektronski način, lahko operater ob predhodnem soglasju končnega uporabnika pošlje svojo odločitev o ugovoru po elektronski pošti na naslov, s katerega ga je končni uporabnik poslal, oziroma na elektronski način, ki ga je končni uporabnik navedel v svojem elektronskem ugovoru oziroma dal ob svoji privolitvi.

(7) Operater mora v svoji odločitvi izrecno navesti, da gre za njegovo končno odločitev, in v pravnem pouku pojasniti možnost uvedbe postopka pred agencijo ter navesti rok za vložitev tega predloga. Odločitev glede ugovora mora operater poslati končnemu uporabniku na način, s katerim je mogoče dokazati njeno vročitev.

(8) Če operater v 15 dneh po vložitvi ugovora temu ne ugotovi, lahko končni uporabnik v 15 dneh po vročitvi odločitve vloži predlog za rešitev spora na agencijo.

(9) Če operater v 15 dneh od vložitve ugovora o njem ne odloči, lahko končni uporabnik vloži predlog za rešitev spora po poteku 30 dni od vložitve ugovora.

(10) Končni uporabnik lahko vloži predlog za rešitev spora na agencijo, tudi kadar operater ugotovi njegovemu ugovoru, pa nato svojih obveznosti ne izpolni v 15 dneh od vročitve odločitve. Končni uporabnik lahko vloži predlog za rešitev spora v 15 dneh po poteku roka za izpolnitev obveznosti.

(11) Agencija obravnava predlog za rešitev spora po postopku iz 219. člena tega zakona.

(12) Način in postopek reševanja ugovorov končnih uporabnikov mora operater podrobneje določiti v splošnih pogojih.

(13) Ne glede na določbe zakona, ki ureja varstvo potrošnikov, se določbe tega člena uporabljajo tudi za končne uporabnike, ki so potrošniki.

144. člen
(nadzor)

Agencija nadzira izvajanje določb tega poglavja, razen določb 137. člena tega zakona.

XIII. OBDELAVA OSEBNIH PODATKOV IN VARSTVO ZASEBNOSTI ELEKTRONSKIH KOMUNIKACIJ

145. člen
(pojmem uporabnika in zajete storitve)

(1) Uporabnik za potrebe tega poglavja je fizična oseba, ki uporablja javno komunikacijsko storitev v zasebne ali poslovne namene, čeprav ni nujno, da je naročena nanjo.

(2) To poglavje ureja obdelavo osebnih podatkov v zvezi z zagotavljanjem javnih komunikacijskih storitev v javnih komunikacijskih omrežjih, vključno z javnimi komunikacijskimi omrežji, ki podpirajo zbiranje podatkov in identifikacijske naprave.

146. člen
(splošne določbe o varnosti obdelave)

(1) Izvajalci javnih komunikacijskih storitev morajo sprejeti ustrezne tehnične in organizacijske ukrepe, če je treba skupaj s ponudnikom javnega komunikacijskega omrežja, v delu, ki se nanaša na varnost omrežja, da zagotovijo varnost svojih storitev.

(2) Ukrepi morajo ob upoštevanju tehnološkega razvoja in stroškov njihove izvedbe zagotoviti takšno raven varnosti in zaščite, ki ustreza predvidenemu tveganju. Tveganje predstavlja zlasti vsako dejanje, storitev ali izdelek, ki posega v tajnost, zaupnost in varnost elektronskega komunikacijskega omrežja ali elektronske komunikacijske storitve, s tem ko spremeni dostopnost, vsebino, ceno ali kakovost storitve, in ki ga lahko operater sam ali skupaj z drugimi operaterji učinkovito onemogoči.

(3) Ukrepi iz prejšnjega odstavka morajo najmanj:

- zagotoviti, da ima dostop do osebnih podatkov le pooblaščen osebje za z zakonom dovoljene namene,
- varovati shranjene ali poslane osebne podatke pred nenamernim ali nezakonom uničenjem, nenamerno izgubo ali spremembo ter nepooblaščenim ali nezakonom shranjevanjem, obdelavo, dostopom ali razkritjem, in
- zagotavljati izvajanje varnostne politike pri obdelavi osebnih podatkov.

(4) Agencija izvaja revizijo ukrepov ponudnikov javno dostopnih elektronskih komunikacijskih storitev in lahko izdaja priporočila o najboljših praksah glede ravni varnosti, ki bi jo ti ukrepi morali doseči.

147. člen

(dolžnost obveščanja pri posebnem tveganju za varnost omrežja)

(1) Pri posebnem tveganju za varnost omrežja mora izvajalec javnih komunikacijskih storitev takoj, ko za to tveganje izve, z objavo na svojih spletnih straneh in na drug primeren način obvestiti naročnike o takem tveganju. Če tveganje presega obseg ukrepov, ki jih izvajalec storitve lahko sprejme, mora hkrati obvestiti naročnike o vseh možnih sredstvih za odpravo tveganja, vključno z navedbo verjetnih stroškov, ter jim omogočiti hiter in učinkovit dostop do zaščitnih ukrepov.

(2) V primeru zlorab s strani tretje osebe, ki niso nastale po krivdi naročnikov ali uporabnikov, izvajalci javnih komunikacijskih storitev prevzamejo stroške, ki nastanejo kot posledica zlorab. Šteje se, da zloraba ni nastala po krivdi uporabnika, kadar je uporabnik uporabil vse razumne ukrepe za zaščito ter spoštoval navodila, o katerih je bil obveščen s strani izvajalca javnih komunikacijskih storitev. Šteje se, da je zloraba nastala po krivdi uporabnika, kadar je uporabnik uporabil javno komunikacijsko storitev na neobičajen način in je zloraba posledica takšne neobičajne rabe.

148. člen

(zaupnost komunikacij)

(1) Zaupnost komunikacij se nanaša na:

1. vsebino komunikacij;
2. podatke o prometu in lokacijske podatke, povezane s komunikacijo iz prejšnje točke tega odstavka;
3. dejstva in okoliščine v zvezi s prekinitvijo povezave ali s tem, da povezava ni bila vzpostavljena.

(2) Operater in vsakdo, ki sodeluje pri zagotavljanju in izvajanju njegove dejavnosti, je dolžan varovati zaupnost komunikacij tudi po prenehanju opravljanja dejavnosti, pri kateri jo je bil dolžan varovati.

(3) Zavezanci iz prejšnjega odstavka smejo pridobiti informacije o komunikacijah iz prvega odstavka tega člena le v obsegu, ki je nujno potreben za izvajanje določenih javnih komunikacijskih storitev, in smejo te informacije uporabljati ali posredovati drugim le zaradi izvajanja teh storitev.

(4) Če morajo operaterji v skladu s prejšnjim odstavkom pridobiti informacije o vsebini komunikacij, posneti ali shraniti komunikacije in z njimi povezane podatke o prometu, morajo o tem ob sklenitvi naročniške pogodbe oziroma ob začetku izvajanja javne komunikacijske storitve seznaniti uporabnika, informacije o vsebini komunikacije oziroma komunikacijo pa zbrisati takoj, ko je to tehnično izvedljivo in ko to ni več potrebno za izvedbo določene javne komunikacijske storitve.

(5) Vse oblike nadzora oziroma prestrezanja komunikacij s strani tretjih oseb, ki niso uporabniki, kot so poslušanje, prestrezanje, snemanje, shranjevanje in posredovanje komunikacij iz prvega

odstavka tega člena brez soglasja zadevnih uporabnikov so prepovedane, razen če je to dovoljeno v skladu s prejšnjim odstavkom ali v skladu s 153. členom, s 161. členom in členi od 163 do 169 tega zakona oziroma, če je takšna oblika nadzora oziroma prestrezanja nujno potrebna za prenos sporočil (npr. faksimilna sporočila, elektronska pošta, elektronski predali, glasovna pošta, storitev SMS).

(6) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka je snemanje in shranjevanje komunikacij brez predhodne privolitve udeležencev komunikacije prepovedano tudi uporabnikom, kadar gre za komunikacije, kjer takšna obdelava podatkov ni običajna in je udeleženci komunikacije zaradi njene narave ne pričakujejo in ne morejo vnaprej pričakovati.

(7) Ne glede na določbe petega odstavka tega člena je dovoljeno snemanje komunikacij in z njimi povezanih podatkov o prometu v okviru zakonite poslovne prakse z namenom, da se zagotovi dokaz o tržni transakciji ali katerikoli drugi poslovni komunikaciji, pod pogojem, da so stranke v komunikaciji predhodno obveščene o snemanju, njegovem namenu in trajanju hranjenja posnetka (npr. avtomatski odzivniki). Posneto sporočilo je treba čimprej izbrisati, v vsakem primeru pa najpozneje do izteka dobe, v kateri se posel lahko zakonito izpodbija.

(8) Ne glede na določbe petega odstavka tega člena je dovoljeno snemanje vsebine komunikacij tudi državnim organom, pod pogojem, da so kličeji uporabniki predhodno obveščeni o snemanju, njegovem namenu in trajanju hranjenja posnetka (npr. avtomatski odzivniki).

(9) Obvestilo o snemanju iz prejšnjih dveh odstavkov tega člena mora biti dano preko istovrstnega medija oziroma v enaki obliki kot poteka snemana komunikacija.

(10) Ne glede na določbe petega odstavka tega člena je snemanje vsebine komunikacij in pridobivanje povezanih podatkov iz prvega odstavka tega člena dovoljeno tudi v okviru organizacij, ki sprejemajo klice v sili, zaradi njihove registracije, identifikacije in reševanja

149. člen (podatki o naročnikih)

(1) Izvajalci storitev zbirajo o svojih naročnikih naslednje podatke:

1. osebno ime oziroma firmo naročnika in njeno organizacijsko obliko;
2. naslov naročnika;
3. davčno številko za fizično osebo ter davčno in matično številko za pravno osebo.
4. naročniško številko in druge elemente oštevilčenja, ki se uporabljajo za vzpostavitev zveze do naročnika ter dodeljene naslove internetnega protokola, ki jih je izvajalec storitev dodelil naročniku, ter datum in čas vsakokratne dodelitve;
5. na željo naročnika akademski, znanstveni ali strokovni naziv naročnika ali naslov njegove elektronske pošte;
6. na podlagi plačila naročnika še dodatne podatke, če to želi naročnik in se s tem ne poseže v pravice tretjih oseb.

(2) Zbrane podatke iz prejšnjega odstavka tega člena lahko izvajalci storitev uporabljajo le za:

1. sklepanje, izvajanje, spremljanje in prekinitev naročniške pogodbe;
2. zaračunavanje storitev;
3. pripravo in izdajanje naročniških imenikov v skladu s tem zakonom.

(3) Podatke iz prvega odstavka tega člena se mora ob prenehanju naročniškega razmerja hraniti še eno leto od takrat, ko je bil naročniku izstavljen obračun za opravljene storitve, razen v primerih, ko je s tem zakonom drugače določeno na podlagi 160. člena glede zahtev za dostop do osebnih podatkov in notranjih postopkov, 153. člena glede posredovanja prometnih in lokacijskih podatkov v primerih varovanja življenja in telesa, petega odstavka 161. člena glede zakonitega prestrezanja ali petega odstavka 167. člena glede posredovanja hranjenih podatkov.

150. člen (imeniki)

(1) Preden se naročnikovi podatki vključijo v tiskan ali elektronski imenik, ki je dostopen javnosti ali ga uporabljajo imeniške službe, morajo biti naročniki brezplačno obveščeni o namenu tega imenika ter o vseh nadaljnjih možnostih uporabe teh podatkov, predvsem na podlagi iskalnih funkcij. Stroške obveščanja nosi izdajatelj imenika.

(2) Naročniki morajo imeti možnost, da sami odločijo, ali bodo njihovi osebni podatki, določeni v prvem odstavku prejšnjega člena, vpisani v javni imenik, in kateri od teh podatkov naj bodo vpisani. Naročniki smejo preveriti vpisane podatke, zahtevati njihovo spremembo ali njihov izbris.

(3) Naročniki morajo imeti možnost, da prepovedo uporabo svojih osebnih podatkov za namene ponujanja blaga in storitev, izvajanja raziskav javnega mnenja in drugih anket. Naročnik lahko prepove uporabo svojih osebnih podatkov za vse ali samo za nekatere od navedenih namenov ob vpisu v imenik ali kadarkoli kasneje. Izdajatelj imenika mora prepoved uporabe naročnikovih osebnih podatkov za določen namen nedvoumno označiti v imeniku. Če je naročnik prepoved uporabe posredoval po vpisu v imenik ali jo je vsebinsko spremenil, mora izdajatelj imenika spremembo v imeniku označiti takoj ob prvi naslednji izdaji.

(4) Zavrnitev vpisa v javni imenik, preverjanje, sprememba ali izbris osebnih podatkov iz drugega odstavka tega člena, kot tudi vpis prepovedi uporabe naročnikovih osebnih podatkov za namene iz prejšnjega odstavka, ali vpisi sprememb te prepovedi, morajo biti za naročnika brezplačni.

151. člen (podatki o prometu)

(1) Podatki o prometu, ki se nanašajo na naročnike in uporabnike ter jih je operater obdelal in shranil, morajo biti izbrisani ali spremenjeni tako, da se ne dajo povezati z določeno ali določljivo osebo takoj, ko niso več potrebni za prenos sporočil, kar pa ne vpliva na obveznosti operaterjev iz določb tega zakona glede zahtev za dostop do osebnih podatkov in notranjih postopkov (160. člen), glede zakonitega prestrezanja (161. člen), glede posredovanja prometnih in lokacijskih podatkov v primerih varovanja življenja in telesa (153. člen) in glede njihovih obveznosti, ki izhajajo iz poglavja o hrambi podatkov tega zakona (163. – 169. členi)

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko operater do popolnega plačila storitve, vendar najdlje do preteka zastaralnega roka, obdeluje podatke o prometu, ki jih potrebuje za obračun in za plačila v zvezi z medomrežnim povezovanjem.

(3) Izvajalec javne komunikacijske storitve lahko zaradi trženja elektronskih komunikacijskih storitev ali izvajanja storitev z dodano vrednostjo obdeluje podatke iz prvega odstavka tega člena

v obsegu in trajanju, potrebnem za takšno trženje ali storitve, samo na podlagi predhodnega soglasja naročnika ali uporabnika, na katerega se ti podatki nanašajo. Naročniki oziroma uporabniki morajo biti pred danim soglasjem obveščeni o vrstah podatkov o prometu, ki se obdelujejo, namenu in trajanju takšne obdelave. Uporabnik ali naročnik ima pravico, da kadarkoli prekliče to soglasje.

(4) Izvajalec storitve mora za namene iz drugega odstavka tega člena zaradi seznanitve naročnikov in uporabnikov v splošnih pogojih določiti, katere prometne podatke se bo obdelovalo in koliko časa.

(5) Podatke o prometu smejo v skladu s prejšnjimi odstavki tega člena obdelovati le osebe, ki pod nadzorstvom operaterja skrbijo za zaračunavanje ali upravljanje prometa, odgovarjajo na vprašanja porabnikov, odkrivajo prevare, tržijo elektronske komunikacijske storitve ali zagotavljajo storitve z dodano vrednostjo, pri čemer mora biti ta obdelava omejena na to, kar je potrebno za namene takšnih dejavnosti.

(6) Ne glede na določbe prvega, drugega, tretjega in petega odstavka tega člena operater na pisno zahtevo pristojnega organa, ki jo ta poda z namenom reševanja sporov, zlasti sporov v zvezi z medsebojnim povezovanjem ali zaračunavanjem, in v skladu z veljavno zakonodajo, temu posreduje podatke o prometu.

152. člen

(lokacijski podatki, ki niso hkrati podatki o prometu)

(1) Lokacijske podatke, ki niso hkrati podatki o prometu in se nanašajo na uporabnike ali naročnike, se sme obdelovati le v takšni obliki, da se ne dajo povezati z določeno ali določljivo osebo, ali pa na podlagi predhodnega soglasja uporabnika ali naročnika v obsegu in trajanju, ki sta potrebna za izvedbo storitve z dodano vrednostjo. Uporabnik ali naročnik lahko to soglasje kadarkoli prekliče.

(2) Uporabnik ali naročnik mora biti pred izdajo soglasja v zvezi z obdelavo podatkov iz prejšnjega odstavka seznanjen z:

1. vrsto teh podatkov, ki bodo obdelani,
2. namenom in trajanjem takšne obdelave,
3. možnostjo posredovanja teh lokacijskih podatkov tretji osebi zaradi izvedbe storitve z dodano vrednostjo.

(3) Uporabnik ali naročnik, ki je soglašal z obdelavo podatkov iz prvega odstavka tega člena, ima možnost, da na preprost in brezplačen način začasno zavrne obdelavo takšnih podatkov pri vsaki priključitvi na omrežje ali za vsak prenos komunikacije.

(4) Podatke iz prvega odstavka tega člena smejo v skladu s prejšnjimi odstavki tega člena obdelovati le osebe, ki so pod nadzorom operaterja ali tretje osebe, ki izvaja storitev z dodano vrednostjo, pri čemer mora biti ta obdelava omejena na to, kar je potrebno za izvedbo storitve z dodano vrednostjo.

(5) Pri klicih na enotno evropsko številko za klice v sili »112« in številko policije »113« mora operater v skladu s tretjim odstavkom 135. člena tega zakona pristojnim organom posredovati lokacijske podatke iz prvega odstavka tega člena tudi v primerih, ko je uporabnik ali naročnik

začasno zavrnil obdelavo podatkov iz prvega odstavka tega člena ali ni izdal soglasja za njihovo obdelavo.

(6) Določbe prvega do četrtega odstavka tega člena se ne uporabljajo za lokacijske podatke, ki niso hkrati podatki o prometu, za katere ta zakon določa obveznost hrambe.

153. člen

(posredovanje prometnih in lokacijskih podatkov v primerih varovanja življenja in telesa)

(1) Operater je zaradi varstva življenjskih interesov posameznika dolžan policiji na podlagi njene pisne zahteve, če je to glede na okoliščine konkretnega primera nujno, posredovati podatke, potrebne za ugotovitev zadnje lokacije opreme za mobilno komunikacijo, če:

1. obstaja utemeljena verjetnost, da je neposredno ogroženo življenje ali telo osebe, ki ima ali se domneva, da je imela pri sebi opremo za mobilno komunikacijo in je pridobitev teh podatkov nujna, da se prepreči smrt ali hujša telesna poškodba te osebe;

2. je pridobitev podatkov potrebna zato, da se najde oseba, ki ji je poslovna sposobnost odvzeta ali omejena oziroma ima ugotovljene zdravstvene težave, ki kažejo na nevarnost za njeno življenje ali telo, in ki je bila prijavljena kot pogrešana ter ima ali se domneva, da je imela pri sebi opremo za mobilno komunikacijo; ali

3. je pridobitev podatkov potrebna zato, da se najde otrok, ki je bil s strani staršev ali zakonitih zastopnikov prijavljen kot pogrešan ter ima ali se domneva, da je imel pri sebi opremo za mobilno komunikacijo.

(2) Obrazloženo zahtevo za posredovanje podatkov, potrebnih za ugotovitev zadnje lokacije opreme za mobilno komunikacijo, policija pošlje operaterju pisno, ali po elektronski pošti z uporabo kvalificiranih digitalnih potrdil, izjemoma pa lahko tudi po telefaksu, če je to glede na okoliščine zadeve nujno.

(3) Podatki, potrebni za ugotovitev zadnje lokacije opreme za mobilno komunikacijo posameznika, so podatki o lokacijski oznaki (ID celice) na začetku komunikacije in podatki, ki določajo zemljepisno lego celic z navedbo njihovih lokacijskih oznak (ID celice) med obdobjem, za katero se hranijo, podatki o komunikaciji ter drugi podatki, ki jih v zbirkah osebnih in drugih podatkov obdeluje operater in lahko omogočajo natančnejšo ugotovitev zadnje lokacije opreme za mobilno komunikacijo posameznika.

(4) Policija vso dokumentacijo in ugotovitve, ki so podlaga za podajo zahteve, in samo zahtevo iz prvega odstavka tega člena, operater javnih telefonskih omrežij pa podatke, poslane na podlagi zahteve iz prvega odstavka tega člena, hranita na način in pod pogoji iz 166. člena tega zakona ter zagotavljata neizbrisno registracijo izvedenih ukrepov in posegov v skladu s petim odstavkom 167. člena tega zakona.

(5) Minister, pristojen za notranje zadeve, po predhodnem mnenju informacijskega pooblaščenca, podrobneje predpiše način posredovanja zahteve, obdelave posredovanih podatkov, notranjega nadzora glede načina oziroma tehničnih vprašanj obdelave osebnih podatkov ter tehnične značilnosti informacijskega sistema za izvajanje nalog iz prvega odstavka tega člena.

(6) Na podlagi prejete zahteve iz prvega odstavka tega člena mora operater javnega telefonskega omrežja zahtevane podatke poslati vlagatelju zahteve v najkrajšem mogočem času oziroma takoj, ko je to tehnično mogoče. Operater nosi breme dokazovanja tehnične nezmožnosti.

(7) Policija je dolžna osebo, za katero je zahtevala in pridobila podatke o lokaciji v skladu s tem členom, o tem takoj, ko je to mogoče, pisno seznaniti, razen če bi to škodovalo interesom samega posameznika ali interesom drugih, njemu bližnjih posameznikov v primerih iz prvega odstavka tega člena, dokler traja takšno stanje, vendar ne več kot eno leto.

(8) Policija ne sme posredovati pridobljenih podatkov po tem členu prijaviteljem pogrešanih oseb in otrok iz 2. ali 3. točke prvega odstavka tega člena, če bi bila s posredovanjem teh podatkov ogrožena osebna varnost ali dostojanstvo oseb ali otrok, zlasti ob upoštevanju predpisov, ki urejajo zaščito prič, prepoved približevanja ali preprečevanje nasilja v družini.

(9) Inšpekcijski nadzor nad obdelavo podatkov iz prvega odstavka tega člena opravlja informacijski pooblaščenec najmanj enkrat letno.

154. člen

(prikaz identitete kličočega priključka in priključka v zvezi)

(1) Če izvajalec storitve nudi prikaz identitete kličočega priključka, mora imeti pred vsakim klicem kličoči uporabnik možnost, da sam, z enostavnimi sredstvi in brezplačno prepreči prikaz identitete priključka, s katerega kliče. Naročnik pa lahko od izvajalca elektronskih komunikacijskih storitev to zahteva avtomatično in brezplačno za vse klice s svojih priključkov.

(2) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka morajo operaterji brezplačno razveljaviti preprečitev prikaza identitete kličočega priključka pri klicih na številko za klic v sili.

(3) Če izvajalec storitve nudi prikaz identitete kličočega priključka, mora imeti klicani naročnik možnost, da sam z enostavnimi sredstvi in, ob razumni uporabi te funkcije, brezplačno za dohodne klice prepreči prikaz identitete kličočega priključka.

(4) Če izvajalec storitve nudi prikaz identitete kličočega priključka in je identiteta kličočega priključka prikazana že pred vzpostavitvijo zveze, mora imeti klicani naročnik možnost, da z enostavnimi sredstvi zavrne dohodne klice, pri katerih je kličoči uporabnik ali naročnik preprečil prikaz identitete kličočega priključka.

(5) Če izvajalec storitve nudi prikaz identitete priključka v zvezi, mora imeti klicani naročnik možnost, da brezplačno in z enostavnimi sredstvi prepreči kličočemu uporabniku prikaz identitete priključka v zvezi.

(6) Izvajalec storitve je dolžan v svojih splošnih pogojih objaviti možnost prikaza in preprečitve prikaza identitete kličočega priključka in priključka v zvezi.

(7) Določba prvega odstavka tega člena se uporablja tudi za klice, ki izvirajo iz držav članic Evropske skupnosti, in se zaključijo v tretjih državah. Določbe tretjega, četrtega in petega odstavka tega člena se uporabljajo tudi za dohodne klice, ki izvirajo iz tretjih držav.

155. člen

(sledenje zlonamernih ali nadležnih klicev)

- (1) Če naročnik pisno zahteva od operaterja, da izsledi zanj zlonamerne ali nadležne klice, sme operater začasno beležiti izvor vseh klicev, ki se zaključijo v omrežni priključni točki tega naročnika, tudi tistih za katere se zahteva preprečitev prikaza identitete kličočega priključka.
- (2) Operater mora podatke o sledenju shraniti in o rezultatu sledenja, to je identifikacijski oznaki kličočega (npr. telefonska številka), obvestiti naročnika, ki je zahteval sledenje zlonamernih ali nadležnih klicev.
- (3) Le ob najavi tožbe zoper kličočega mu operater posreduje tudi morebitne podatke, ki razkrijejo identiteto kličočega naročnika, o čemer pa obvesti tudi kličočega naročnika in informacijskega pooblaščenca.
- (4) Zloraba osebnih podatkov, pridobljenih na podlagi prejšnjega odstavka, je prepovedana.
- (5) Pod pogoji in na način iz 160. člena tega zakona mora operater morebitne podatke, ki razkrijejo identiteto kličočega naročnika, izročiti tudi pristojnim organom.
- (6) Informacijski pooblaščenec nadzira izvajanje določb tega člena.

156. člen
(preusmeritev klicev)

Operater mora naročniku nuditi možnost, da z uporabo preprostih sredstev in brezplačno prepreči avtomatsko preusmeritev klicev s strani tretjih oseb na svoj terminal.

157. člen
(»piškotki«)

- (1) Shranjevanje podatkov ali pridobivanje dostopa do podatkov, shranjenih v terminalski opremi naročnika ali uporabnika, je dovoljeno samo pod pogojem, da je naročnik ali uporabnik v to privolil potem, ko je bil predhodno jasno in izčrpno obveščen o upravljavcu in namenih obdelave teh podatkov skladno z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov.
- (2) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka je dovoljeno tehnično shranjevanje podatkov ali dostop do njih izključno za namen opravljanja prenosa sporočila prek elektronskega komunikacijskega omrežja, ali če je to nujno potrebno za zagotovitev storitve informacijske družbe, ki jo naročnik ali uporabnik izrecno zahtevata.
- (3) Če je to tehnično izvedljivo in učinkovito ter v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov, se šteje, da uporabnik lahko izrazi svojo privolitev iz prvega odstavka tega člena tudi z uporabo ustreznih nastavitev v brskalniku ali drugih aplikacijah. Privolitev uporabnika ali naročnika pomeni osebno privolitev skladno z zakonom, ki ureja varstvo podatkov.
- (4) Kadar gre za kršitev pravil o obveščanju in privolitvi posameznika iz prvega odstavka tega člena ter gre hkrati za kršitev zakona, ki ureja varstvo osebnih podatkov, se uporabljajo določbe tega zakona.
- (5) Informacijski pooblaščenec opravlja inšpekcijski nadzor nad izvajanjem določb tega člena.

158. člen
(neželene komunikacije)

- (1) Uporaba samodejnih klicnih in komunikacijskih sistemov za opravljanje klicev na naročnikovo telefonsko številko brez človekovega posredovanja (npr. klicni avtomati, SMS, MMS), faksimilnih naprav ali elektronske pošte za namene neposrednega trženja je dovoljena samo na podlagi naročnikovega ali uporabnikovega predhodnega soglasja.
- (2) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka lahko fizična ali pravna oseba, ki od kupca svojih izdelkov ali storitev pridobi njegov elektronski naslov za elektronsko pošto, ta naslov uporablja za neposredno trženje svojih podobnih izdelkov ali storitev, pod pogojem, da kupcu nudi jasno in izrecno možnost, da na brezplačen in enostaven način zavrne takšno uporabo svojega elektronskega naslova takrat, ko so ti kontaktni podatki pridobljeni in ob vsakem sporočilu, v primeru, da kupec ni zavrnil takšne uporabe že na začetku.
- (3) Uporaba drugačnih sredstev za neposredno trženje s pomočjo elektronskih komunikacij (npr. govorni telefonski klici oseba- oseba) kot so določena v prejšnjih dveh odstavkih, je dovoljena le s soglasjem naročnika ali uporabnika. Zavrnitev soglasja mora biti za zadevnega naročnika ali uporabnika brezplačna.
- (4) Prvi in tretji odstavek tega člena se uporabljata za naročnike, ki so fizične osebe.
- (5) Prepovedano je pošiljanje elektronske pošte za namene neposrednega trženja na način, da se skrije ali prikrije identiteta pošiljatelja v imenu katerega se sporočilo pošilja, kar je v nasprotju z zakonom, ki ureja elektronsko poslovanje na trgu, in brez veljavnega naslova, na katerega lahko prejemnik pošlje zahtevo, da se taka sporočila prenehajo pošiljati. Prav tako je prepovedano pošiljanje elektronske pošte za namene neposrednega trženja, ki vabi prejemnike, da obišejo spletne strani, ki so v nasprotju s prej navedenim zakonom.
- (6) Kadar se pošiljajo komercialna sporočila preko elektronske pošte v nasprotju z določbami tega člena ter gre hkrati tudi za nezaželeno elektronsko pošto v skladu z zakonom, ki ureja varstvo potrošnikov, se uporabijo določbe tega zakona.
- (7) Ne glede na morebitni postopek nadzora zaradi kršitev določba tega člena ima pravni interes za vložitev tožbe oziroma začasne odredbe zoper kršitelja določb tega člena vsaka s kršitvijo oškodovana fizična ali pravna oseba, vključno z izvajalcem storitev, ki ščiti svoje poslovne interese in interese svojih strank.

159. člen
(kršitev varnosti osebnih podatkov)

- (1) V primeru kršitve varnosti osebnih podatkov mora izvajalec javnih komunikacijskih storitev o tem nemudoma obvestiti informacijskega pooblaščenca.
- (2) Če je verjetno, da kršitev varnosti osebnih podatkov škodljivo vpliva na osebne podatke in zasebnost naročnika ali posameznika, mora izvajalec iz prejšnjega odstavka brez neupravičenega odlašanja o tej kršitvi obvestiti tudi zadevnega naročnika ali posameznika.
- (3) Obveščanje iz prejšnjega odstavka ni potrebno, kadar je izvajalec javne komunikacijske storitve informacijskemu pooblaščenca zadovoljivo dokazal, da je izvedel ustrezne tehnične

zaščitne ukrepe in so bili ti ukrepi uporabljeni za podatke, na katere se je nanašala kršitev varnosti. Z uporabo teh ukrepov mora izvajalec javne komunikacijske storitve zagotoviti, da so ti podatki nerazpoznavni vsem, ki jim dostop do njih ni dovoljen.

(4) V primeru, da izvajalec javne komunikacijske storitve zadevnega naročnika ali posameznika ni obvestil o kršitvi varnosti osebnih podatkov, mu lahko informacijski pooblaščenec po preučitvi morebitnih škodljivih učinkov takšne kršitve naloži, da o tej kršitvi obvesti zadevnega naročnika ali posameznika.

(5) Obvestilo naročniku ali posamezniku iz drugega ali četrtega odstavka tega člena mora vsebovati najmanj opis kršitve varnosti osebnih podatkov, kontaktne naslove za pridobitev več informacij ter priporočene ukrepe za ublažitev morebitnih škodljivih učinkov kršitve varnosti osebnih podatkov. Obvestilo informacijskemu pooblaščenцу iz prvega odstavka tega člena pa mora poleg navedenega vsebovati tudi opis posledic kršitve varnosti osebnih podatkov in ukrepov, ki jih je izvajalec javne komunikacijske storitve predlagal ali sprejel za obravnavanje tovrstne kršitve.

(6) Informacijski pooblaščenec lahko sprejme smernice in po potrebi izda navodila glede okoliščin, v katerih morajo izvajalci javnih komunikacijskih storitev izdati obvestilo o kršitvi varnosti osebnih podatkov, oblike takšnega obvestila in načina obveščanja. Informacijski pooblaščenec mora pri tem upoštevati morebitne zadevne tehnične izvedbene ukrepe, sprejete s strani Evropske komisije.

(7) Izvajalci javnih komunikacijskih storitev morajo hraniti zadosten popis podatkov o kršitvah varnosti osebnih podatkov. Podpis podatkov mora zato vključevati dejstva, ki se nanašajo na kršitve, njihove učinke in sprejete popravne ukrepe, kar informacijskemu pooblaščenцу omogoča, da preveri izpolnjevanje določb tega člena. Popis lahko vključuje samo informacije, ki so potrebne za ta namen.

(8) Informacijski pooblaščenec nadzira izvajanje določb tega člena.

160. člen

(zahteve za dostop do osebnih podatkov in notranji postopki)

(1) Ne glede na določbe 149. člena morajo izvajalci storitev za namene inšpekcijskega, predkazenskega in sodnega postopka na podlagi pisne zahteve pristojnega organa temu posredovati osebne podatke iz prve, druge in tretje točke prvega odstavka tega člena.

(2) V pisni zahtevi iz prejšnjega odstavka mora pristojni organ navesti pravno podlago za zahtevo, opravilno številko zadeve, točen datum in čas komunikacije ter naročniško številko ali druge elemente oštevilčenja, ki se uporabljajo za vzpostavitev zveze do naročnika oziroma naslov internetnega protokola.

(3) Ob upoštevanju tretjega odstavka 146. člena tega zakona morajo izvajalci storitev vzpostaviti notranje postopke in desetletno neizbrisno evidence o odzivanju na zahteve za dostop do osebnih podatkov uporabnikov.

(4) Izvajalci storitev morajo informacijskemu pooblaščenцу na njegovo zahtevo predložiti informacije o notranjih postopkih iz prejšnjega odstavka tega člena ter podatke o številu prejetih zahtev in vlagateljih, o pravni podlagi teh zahtev in o svojem odzivu nanje.

161. člen
(zakonito prestrezanje komunikacij)

(1) Operater je dolžan omogočiti zakonito prestrezanje komunikacij na določeni točki javnega komunikacijskega omrežja takoj, ko prejme prepis tistega dela izreka odredbe pristojnega organa, v katerem je navedba točke javnega komunikacijskega omrežja, na kateri naj se izvaja zakonito prestrezanje komunikacij, ter drugi podatki, povezani z načinom, obsegom in trajanjem tega ukrepa.

(2) Prepis odredbe iz prejšnjega odstavka opravi organ, ki je odredbo izdal.

(3) Operater je dolžan omogočiti zakonito prestrezanje komunikacij na način, v obsegu in trajanju, kot je določeno v predpisu izreka odredbe.

(4) Izjemoma mora operater omogočiti zakonito prestrezanje komunikacij na podlagi ustne odredbe, če je tako določeno v zakonu, v katerem so določeni tudi pogoji in okoliščine za izdajo ustne odredbe. Pisni odpravek ustne odredbe se operaterju dostavi naknadno, vendar najkasneje v roku 12 ur.

(5) Operaterji morajo skupaj s pristojnimi organi, ki izvajajo nadzor komunikacij, zagotoviti desetletno neizbrisno registracijo vsakega zakonitega prestrezanja komunikacij ter morajo v okviru tega roka hraniti zbrane podatke ter jih varovati v skladu z oznako stopnje tajnosti prepisa odredbe.

(6) Operater mora na svoje stroške zagotoviti ustrezno opremo v svojem omrežju in primerne vmesnike, ki v njegovem omrežju omogočajo zakonito prestrezanje komunikacij. V primeru prestrezanja komunikacij v mednarodnih elektronskih komunikacijskih omrežjih v skladu z zakonom, ki ureja Slovensko obveščevalno varnostno agencijo, mora operater omrežja na svoje stroške zagotoviti ustrezno opremo in izročilne vmesnike, ki v njegovem omrežju omogočajo zakonito prestrezanje mednarodnih komunikacij, ali ustrezne prenosne poti do izročilnih vmesnikov v nadzornem centru pristojnega organa.

(7) Minister v soglasju z ministrom oziroma ministrico, pristojnim oziroma pristojno za notranje zadeve (v nadaljnjem besedilu: minister, pristojen za notranje zadeve), ministrom oziroma ministrico, pristojnim oziroma pristojno za obrambo (v nadaljnjem besedilu: minister, pristojen za obrambo), in direktorjem Slovensko obveščevalno-varnostne agencije predpiše funkcionalnost opreme in določi primerne vmesnike iz prvega odstavka tega člena.

162. člen
(nadzor)

Agencija nadzira izvajanje določb tega poglavja, razen določb 153., 155., 157., 159. in 160. člena, kjer nadzor izvaja informacijski pooblaščenec. Pri izvajanju pristojnosti nadzora agencija in informacijski pooblaščenec delujeta usklajeno ter medsebojno sodelujeta.

XIV. HRAMBA PODATKOV

163. člen
(uporabljeni izrazi)

Ne glede na določbo 3. člena imajo izrazi, uporabljeni v tem poglavju, naslednji pomen:

1. Podatki pomenijo podatke o prometu in lokaciji ter povezane podatke, potrebne za določitev naročnika ali uporabnika.
2. Uporabnik je pravna ali fizična oseba, ki uporablja javno komunikacijsko storitev v zasebne ali poslovne namene, čeprav ni nujno, da je naročena nanjo.
3. Telefonska storitev pomeni klice, vključno z govornimi klici, govorno pošto, konferenčnimi ali podatkovnimi klici, dopolnilne storitve, vključno s preusmeritvijo in predajo klica, pošiljanje sporočil in multimedijske storitve, vključno s storitvijo kratkih sporočil, nadgrajene medijske storitve in multimedijske storitve.

164. člen
(splošne določbe o podatkih, ki se hranijo)

(1) Operater mora za namene pridobivanja podatkov v javnem komunikacijskem omrežju, ki jih določa zakon, ki ureja kazenski postopek, za namene zagotavljanja nacionalne varnosti in ustavne ureditve ter varnostnih, političnih in gospodarskih interesov države, kot jih določa zakon, ki ureja Slovensko obveščevalno varnostno agencijo, in za namene obrambe države, kot jih določa zakon, ki ureja obrambo države, hraniti podatke iz 165. člena tega zakona, če jih ustvari ali obdela pri zagotavljanju z njimi povezanih javnih komunikacijskih storitev.

(2) Obveznost iz prejšnjega odstavka ima operater, ki pridobiva ali obdeluje podatke iz 165. člena tega zakona ter se sedež družbe ali podružnice oziroma oprema za izvajanje javne komunikacijske storitve ali za zagotavljanje javnega komunikacijskega omrežja nahaja v Republiki Sloveniji.

(3) Obveznost iz prvega odstavka tega člena vključuje tudi hranjenje podatkov iz 165. člena tega zakona o neuspešnih klicih, kjer se podatki pridobivajo ali obdelujejo in hranijo (pri podatkih o telefoniji) ali beležijo (pri internetnih podatkih) pri izvajalcih javnih komunikacijskih storitev ali operaterjih omrežja. Ta obveznost pa ne vključuje hrambe podatkov o povezavah, ki niso bile uspešno vzpostavljene, in vsebine komunikacij.

(4) Operaterji lahko hrambo podatkov iz 165. člena zagotavljajo tudi skupaj. Agencija lahko operaterju z odločbo naloži, da mora zagotavljati hrambo tudi za druge operaterje, če je to glede na medsebojni poslovni odnos operaterjev primerno in potrebno. Z odločbo odloči tudi o upravičenih stroških operaterja, ki je s hrambo obremenjen.

(5) Operaterji zagotavljajo hrambo podatkov iz prvega, tretjega in četrtega odstavka tega člena v skladu z določbami tega zakona za obdobje 14 mesecev od dneva komunikacije za podatke v zvezi z javno dostopnimi telefonskimi storitvami ter 8 mesecev od dneva komunikacije v zvezi z drugimi podatki.

(6) Pristojni organ, ki odloča o dostopu do podatkov iz prvega odstavka tega člena, lahko na predlog predlagatelja odredbe za dostop do podatkov podaljša rok hrambe za omejen čas, če to opravičujejo posebne okoliščine kazenskega pregona, ki jih določa zakon, ki ureja kazenski postopek, zagotavljanja nacionalne varnosti in ustavne ureditve ter varnostnih, političnih in gospodarskih interesov države, kot jih določa zakon, ki ureja Slovensko obveščevalno varnostno agencijo, ter obrambe države, kot jih določa zakon, ki ureja obrambo države. O tem pristojni

organ, ki odloča o dostopu do podatkov, obvesti ministrstvo in informacijskega pooblaščenca. Ministrstvo o podaljšanju hrambe uradno obvesti Evropsko komisijo in druge države članice Evropske unije ter navede razloge za podaljšanje. Izvajanje ukrepa se prekine takoj, ko prenehajo posebne okoliščine ali ko pristojni organ, ki je odločil o podaljšanju, prejme obvestilo Evropske komisije o nedopustnosti ukrepa.

(7) Operaterji morajo ob koncu obdobja hranjenja uničiti vse podatke, ki so jih hranili v skladu z določbami tega poglavja, razen tistih, za katere je bila izdana odredba za dostop in so bili posredovanji pristojnemu organu.

165. člen (vrste podatkov, ki se hranijo)

(1) Podatki, ki se hranijo (v nadaljnjem besedilu: hranjeni podatki), so:

1. podatki, ki so potrebni za odkritje in prepoznanje vira komunikacije, in vključujejo:

- pri telefonskih storitvah v fiksnem in mobilnem omrežju telefonsko številko kličočega ter ime in naslov naročnika ali registriranega uporabnika;
- pri dostopu do interneta, elektronske pošte in uporabi telefonije prek internetnega protokola uporabniško ime, telefonsko številko, dodeljeno za vsako komunikacijo, s katero se vstopa v javno telefonsko omrežje, ter ime in naslov naročnika ali registriranega uporabnika, ki mu je bil med komunikacijo dodeljen naslov internetnega protokola, uporabniško ime ali telefonsko številko;

2. podatki, ki so potrebni za prepoznanje cilja komunikacije, in vključujejo:

- pri telefonskih storitvah v fiksnem in mobilnem omrežju klicano telefonsko številko in v primerih, ki vključujejo dodatne storitve, kot je preusmeritev ali predaja klica, številko ali številke, na katere je klic preusmerjen, ime in naslov naročnika ali registriranega uporabnika;
- pri dostopu do elektronske pošte in uporabi telefonije prek internetnega protokola uporabniško ime ali telefonsko številko prejemnika klica prek telefonije prek internetnega protokola, ime in naslov naročnika ali registriranega uporabnika in uporabniško ime namembnega prejemnika komunikacije;

3. podatki, ki so potrebni za ugotovitev datuma, časa in trajanja komunikacije, ter vključujejo:

- pri telefonskih storitvah v fiksnem in mobilnem omrežju datum ter čas začetka in trajanje ali čas konca komunikacije;
- pri dostopu do interneta datum in čas prijave na internet in odjave z njega, pri čemer se upošteva določen časovni pas, skupaj z naslovom statičnega ali dinamičnega internetnega protokola, ki ga je ponudnik dostopa do interneta dodelil komunikaciji, in uporabniško ime naročnika ali registriranega uporabnika;
- pri uporabi storitev elektronske pošte in telefonije prek internetnega protokola datum in čas pričetka izvajanja storitve ter pri telefoniji prek internetnega protokola tudi čas trajanja ali čas konca izvajanja storitve, pri čemer se upošteva določen časovni pas;

4. podatki, ki so potrebni za ugotovitev vrste komunikacije, in vključujejo:

- pri telefonskih storitvah v fiksnem in mobilnem omrežju vrsto uporabljene telefonske storitve;
- pri dostopu do elektronske pošte in uporabi telefonije prek internetnega protokola vrsto uporabljene storitve;

5. podatki, ki so potrebni za razpoznavo komunikacijske opreme uporabnikov, in vključujejo:

- pri telefonskih storitvah v fiksnem omrežju kličočo in klicano telefonsko številko;
- pri telefonskih storitvah v mobilnem omrežju kličočo in klicano telefonsko številko, mednarodno identiteto mobilnega naročnika kličoče in klicane stranke, mednarodno identiteto mobilnega terminala kličoče in klicane stranke, pri predplačniških anonimnih storitvah pa datum in čas začetka uporabe storitve ter ID celice, kjer je bila storitev izvedena;

- pri dostopu do interneta, elektronske pošte in uporabi telefonije prek internetnega protokola kličočo telefonsko številko za klicni dostop, digitalni naročniški vod ali drugo končno točko začetnika komunikacije;

6. podatki, ki so potrebni za ugotovitev lokacije opreme za mobilno komunikacijo:

- lokacijska oznaka (ID celice) na začetku komunikacije;

- podatki, ki določajo zemljepisno lego celic z navedbo njihovih lokacijskih oznak med obdobjem, za katero se hranijo podatki o komunikaciji.

166. člen

(zavarovanje hranjenih podatkov)

(1) Operaterji zagotovijo zavarovanje hranjenih podatkov v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov. V zvezi s tem vsak zase ali skupaj sprejmejo primerne tehnične in organizacijske ukrepe, s katerimi hranjene podatke zaščitijo pred uničenjem, izgubo ali spremembo in nepooblaščenimi ali nezakonitimi oblikami hrambe, obdelave, dostopa ali razkritja.

(2) Operaterji lahko hranjene podatke obdelujejo le v obsegu, ki je nujen za zagotavljanje hrambe.

(3) Hranjeni podatki morajo biti enake kakovosti kot podatki v omrežju. Za hranjene podatke veljajo določbe tega zakona o varstvu in zaščiti podatkov v omrežju.

(4) Agencija po predhodnem mnenju informacijskega pooblaščenca v splošnem aktu podrobneje predpiše način hranjenja podatkov in način izvajanja tega člena. Agencija izvaja nadzor nad izvajanjem splošnega akta, sprejetega na podlagi te določbe, in pri tem usklajeno deluje ter sodeluje z informacijskim pooblaščencom.

167. člen

(posredovanje hranjenih podatkov pristojnim organom)

(1) Operater je dolžan posredovati hranjene podatke takoj, najpozneje pa v treh dneh po prejemu prepisa tistega dela izreka odredbe pristojnega organa, v katerem je navedba vseh potrebnih podatkov o obsegu dostopa.

(2) Prepis odredbe iz prejšnjega odstavka opravi organ, ki je odredbo izdal.

(3) Operater je dolžan po prejeti odredbi posredovati hranjene podatke pristojnemu organu v obsegu, kot je določeno v prepisu izreka odredbe.

(4) Operater osebam, ki jih odredba iz prvega odstavka tega člena zadeva, ali tretjim osebam ne sme razkriti te odredbe ter da je ali da bo hranjene podatke na podlagi tega člena posreboval pristojnemu organu.

(5) Operaterji morajo skupaj s pristojnimi organi, ki lahko zahtevajo dostop do hranjenih podatkov, zagotoviti desetletno neizbrisno registracijo vsakega sporočanja hranjenih podatkov in v okviru tega roka tudi hraniti pridobljene in izročene podatke od dneva, ko so jih sporočili pristojnemu organu, ter jih varovati v skladu z oznako stopnje tajnosti prepisa odredbe.

(6) Minister v soglasju z ministrom, pristojnim za notranje zadeve, ministrom, pristojnim za obrambo, in direktorjem Slovenske obveščevalno-varnostne agencije podrobneje predpiše način posredovanja hranjenih podatkov.

168. člen
(stroški hrambe)

(1) Operaterji so dolžni zagotoviti vse potrebne tehnične in organizacijske ukrepe za hrambo podatkov v skladu z določbami tega zakona na lastne stroške.

(2) Operater lahko od pristojnega organa, ki je zahteval izdajo odredbe za dostop do hranjenih podatkov, zahteva povrnitev upravičenih administrativnih stroškov izvršitve odredbe. Agencija odobri cenik upravičenih administrativnih stroškov operaterjev za izvršitev odredbe. Agencija izvaja nadzor nad izvajanjem določb tega člena ter pri tem usklajeno deluje ter sodeluje z informacijskim pooblaščenecem.

169. člen
(podatki o odredbah o dostopu do podatkov in posredovanja podatkov)

(1) Sodišče, ki je odredilo dostop do podatkov, vodi zbirne podatke o odredbah o dostopu do podatkov in posredovanja podatkov, hranjenih na podlagi 167. člena tega zakona, ki obsegajo:

1. število zadev, v katerih je bil odrejen dostop do hranjenih podatkov,
2. navedbo dneva ali časovnega obdobja, za katero so bili podatki zahtevani, dneva, ko je pristojni organ izdal odredbo o dostopu do podatkov in dneva posredovanja podatkov,
3. število zadev, v katerih odredbe za dostop do podatkov ni bilo mogoče izvršiti.

(2) Pristojno sodišče posreduje zbirne podatke iz prejšnjega odstavka za tekoče leto ministrstvu, pristojnemu za pravosodje, najkasneje do 31. januarja naslednje leto.

(3) Ministrstvo, pristojno za pravosodje, na podlagi prejetih zbirnih podatkov vseh sodišč najkasneje do 20. februarja vsako leto pripravi skupno poročilo o dostopu do hranjenih podatkov za preteklo leto in jih posreduje ministrstvu, ki jih nemudoma posreduje Evropski komisiji.

170. člen
(nadzor)

Informacijski pooblaščenec nadzira izvajanje določb tega poglavja, razen določb četrtega odstavka 166. člena in drugega odstavka 168. člena tega zakona, kjer nadzor izvaja agencija.

XV. AGENCIJA

1. Splošne določbe

1.1 Splošno

171. člen
(agencija)

(1) Agencija je pravna oseba javnega prava.

(2) Ime agencije se glasi "Agencija za pošto, elektronske komunikacije in železniški promet Republike Slovenije" (v nadaljevanju: agencija).

(3) V imenu Republike Slovenije izvršuje pravice in obveznosti ustanovitelja Vlada Republike Slovenije (v nadaljevanju: vlada).

172. člen
(delovanje agencije)

(1) Agencija izvaja vse naloge, ki so določene s tem zakonom in drugimi zakoni s področja njenega delovanja, ter na njihovi podlagi sprejetimi podzakonskimi akti in drugo veljavno zakonodajo.

(2) Agencija je pri izvajanju nalog iz svoje pristojnosti samostojna.

(3) Agencija mora naloge iz svoje pristojnosti izvajati nepristransko, pregledno in pravočasno v skladu z zakonskimi roki.

(4) Organizacijo in poslovanje agencije ureja statut.

173. člen
(akti agencije)

(1) Agencija izdaja splošne akte o vseh vprašanih s področja svojih pristojnosti.

(2) Agencija lahko s splošnim aktom podrobneje uredi vsa vprašanja, ki se pojavijo pri izvrševanju posameznih določb tega zakona.

(3) Agencija v okviru svojih regulatornih pristojnosti izdaja priporočila, s katerimi naslovnikom na nezavezujoč način priporoča določena ravnanja.

(4) Agencija odloča o posamičnih zadevah s področja svojih pristojnosti z odločbo ali s sklepom.

(5) Statut in splošni akti se objavijo v Uradnem listu Republike Slovenije, priporočila pa na spletni strani agencije.

174. člen
(organi agencije)

Organa agencije sta svet agencije in direktor agencije.

1.2 Svet agencije

175. člen
(sestava in imenovanje članov sveta agencije)

(1) Svet agencije sestavlja pet članov, od katerih je eden predsednik sveta agencije.

(2) Člane sveta agencije imenuje Vlada RS.

(3) Predsednika sveta agencije izvolijo člani sveta med seboj z večino glasov in s tajnim glasovanjem.

(4) Vlada pri imenovanju kandidatov za člane sveta agencije uporablja kriterij strokovnosti in usposobljenosti osebe.

176. člen

(mandat in pogoji za člane sveta agencije)

(1) Člani sveta agencije se imenujejo za dobo petih let in so lahko ponovno imenovani.

(2) Za člana sveta agencije je lahko imenovana oseba, ki

- je državljan Republike Slovenije,

- je poslovno sposobna,

- ima najmanj izobrazbo pridobljeno po študijskih programih za pridobitev izobrazbe druge stopnje, oziroma raven izobrazbe, pridobljene po študijskih programih, ki v skladu z zakonom ustrezajo izobrazbi druge stopnje, ustrezne smeri,

- ima najmanj pet let delovnih izkušenj na delovnem mestu, ki zahteva izobrazbo iz prejšnje alineje,

- je strokovnjak na področju delovanja agencije,

- ni bila pravnomočno obsojena zaradi naklepne kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti, na nepogojno kazen zapora v trajanju več kot šest mesecev.

177. člen

(nezdružljivost)

(1) Člani sveta agencije ne morejo biti:

1. člani oziroma članice vodstev političnih strank,

2. poslanci oziroma poslanke v državnem zboru,

3. državni funkcionarji oziroma funkcionarke (v nadaljnjem besedilu: funkcionarji) ali funkcionarji samoupravnih lokalnih skupnosti,

4. javni uslužbenci v državnih organih,

5. osebe, ki so zaposlene pri operaterju oziroma so člani upravnega ali nadzornega organa pravne osebe, ki opravlja dejavnost na področju, ki ga je pristojna urejati agencija, oziroma imajo lastninske deleže v pravnih osebah, ki opravljajo dejavnost na področju, ki ga je pristojna urejati agencija, ali v pravnih osebah, ki imajo lastninski delež v takih pravnih osebah,

6. osebe, katerih zakonec, zunajzakonski partner ali partner v skladu z zakonom, ki ureja istospolno partnersko skupnost, ter sorodnik v ravni vrsti do vključno drugega kolena je član upravnega ali nadzornega organa pravne osebe, ki opravlja dejavnost na področju, ki ga je pristojna urejati agencija, oziroma ima lastninske deleže v pravnih osebah, ki opravljajo dejavnost na področju, ki ga je pristojna urejati agencija, ali v pravnih osebah, ki ima lastninski delež v takih pravnih osebah.

(2) Položaj člana sveta agencije mora biti usklajen s prvim odstavkom tega člena ob njegovem imenovanju.

178. člen
(pristojnosti sveta agencije)

(1) Svet agencije:

- sprejema svoj poslovnik,
- na predlog direktorja sprejme program dela, finančni načrt in letno poročilo,
- daje soglasje k statutu, ki ga sprejme direktor agencije,
- predlaga imenovanje oziroma razrešitev direktorja agencije,
- predlaga predčasno razrešitev članov sveta agencije,
- opravlja druge naloge iz pristojnosti agencije, če ni v zakonu določeno, da je za to pristojen direktor agencije.

(2) Člani sveta oziroma osebe, ki jih svet pooblasti, lahko pregledujejo poslovne knjige in poslovno dokumentacijo agencije.

(3) Direktor mora svetu na njegovo zahtevo predložiti poročilo o poslovanju agencije.

179. člen
(predčasna razrešitev člana sveta)

(1) Član sveta agencije se predčasno razreši, če

- to sam zahteva,
- ne izpolnjuje več z zakonom določenih pogojev za imenovanje,
- če trajno izgubi delovno možnost za opravljanje dela,
- če nastopi položaj nezdržljivosti iz 177. člena tega zakona.

(2) Člane sveta agencije predčasno razreši vlada na obrazložen predlog sveta agencije.

(3) Svet agencije je pristojen za izvedbo postopka predčasne razrešitve članov sveta agencije, ki je določen s poslovníkom agencije. Pri izvedbi postopka predčasne razrešitve ne sme sodelovati član sveta agencije, katerega razrešitev se predlaga.

(4) Zoper odločitev o razrešitvi je zagotovljeno sodno varstvo v upravnem sporu.

180. člen
(sklic seje in odločanje sveta agencije)

(1) Svet agencije dela in odloča na sejah, ki jih sklicuje predsednik sveta agencije na lastno pobudo, na zahtevo vsaj dveh članov sveta agencije ali na zahtevo direktorja agencije. Zahteva članov sveta agencije in direktorja mora biti posebej obrazložena.

(2) Svet agencije sprejema odločitve po posvetovanju z glasovanjem na seji. Odločitev je sprejeta, če zanjo glasuje večina članov sveta agencije. Če je izid neodločen, odloči glas predsednika sveta agencije. O seji sveta agencije se sestavi zapisnik.

181. člen
(pravice in obveznosti članov sveta agencije)

(1) Člani sveta morajo pri svojem delu ravnati nepristransko in s skrbnostjo dobrega gospodarstvenika ter varovati poslovno skrivnost agencije.

(2) Člani sveta agencije so upravičeni do sejin in povračil drugih stroškov, ki jih enkrat letno določi svet na predlog predsednika sveta.

(2) Člani sveta so odgovorni za škodo, ki je nastala kot posledica kršitve njihove dolžnosti.

1.3 Direktor agencije

182. člen

(imenovanje direktorja in vršilca dolžnosti direktorja)

(1) Direktorja agencije imenuje vlada na predlog sveta agencije po predhodno izvedenem javnem natečaju.

(2) Javni natečaj se objavi v dnevnem tisku, Uradnem listu Republike Slovenije ter na spletnih straneh agencije in mora biti objavljen največ 90 dni in najmanj 60 dni pred potekom mandata trenutnega direktorja agencije.

(3) Javni natečaj izvede posebna natečajna komisija, ki jo imenuje uradniški svet.

(4) Zoper odločbo o imenovanju ni pritožbe, zagotovljeno pa je sodno varstvo v upravnem sporu.

(5) Če direktor umre, je razrešen ali mu je potekel mandat in novi direktor še ni imenovan, imenuje vlada brez javnega natečaja vršilca dolžnosti direktorja do imenovanja novega direktorja, vendar najdlje za šest mesecev. Glede pogojev za imenovanje, razlogov za predčasno razrešitev ter začasne prepovedi opravljanja nalog direktorja se za vršilca dolžnosti direktorja smiselno uporabljajo določbe 183., 186. in 187. člena tega zakona.

(6) V primeru začasne prepovedi opravljanja nalog direktorja iz 187. člena tega zakona se imenuje vršilca dolžnosti do prenehanja tega ukrepa.

183. člen

(mandat in pogoji za imenovanje direktorja)

(1) Za direktorja je lahko imenovana oseba, ki:

- je državljan Republike Slovenije,
- je poslovno sposobna,
- ima najmanj izobrazbo pridobljeno po študijskih programih za pridobitev izobrazbe druge stopnje, oziroma raven izobrazbe, pridobljene po študijskih programih, ki v skladu z zakonom ustrezajo izobrazbi druge stopnje, ustrezne smeri,
- ima najmanj deset let delovnih izkušenj na delovnem mestu, ki zahteva izobrazbo iz prejšnje alineje,
- je strokovnjak na področjih, ki so v pristojnosti delovanja agencije,
- ima vodstvene, organizacijske in mednarodne izkušnje,
- ima višjo raven znanja vsaj enega svetovnega jezika,
- ni bila pravnomočno obsojena zaradi naklepne kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti, na nepogojno kazen zopora v trajanju več kot šest mesecev oziroma ni bila pravnomočno obsojena zaradi kaznivega dejanja zoper uradno dolžnost in javna pooblastila,

- zoper njo ni uveden kazenski postopek zaradi naklepne kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti,
- izpolnjuje zahteve iz 184. člena zakona.

(2) Direktor je imenovan za dobo petih let in je lahko ponovno imenovan po predhodno izvedenem javnem natečaju.

184. člen
(nezdružljivost)

Direktor in njegovi namestniki, njihov zakonec, zunajzakonski partner ali partnerica (v nadaljnjem besedilu: partner) ali partner v skladu z zakonom, ki ureja istospolno partnersko skupnost, ter sorodnik v ravni vrsti do vključno drugega kolena ne smejo:

- sami kot fizične osebe opravljati dejavnosti na področju, ki ga je pristojna urejati agencija;
- biti člani upravnega ali nadzornega organa pravne osebe, ki opravlja dejavnost na področju, ki ga je pristojna urejati agencija;
- imeti lastniških deležev v pravnih osebah, ki opravljajo dejavnost na področju, ki ga je pristojna urejati agencija, ali v pravnih osebah, ki imajo lastniški delež v takih pravnih osebah.)

185. člen
(pristojnosti in odgovornosti direktorja agencije)

(1) Direktor agencije zastopa in predstavlja agencijo, vodi njeno poslovanje in organizira njeno delo.

(2) Direktor agencije vodi agencijo, vodi postopke in daje pooblastila za vodenje postopkov v zadevah iz pristojnosti agencije.

(3) Direktor izdaja posamične akte ter sprejema splošne akte in priporočila iz pristojnosti agencije.

(4) Direktor lahko za posamezna področja imenuje svoje namestnike.

(5) Direktor sprejme statut agencije.

(6) Pri svojem delu mora direktor varovati poslovno skrivnosti agencije.

(7) Direktor agenciji odgovarja za škodo, ki jo je povzročil s svojim nevestnim oziroma protipravnim ravnanjem, po splošnih pravilih odškodninske odgovornosti.

186. člen
(predčasna razrešitev direktorja)

(1) Direktor je predčasno razrešen, če:

- to sam zahteva,
- ne izpolnjuje več pogojev za imenovanje iz prvega odstavka 183. člena, razen pogoja iz devete alineje prvega odstavka 183. člena,
- če trajno izgubi delovno zmožnost za opravljanje dela na delovnem mestu direktorja.

(2) Direktor je lahko predčasno razrešen tudi, če Računsko sodišče v skladu s svojimi pristojnostmi po zakonu, ki ureja računsko sodišče, poda poziv za njegovo razrešitev.

(3) Svet agencije mora predložiti vladi predlog za razrešitev direktorja, če so podani razlogi iz prvega in drugega odstavka tega člena.

(4) O razlogih za predčasno razrešitev mora biti direktor obveščen, hkrati pa mu mora biti dana možnost zagovora.

(5) Vlada razreši direktorja z upravno odločbo, v kateri mora obrazložiti razloge za svojo odločitev.

(6) Zoper odločbo iz prejšnjega odstavka ni pritožbe, zagotovljeno pa je sodno varstvo v upravnem sporu.

(7) Informacijo o razrešitvi direktorja vlada javno objavi. Na zahtevo razrešenega direktorja mora vlada v celoti javno objaviti tudi odločbo iz petega odstavka tega člena.

(8) Razrešenega direktorja se razporedi na prosto delovno mesto v agenciji, ki ustreza njegovi usposobljenosti za čas, za katerega je sklenil pogodbo o zaposlitvi oziroma za nedoločen čas, če je imel pred imenovanjem sklenjeno takšno delovno razmerje. Če takšnega delovnega mesta ni, mu vlada v skladu z zakonom, ki ureja delovna razmerja, odpove pogodbo o zaposlitvi v skladu z določbami o redni odpovedi.

(9) Če je direktor predčasno razrešen, ker ne izpolnjuje več pogojev za njegovo imenovanje iz osme ali desete alineje prvega odstavka 183. člena, gre za razrešitev iz krivdnih razlogov in za odpoved pogodbe o zaposlitvi iz krivdnih razlogov v skladu z zakonom, ki ureja delovna razmerja.

187. člen

(začasna prepoved opravljanja nalog direktorja)

(1) Vlada na predlog ministra z upravno odločbo odloči o začasni prepovedi opravljanja nalog direktorja, če je zoper njega:

- v zvezi z njegovim delom uveden kazenski postopek zaradi utemeljenega suma storitve kaznivega dejanja iz 257., 261. ali 263. člena Kazenskega zakonika (Uradni list RS, št. 55/08, 66/08 – popr. in 39/09) ali
- vložena pravnomočna obtožnica zaradi naklepne kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti, za katerega je kot glavna kazen predpisana zaporna kazen najmanj šest mesecev.

(2) V primerih iz prvega odstavka tega člena se direktorju začasno odvzamejo pooblastila, hkrati pa se mu ponudi sklenitev pogodbe o zaposlitvi za drugo delovno mesto v agenciji. Le v primerih, ko ni mogoče drugače zagotoviti zakonitosti poslovanja agencije oziroma nepristranskosti njenega odločanja, se direktorju začasno odvzamejo pooblastila direktorja in se mu hkrati prepove delo v agenciji.

(3) Začasna prepoved opravljanja nalog direktorja iz prvega odstavka tega člena traja do:

- dokončne odločitve vlade o njegovi razrešitvi,
- izteka njegovega mandata ali

- pravnomočnega zaključka kazenskega postopka.

(4) O razlogih za začasno prepoved opravljanja nalog direktorja mora biti direktor obveščen, hkrati pa mu mora biti dana možnost zagovora.

(5) Vlada o začasni prepovedi opravljanja nalog direktorja odloči z upravno odločbo, zoper katero je zagotovljeno sodno varstvo v upravnem sporu.

(6) Če se direktorju začasno v celoti prepove opravljanje dela v agenciji, mu v času prepovedi pripada 50% osnovne plače, ki bi jo prejemal, če bi opravljal naloge direktorja agencije. Če se direktorju ponudi sklenitev pogodbe o zaposlitvi za drugo delovno mesto v agenciji in to sprejme, mu v tem času pripada plača za to delovno mesto. Če takšno ponudbo zavrne, pravice iz tega odstavka nima.

(7) Če se postopek zaradi kaznivega dejanja iz prvega odstavka tega člena pred kazenskim sodiščem pravnomočno konča tako, da ni podlage za razrešitev direktorja po tem zakonu, se z dnem pravnomočnosti sodne odločbe odpravijo posledice ukrepa iz prvega odstavka tega člena.

188. člen
(zaposleni v agenciji)

Za izvajanje svojih pristojnosti agencija v kadrovskem načrtu, ki ga v okviru programa dela sprejme svet agencije, določi ustrezno število zaposlenih glede na njene potrebe dela.

189. člen
(plače zaposlenih)

Za plače zaposlenih v agenciji veljajo predpisi, ki urejajo sistem plač v javnem sektorju, pri čemer obseg sredstev za posebne projekte določa agencija samostojno v okviru svojega finančnega načrta.

190. člen
(financiranje agencije)

Agencija se financira izključno s prihodki od plačil, ki so določena s tem zakonom ter z drugimi zakoni s področij njenega delovanja.

191. člen
(nadzor nad delom agencije)

(1) Statut agencije potrdi vlada.

(2) K programu dela in finančnemu načrtu agencije daje soglasje vlada.

(3) Agencija mora voditi računovodstvo ločeno po področjih svojega urejanja skladno z zakonom, ki ureja računovodstvo, in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi. Računovodske izkaze in poslovno poročilo agencije mora pregledati pooblaščen revizor.

(4) Agencija mora vsako leto pripraviti poročilo o delu in poslovno poročilo. Na obe poročili da vlada svoje mnenje in z njima seznanjeni Državni zbor Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: državni zbor).

(5) Nadzor nad zakonitostjo dela agencije opravlja ministrstvo, na delovnem področju katerega deluje agencija. Ta nadzor ne zajema možnosti poseganja v vsebino splošnih ali konkretnih pravnih aktov izdanih s strani agencije v zvezi z izvajanjem njenih pristojnosti na podlagi tega ali drugih zakonov s področij njenega delovanja.

(6) Nadzor nad zakonitostjo, namembnostjo, učinkovito in uspešno rabo sredstev agencije opravlja računsko sodišče.

(7) Ministrstvo, pristojno za upravo, izvaja nadzor nad izvajanjem predpisov o upravnem postopku.

192. člen (postopek pred agencijo)

(1) Agencija vodi postopek ter izdaja odločbe in druge posamične akte po zakonu, ki ureja splošni upravni postopek, če s tem zakonom ni drugače določeno. Kadar ta zakon določa, da se odločba ali drug posamični akt izda po javnem razpisu, izvede agencija pred uvedbo upravnega postopka postopek javnega razpisa po tem zakonu.

(2) Za odločanje v posamičnih zadevah lahko direktor pooblasti osebo v agenciji, ki izpolnjuje pogoje za odločanje v splošnem upravnem postopku.

(3) Odločba ali drug posamičen akt agencije, izdana v upravnem postopku, sta dokončna, če ta ali drug zakon ne določa drugače.

(4) Agencija sama opravlja upravno izvršbo svojih izvršljivih odločb in lahko pri tem izreka ustrezne denarne kazni in uporablja prisilne ukrepe, ki so predpisani z zakonom o splošnem upravnem postopku. Upravno izvršbo denarnih obveznosti opravi davčni organ po postopku, predpisanem za izvršbo davčnih obveznosti.

193. člen (sodno varstvo)

(1) Zoper dokončne odločbe ali druge posamične akte agencije je zagotovljeno izključno le sodno varstvo v skladu z zakonom, ki ureja upravni spor.

(2) Tožba v upravnem sporu zoper akte, ki jih izda agencija na podlagi tega zakona, se vložijo pri Upravnem sodišču Republike Slovenije v Ljubljani. V sporu odloča Upravno sodišče na sedežu v Ljubljani.

(3) Postopki v zvezi s tožbami v upravnem sporu iz prejšnjega odstavka so hitri. Sodišče o njih odloča prednostno, kar velja tudi za pritožbeno sodišče.

194. člen (zbiranje podatkov v zvezi s postopkom pred upravnim sodiščem)

- (1) Upravno sodišče zbira podatke o številu ter predmetu upravnih tožb, trajanju postopkov pred sodiščem ter o številu odločitev o začasnih odredbah, ki jih je izdalo sodišče v zvezi z elektronskimi komunikacijami ter o razlogih za take odločitve.
- (2) Upravno sodišče posreduje podatke iz prejšnjega odstavka za tekoče leto ministrstvu, pristojnemu za pravosodje, najkasneje do 31. januarja naslednje leto.
- (3) Ministrstvo, pristojno za pravosodje, prejete podatke posreduje Evropski komisiji in BEREC-u na njuno utemeljeno zahtevo.

2. Cilji agencije na področju elektronskih komunikacij

195. člen

(splošni cilji in načela regulacije)

(1) Agencija mora pri izvrševanju svojih nalog sprejeti vse ukrepe, ki so primerni za doseg ciljev iz 196. do 198. člena tega zakona, pri čemer morajo biti ukrepi sorazmerni ciljem, ki se zasledujejo.

(2) Ukrepi, ki jih sprejema agencija, morajo biti čim bolj tehnološko nevtralni, razen če z določbami tega zakona in na njegovi podlagi sprejetimi podzakonskimi predpisi, ki urejajo radiofrekvenčni spekter, ni drugače določeno.

(3) Agencija mora v okviru svojih pristojnosti prispevati k uresničevanju usmeritev, ki so namenjene spodbujanju kulturne in jezikovne raznolikosti ter tudi pluralnosti medijev.

196. člen

(spodbujanje konkurence)

Agencija pospešuje učinkovito konkurenco pri zagotavljanju elektronskih komunikacijskih omrežij, elektronskih komunikacijskih storitev in pripadajočih zmogljivosti ter storitev med drugim tako, da zlasti:

1. poskrbi, da uporabniki, vključno z uporabniki-invalidi, starejšimi uporabniki in uporabniki s posebnimi socialnimi potrebami v največji možni meri izkoristijo ugodnosti v smislu izbire, cene in kakovosti;
2. zagotovi, da v sektorju elektronskih komunikacij, vključno s prenosom vsebin, ni izkrivljanja ali omejevanja konkurence;
3. spodbuja učinkovito uporabo radijskih frekvenc in številskega prostora ter zagotovi njihovo učinkovito upravljanje.

197. člen

(spodbujanje razvoja notranjega trga)

Agencija prispeva k razvoju notranjega trga med drugim tako, da:

1. odpravi preostale ovire pri zagotavljanju elektronskih komunikacijskih omrežij, pripadajočih zmogljivosti in storitev ter elektronskih komunikacijskih storitev na nivoju Evropske unije;
2. spodbuja graditev in razvoj vseevropskih omrežij, vzajemno delovanje vseevropskih storitev ter povezanost med koncema;
3. sodeluje z drugimi pristojnimi regulativnimi organi držav članic Evropske unije (v nadaljevanju: drugi regulativni organi), z Evropsko komisijo in BEREC na pregleden način, da bi zagotovila razvoj enotne prakse njihovega delovanja in enotne implementacije zakonodaje Evropske unije.

198. člen
(spodbujanje interesov državljanov)

Agencija podpira interese državljanov med drugim tako, da zlasti:

1. zagotovi, da imajo vsi državljanji dostop do univerzalne storitve;
2. poskrbi za visoko raven varstva potrošnikov pri njihovem poslovanju z dobavitelji, zlasti z zagotovitvijo možnosti preprostih in ne predragih postopkov reševanja sporov preko institucije, ki je neodvisna od vseh vpletenih strank;
3. prispeva k zagotavljanju visoke ravni varstva osebnih podatkov in zasebnosti;
4. pospešuje zagotavljanje jasnih informacij, zlasti tako, da zahteva preglednost tarif in pogojev za uporabo javnih komunikacijskih storitev;
5. obravnava potrebe posebnih družbenih skupin, zlasti uporabnikov-invalidov, starejših uporabnikov in uporabnikov s posebnimi socialnimi potrebami;
6. poskrbi za ohranjanje integritete in varnosti javnih komunikacijskih omrežij;
7. spodbuja sposobnost končnih uporabnikov, da dostopajo do informacij in jih razširjajo ali uporabljajo programe in storitve po lastni izbiri.

199. člen
(regulativna načela)

Agencija pri uresničevanju političnih ciljev iz 196. do 198. člena tega zakona uporabi objektivna, pregledna, nediskriminatorna in sorazmerna regulativna načela, med drugim s:

1. spodbujanjem regulativne predvidljivosti z zagotavljanjem doslednega regulativnega pristopa v zaporednih obdobjih pregleda;
2. zagotavljanjem, da v podobnih razmerah ni diskriminacije pri obravnavi fizičnih in pravnih oseb, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja in storitve;
3. zaščito konkurence v korist uporabnikov in po potrebi s spodbujanjem konkurence na področju infrastrukture;
4. spodbujanjem učinkovitega vlaganja in inovacij na področju novih in izboljšanih infrastruktur, vključno z zagotavljanjem, da vse obveznosti dostopa ustrezno upoštevajo tveganja, ki ga sprejmejo podjetja, ki vlagajo in z omogočanjem različnih dogovorov o sodelovanju med vlagatelji in strankami, ki iščejo dostop, da razpršijo naložbeno tveganje, ter hkrati zagotovijo, da se ohranita konkurenčnost na trgu in načelo nediskriminacije;
5. ustreznim upoštevanjem različnih pogojev glede konkurence in uporabnikov, ki obstajajo na različnih geografskih območjih države;
6. nalaganjem predhodnih regulativnih obveznosti le, če ni učinkovite in trajnostne konkurence ter omilitev in odprava teh obveznosti takoj, ko je ta pogoj izpolnjen.

200. člen
(neodvisnost delovanja)

Agencija mora pristojnosti na področju elektronskih komunikacij izvajati neodvisno od fizičnih in pravnih oseb, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja oziroma izvajajo elektronske komunikacijske storitve.

3. Pristojnosti agencije na področju elektronskih komunikacij

201. člen
(uradne evidence)

(1) Agencija vodi uradne evidence:

1. operaterjev,
2. imetnikov odločb o dodelitvi radijskih frekvenc,
3. imetnikov odločb o dodelitvi elementov oštevilčenja,
4. imetnikov radioamaterskih dovoljenj.

(2) Uradne evidence iz prejšnjega odstavka vodi agencija kot med seboj povezano informatizirano bazo.

(3) V uradni evidenci operaterjev agencija vodi naslednje podatke:

1. ime, naslov, davčna številka za fizične osebe;
2. firma, sedež, matična številka, registrska številka za pravne osebe;
3. o obvestilu, o javnem komunikacijskem omrežju oziroma javni komunikacijski storitvi;
4. o datumu začetka, spremembe ali prenehanja zagotavljanja javnih komunikacijskih omrežij oziroma izvajanja javnih komunikacijskih storitev;
5. o odločbi o ugotovitvi, da gre za operaterja s pomembno tržno močjo;
6. o poravnavanju obveznosti operaterjev, ki izvirajo iz tega zakona;
7. o kaznovanju zaradi kršitev določil tega zakona.

(4) V uradni evidenci imetnikov odločb o dodelitvi radijskih frekvenc agencija vodi naslednje podatke:

1. ime, naslov, davčna številka za fizične osebe;
2. firma, sedež, matična številka, registrska številka za pravne osebe;
3. o odločbi o dodelitvi radijskih frekvenc, o elektronskem komunikacijskem omrežju, oziroma elektronski komunikacijski storitvi, za katere se uporablja dodeljene radijske frekvence, datum prenehanja veljavnosti te odločbe ter drugi podatki iz te odločbe;
4. o poravnavanju obveznosti imetnika odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc, ki izvirajo iz tega zakona;
5. o kaznovanju imetnika odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc zaradi kršitev določil tega zakona.

(5) V uradni evidenci imetnikov odločb o dodelitvi elementov oštevilčenja agencija vodi naslednje podatke:

1. ime, naslov, davčna številka za fizične osebe;
2. firma, sedež, matična številka, registrska številka za pravne osebe;
3. o odločbi o dodelitvi elementov oštevilčenja, o elektronskem komunikacijskem omrežju oziroma elektronski komunikacijski storitvi, za katere se uporablja dodeljene elemente oštevilčenja, datum prenehanja veljavnosti te odločbe ter drugi podatki iz te odločbe;
4. o poravnavanju obveznosti imetnika imetnikov odločb o dodelitvi elementov oštevilčenja, ki izvirajo iz tega zakona;
5. o kaznovanju imetnikov odločb o dodelitvi elementov oštevilčenja zaradi kršitev določil tega zakona.

(6) V uradni evidenci imetnikov radioamaterskih dovoljenj agencija vodi naslednje podatke:

1. ime in naslov za fizične osebe;
2. o dodeljenem klicnem znaku.

(7) V tem členu navedene podatke lahko agencija pridobiva tudi iz uradnih evidenc drugih državnih organov in z neposredno računalniško oziroma elektronsko povezavo.

(8) Podatke iz tretjega odstavka tega člena agencija vodi, dokler operater zagotavlja javna komunikacijska omrežja oziroma izvaja javne komunikacijske storitve na podlagi tega zakona, nato pa jih hrani trajno. Podatke iz četrtega in petega odstavka tega člena pa agencija vodi ves čas, dokler ima fizična ali pravna oseba pravico uporabljati radijske frekvence oziroma uporabljati številke, nato pa jih hrani trajno.

202. člen

(zbiranje in dajanje podatkov in informacij)

(1) Vse fizične in pravne osebe, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja oziroma izvajajo elektronske komunikacijske storitve morajo dati agenciji na podlagi njene pisne zahteve na voljo vse podatke in informacije, s katerimi razpolagajo, vključno z listinami in finančnimi podatki, ki jih agencija potrebuje za izvrševanje svojih pristojnosti po tem zakonu, med drugim za:

1. sistematično ali posamično preverjanje izpolnjevanja zahtev, povezanih s prispevki za financiranje univerzalne storitve ali plačil na podlagi obvestila, za uporabo radijskih frekvenc, za uporabo številke oziroma plačil za učinkovito rabo omejene naravne dobrine;
2. posamično preverjanje izpolnjevanja določb tega zakona ali posamičnih aktov agencije;
3. reševanje sporov po določbah tega zakona;
4. izvedbo postopkov, povezanih z vlogami za dodelitev pravic uporabe omejenih dobrin na podlagi tega zakona;
5. objavo primerjalnih pregledov kakovosti in cen storitev v korist potrošnikov;
6. jasno opredeljene statistične namene;
7. izvedbo analiz upoštevanih trgov.

(2) Pri izvajanju pristojnosti iz prejšnjega odstavka ima agencija predvsem pravico, da od fizičnih in pravnih oseb iz prejšnjega odstavka, zahteva, da ji morajo predložiti tudi informacije in podatke o prihodnjem razvoju omrežja ali storitev, če bi ta lahko vplival na veleprodajne storitve, ki jih dajo na voljo konkurentom. Od operaterjev s pomembno tržno močjo na veleprodajnih trgih, agencija lahko zahteva tudi, da predložijo računovodske podatke o maloprodajnih trgih, ki so povezani s temi veleprodajnimi trgi.

(3) Zahtevani podatki in informacije morajo biti sorazmerni namenu, za katerega bodo uporabljeni. Agencija mora v zahtevi navesti namen uporabe zahtevanih informacij ter informacije obravnavati skladno s 7. odstavkom tega člena.

(4) Osebe iz prvega odstavka tega člena morajo agenciji predložiti podatke in informacije brezplačno ter v obsegu in roku, določenem v zahtevi agencije. Nepravočasno posredovanje podatkov in informacij ter posredovanje napačnih, nepopolnih ali podatkov in informacij v nasprotju z zahtevo agencije se šteje za kršitev dolžnosti posredovanja zahtevanih podatkov in informacij.

(5) Agencija mora Evropski komisiji na njeno utemeljeno zahtevo poslati podatke in informacije, ki jih Evropska komisija potrebuje za izvajanje svojih nalog in so sorazmerne izvrševanju teh nalog. Če je agencija zahtevane podatke in informacije predhodno pridobila od določene osebe iz prvega odstavka tega člena, mora to osebo pred izročitvijo teh podatkov in

informacij o tem obvestiti in ji obrazložiti, da Evropska komisija lahko te podatke in informacije posreduje tudi drugim regulativnim organom. Če ta oseba utemeljeno nasprotuje, da bodo ti podatki in informacije posredovani drugim organom urejanja, mora agencija o tem obvestiti Evropsko komisijo.

(6) Agencija lahko da podatke in informacije, pridobljene od oseb iz prvega odstavka tega člena, na voljo drugim regulativnim organom na njihovo utemeljeno zahtevo.

(7) Pri posredovanju oziroma uporabi zaupnih podatkov in informacij mora agencija poskrbeti, da se ohrani stopnjo njihove zaupnosti. Zaupne podatke in informacije, ki jih agencija pridobi od drugega regulativnega organa, lahko uporabi le za namen, za katerega jih je zahtevala.

(8) Če agencija meni, da bi pripomogla k odprtosti in konkurenčnosti trga, lahko določene podatke in informacije objavi. Pri tem mora s splošnim aktom podrobneje določiti načine dostopa do takih objav.

203. člen

(uporaba standardov in specifikacij)

(1) Za zagotavljanje storitev, tehničnih vmesnikov in omrežnih funkcij in kadar je to nujno potrebno za zagotovitev medsebojnega vzajemnega delovanja storitev in boljšo izbiro za uporabnike, agencija in drugi pristojni državni organi spodbujajo uporabo standardov in specifikacij iz seznama neobveznih standardov in specifikacij, ki ga sestavi Evropska komisija in objavi v Uradnem listu Evropskih skupnosti.

(2) Do objave standardov in specifikacij v skladu s prejšnjim odstavkom agencija in drugi pristojni državni organi spodbujajo uporabo standardov in specifikacij, ki so jih sprejele evropske organizacije za standarde, kot so Evropski odbor za standardizacijo (CEN), Evropski odbor za elektrotehnično standardizacijo (CENELEC) in Evropski inštitut za telekomunikacijske standarde (ETSI).

(3) Če standardi in specifikacije iz prejšnjega odstavka ne obstajajo, agencija in drugi pristojni državni organi spodbujajo uvedbo mednarodnih standardov ali priporočil, ki jih sprejme Mednarodna telekomunikacijska zveza (ITU), Evropska konferenca poštnih in telekomunikacijskih uprav (CEPT), Mednarodna organizacija za standardizacijo (ISO) ali Mednarodna komisija za elektrotehniko (IEC).

204. člen

(nevtralnost interneta)

(1) Agencija ob upoštevanju ciljev spodbujanja interesov državljanov iz sedme točke 198. člena tega zakona vzpodbuja ohranitev odprtega in nevtralnega značaja interneta.

(2) Agencija mora cilje iz prejšnjega odstavka še posebej upoštevati pri izvajanju svojih pristojnosti iz tretje in četrte točke drugega odstavka 133. člena tega zakona in tretjega ter četrtega odstavka 134. člena tega zakona in pri svojih pristojnostih v zvezi z izvajanjem druge točke prvega odstavka 130. člena s strani operaterja omrežja, ki izvaja storitev dostopa do interneta, in izvajalca storitev dostopa do interneta.

(3) Operaterji omrežij, ki izvajajo storitev dostopa do interneta, in izvajalci storitev dostopa do interneta si v največji možni meri prizadevajo za ohranitev odprtega in nevtralnega značaja interneta. V ta namen agencija lahko izda priporočilo.

4. Javnost dela na področju elektronskih komunikacij

205. člen (vpliv javnosti)

(1) Agencija in drugi državni organi so dolžni pri oblikovanju politike na trgu elektronskih komunikacij pred sprejetjem ukrepov, ki bodo pomembno vplivali na ta trg, in pri sprejemanju predpisov pridobiti in primerno upoštevati mnenje zainteresirane javnosti.

(2) Agencija in drugi državni organi so dolžni pred sprejetjem aktov in predpisov iz prejšnjega odstavka njihove predloge objaviti in zbirati mnenja v objavljenem roku, ki ne sme biti krajši od 30 dni.

(3) Agencija sme iz razlogov varstva konkurence ali pravic uporabnikov posvetovanje uvesti najkasneje takrat, ko obrazložen ukrep sporoči drugim regulativnim organom, Evropski komisiji in BEREC, kar mora obrazložiti.

(4) Po preteku roka iz drugega odstavka tega člena in pred sprejetjem akta ali predpisa iz prvega odstavka tega člena mora agencija ali drug državni organ na spletnih straneh objaviti pridobljena mnenja in pripombe ter navesti v objavi način, kako so bila upoštevana ali razloge, zaradi katerih niso bila upoštevana. Pri tem se ne objavijo informacije in podatki, ki so zaupne narave.

206. člen (javnost dela agencije)

(1) Delovanje agencije je javno.

(2) Program dela agencije, njen finančni načrt ter poročilo o delu in poslovno poročilo se objavijo na spletnih straneh agencije.

(3) V statutu mora agencija z namenom izvajanja določbe prejšnjega odstavka podrobneje določiti:

1. pravila postopka za zbiranje mnenj na podlagi prejšnjega člena tega zakona, v katerem opredeli najmanj način in mesto objave aktov iz prvega odstavka prejšnjega člena tega zakona in rezultatov posvetovanja ter obliko sprejemanja mnenj zainteresirane javnosti;
2. način dostopa do podatkov in informacij, ki jih je agencija dolžna objavljati in drugih javnih podatkov in informacij;
3. obliko sodelovanja s predstavniki uporabniških organizacij javnih komunikacijskih storitev in pomoč pri njihovem oblikovanju in delovanju.

(4) Agencija zagotavlja informacije javnega značaja v skladu z zakonom, ki ureja dostop do informacij javnega značaja.

(5) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka so podatki, ki so si jih stranke izmenjale v postopkih posredovanja iz 221. člena tega zakona, izvzeti od dostopa, razen če se vpletene stranke z razkritjem teh podatkov izrecno strinjajo.

207. člen
(objava podatkov in informacij)

- (1) Agencija je dolžna na svojih spletnih straneh objavljati podatke in informacije o:
1. sklenjenih pogodbah o medomrežnem povezovanju operaterjev s pomembno tržno močjo;
  2. vzorčnih ponudbah tistih operaterjev omrežij, ki so jih dolžni oblikovati in objaviti;
  3. izračunih nadomestila in stroškov za zagotavljanje univerzalne storitve;
  4. odločbah o pravicah uporabe radijskih frekvenc in elementov oštevilčenja;
  5. izdanih radioamaterskih dovoljenjih;
  6. prenosu pravice do uporabe radijskih frekvenc in elementov oštevilčenja oziroma o oddaji pravice do uporabe radijskih frekvenc v najem;
  7. javnih pozivih za pridobitev mnenj zainteresirane javnosti na podlagi tega zakona;
  8. javnih razpisih, ki jih vodi agencija na podlagi tega zakona;
  9. odločbah, ki se nanašajo na spore med fizičnimi in pravnimi osebami, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja oziroma storitve;
  10. odločbah, ki se nanašajo na spore med fizičnimi in pravnimi osebami, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja oziroma storitve in končnimi uporabniki;
  11. zaključenih postopkih nadzora.
- (2) Agencija na svojih spletnih straneh vzpodbuja ozaveščenost uporabnikov o obstoju in pomenu številčk za klice v sili in drugih telefonskih številčk z dodano družbeno vrednostjo, ki se pričnejo z »116«.
- (3) Ne glede na način objave iz prvega odstavka tega člena, mora agencija zagotoviti objavo tudi na drug način, če tako določa drug zakon.
- (4) Pri objavi podatkov in informacij je agencija dolžna na primeren način upoštevati prepoved razkritja poslovnih skrivnosti in osebnih podatkov.

5. Sodelovanje agencije z drugimi organi

5.1 Vloga Evropske komisije in BEREC

208. člen
(obveznost upoštevanja priporočil Evropske komisije)

Agencija mora pri opravljanju svojih nalog upoštevati priporočila Evropske komisije, izdana za uskladitev uporabe določb direktiv iz drugega odstavka 2. člena tega zakona. Če se agencija odloči, da ne bo upoštevala priporočila, o tem obvesti Evropsko komisijo in navede razloge za svoje stališče.

209. člen
(upoštevanje mnenj in stališč BEREC)

Agencija pri spodbujanju boljšega regulativnega usklajevanja in večje skladnosti ter ob sprejemanju odločitev o svojih nacionalnih trgih podpira in v največji možni meri upošteva mnenja in skupna stališča BEREC.

5.2 Sodelovanje agencije z drugimi regulativnimi organi, Evropsko komisijo in BEREC)

210. člen

(sodelovanje in posvetovanje)

(1) Z namenom skladne uporabe evropskega regulativnega okvira za elektronske komunikacije agencija sodeluje z drugimi regulativnimi organi, Evropsko komisijo in BEREC.

(2) Agencija se je dolžna posvetovati z drugimi regulativnimi organi, Evropsko komisijo in BEREC pred sprejetjem ukrepa, ki se nanaša na:

- določitev upoštevnega trga ali
- postopek tržne analize ali
- naložitev, spremembo ali preklic določenih obveznosti

in bi ukrep lahko vplival na trgovinsko menjavo med državami članicami Evropske unije.

(3) V ta namen mora agencija obrazloženi ukrep iz prejšnjega odstavka hkrati sporočiti drugim regulativnim organom, Evropski komisiji in BEREC, ter jim omogočiti, da v roku enega meseca sporočijo svoje pripombe.

(4) Agencija izvede posvetovanje iz drugega odstavka tega člena vsaj 15 dni po uvedbi posvetovanja z zainteresirano javnostjo iz 205. člena tega zakona in drugim regulativnim organom, Evropski komisiji in BEREC posreduje tudi že pridobljena mnenja in pripombe javnosti.

(5) Agencija lahko po izteku roka iz tretjega odstavka tega člena sprejme predlagani ukrep, pri čemer mora v največji možni meri upoštevati pripombe, prejete od drugih regulativnih organov, Evropske komisije in BEREC.

211. člen

(postopek sodelovanja in posvetovanja pred sprejetjem ukrepa, ki se nanaša na določitev upoštevnega trga ali postopek tržne analize)

(1) Če Evropska komisija v enomesečnem roku iz tretjega odstavka prejšnjega člena sporoči, da bi predlagan ukrep iz prve ali druge alineje drugega odstavka prejšnjega člena oviral delovanje enotnega trga ali da resno dvomi o njegovi združljivosti z veljavno zakonodajo Evropske skupnosti, mora agencija za dodatna dva meseca odložiti sprejetje predlaganega ukrepa.

(2) Če Evropska komisija v tem času sprejme odločitev, na podlagi katere mora agencija umakniti osnutek ukrepa, agencija osnutek ukrepa spremeni ali umakne v roku šestih mesecev po izdaji odločitve Evropske komisije. Če je osnutek ukrepa spremenjen, začne agencija skladno s postopki iz 205. člena tega zakona javno posvetovanje in Evropsko komisijo skladno z določbo iz drugega odstavka prejšnjega člena ponovno uradno obvesti o osnutku ukrepa.

212. člen

(postopek sodelovanja in posvetovanja pred sprejetjem ukrepa, ki se nanaša na naložitev, spremembo ali preklic določenih obveznosti)

(1) Če Evropska komisija v enomesečnem roku iz tretjega odstavka 210. člena sporoči, da bi predlagan ukrep iz tretje alineje drugega odstavka 210. člena oviral delovanje enotnega trga ali da resno dvomi o njegovi združljivosti z veljavno zakonodajo Evropske skupnosti, mora agencija za dodatne tri mesece odložiti sprejetje predlaganega ukrepa.

(2) V obdobju treh mesecev agencija tesno sodeluje s Evropsko komisijo in BEREC, da se opredeli najbolj ustrezen in učinkovit ukrep, glede na cilje, ki se zasledujejo na notranjem trgu za elektronske komunikacije.

(3) V obdobju iz prejšnjega odstavka tega člena lahko agencija predlagani ukrep spremeni ali umakne, pri čemer v največji možni meri upošteva sporočilo Evropske komisije in morebitno mnenje ali nasvet BEREC, lahko pa predlagani ukrep ohrani.

(4) Če po preteku obdobja treh mesecev iz drugega odstavka tega člena Evropska komisija izda priporočilo, naj agencija spremeni ali umakne predlagani ukrep, agencija na podlagi tega priporočila v enem mesecu sprejme končni ukrep in ga sporoči Evropski komisiji. Enomesečni rok se lahko podaljša, če je to potrebno za ponovno izvedbo javnega posvetovanja.

(5) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se lahko agencija odloči, da priporočilu Evropske komisije ne bo sledila ter predlaganega ukrepa ne bo spremenila ali umaknila, kar mora ustrezno obrazložiti.

213. člen

(notifikacija nujnih in izrednih ukrepov)

(1) Če je to potrebno zaradi takojšnjega varstva konkurence ali pravic uporabnikov, lahko agencija izjemoma brez posvetovanja skladno z drugim odstavkom 210. člena oziroma prvim odstavkom 211. člena tega zakona sprejme začasni ukrep, ki pa mora biti sorazmeren s cilji, ki jih želi doseči. Agencija mora začasni ukrep, skupaj z vsemi razlogi za njegovo sprejetje, nemudoma poslati drugim regulativnim organom, Evropski komisiji ter BEREC.

(2) Če želi agencija začasni ukrep iz prejšnjega odstavka spremeniti v stalnega ali podaljšati njegovo veljavnost, mora upoštevati drugi odstavek 210. člena oziroma prvi odstavek 211. člena tega zakona.

5.3 Sodelovanje agencije in drugih pristojnih državnih organov ali organizacij javnega sektorja

214. člen

(splošno)

Kadar so za določeno področje, za katerega je na podlagi tega zakona pristojna agencija, pristojni tudi drugi državni organi, morajo agencija in pristojni drugi državni organi med seboj sodelovati in se posvetovati.

215. člen

(sodelovanje agencije z organom pristojnim za varstvo konkurence)

(1) Agencija in organ, pristojen za varstvo konkurence, sta si dolžna izmenjavati podatke in informacije, ki jih potrebujeta za izvrševanje svojih pristojnosti. Pri tem morata ohraniti stopnjo njihove zaupnosti.

(2) Podatki in informacije iz prejšnjega odstavka morajo biti omejeni le na to, kar je primerno in sorazmerno namenu, zaradi katerega pride do njihove izmenjave.

(3) Pri izvajanju analiz upoštevni trgov in določanju pomembne tržne moči po tem zakonu agencija sodeluje z organom, pristojnim za varstvo konkurence, kar pa ne posega v njeno izključno pristojnost sprejemanja odločitev na tem področju.

216. člen

(sodelovanje z informacijskim pooblaščenecem)

Informacijski pooblaščenec lahko v postopkih, ki so po tem zakonu v njegovi pristojnosti, zaprosi agencijo za sodelovanje in posvetovanje.

217. člen

(sodelovanje z ARNES)

Z namenom zagotovitve varnosti in celovitosti omrežij se lahko agencija posvetuje tudi z Akademsko in raziskovalno mrežo Slovenije – ARNES.

XVI. REŠEVANJE SPOROV

218. člen

(pristojnost za reševanje sporov)

(1) Agencija rešuje spore med subjekti na trgu elektronskih komunikacij v Republiki Sloveniji, kakršni so:

- spori med fizičnimi in pravnimi osebami, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja oziroma storitve, če se spori nanašajo na pravice in obstoječe obveznosti, ki jih določajo ta zakon, na njegovi podlagi izdani predpisi in splošni akti,
- spori med subjekti iz prejšnje alineje in drugimi fizičnimi in pravnimi osebami, ki imajo koristi od obveznosti dostopa oziroma medomrežnega povezovanja, ki je bila naložena ali dogovorjena skladno s tem zakonom ali na njegovi podlagi izdanim splošnim ali posamičnim aktom agencije ter
- spori med fizičnimi in pravnimi osebami, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja oziroma storitve in končnimi uporabniki, če se spori nanašajo na pogodbene pogoje oziroma na izvajanje pogodb o zagotavljanju teh omrežij oziroma storitev.

(2) Reševanje sporov iz prejšnjega odstavka ne posega v morebitno sodno pristojnost.

(3) Agencija pri izvajanju nalog reševanja sporov iz prvega odstavka deluje neodvisno ter ne sme prositi ali sprejemati navodil s strani drugih organov. Navedeno ne vpliva na možnost

posvetovanja agencije z organom, pristojnim za varstvo konkurence ali organom, pristojnim za varstvo potrošnikov, kjer to oceni za primerno.

219. člen
(postopek reševanja spora)

(1) Agencija si prizadeva rešiti spor najprej z uvedbo posredovalnega postopka iz 221. člena tega zakona.

(2) Če katera od strank nasprotuje posredovanju agencije ali to ne pripelje do poravnave oziroma sporazuma med strankami ter o zadevi ni bil sprožen sodni postopek, agencija na predlog katerekoli stranke ali po uradni dolžnosti v primeru iz 95. člena tega zakona nadaljuje postopek reševanja spora in o sporu odloči z odločbo.

(3) V postopku reševanja sporov s strani agencije se uporabljajo določbe zakona, ki ureja splošni upravni postopek, kadar s tem zakonom ni drugače določeno.

(4) Če katerakoli stranka med postopkom reševanja spora pred agencijo o isti zadevi začne pravdo pred pristojnim sodiščem, se postopek reševanja spora pred agencijo ustavi.

(5) Če stranka, na zahtevo katere je bil postopek začel, ne pride na ustno obravnavo, čeprav je bila v redu povabljen, in v za to določenem roku ne odgovori na prejeti zapisnik o opravljeni ustni obravnavi, se šteje, da je umaknila zahtevek. Agencija mora vlagatelja zahteve za rešitev spora opozoriti na posledice, ki ga doletijo, če v določenem roku ne bo odgovoril na predloženi zapisnik.

(6) Agencija izda odločbo v najkrajšem možnem času, vendar najpozneje v štirih mesecih od uvedbe postopka reševanja spora.

(7) Agencija mora odločiti na podlagi zakona, podzakonskih predpisov in splošnih aktov ter skladno s cilji, ki jih na podlagi 196. do 198. členov tega zakona zasleduje na trgu, zlasti glede zagotavljanja učinkovite konkurence in zaščite interesov uporabnikov. V postopku reševanja sporov morajo stranke polno sodelovati z agencijo. Fizične in pravne osebe, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja oziroma storitve, so v skladu s 202. členom tega zakona dolžne agenciji na njeno pisno zahtevo dati na voljo vse potrebne informacije, s katerimi razpolagajo.

(8) Agencija mora odločbe, ki se nanašajo na spore iz prve in druge alineje prvega odstavka 218. člena tega zakona, javno objaviti v obliki, ki upošteva prepoved objave poslovnih skrivnosti strank, razen če stranke predlagajo objavo svojih poslovnih skrivnosti. Agencija na svojih spletnih straneh objavlja tudi informacije o sporih iz tretje alineje prvega odstavka 218. člena tega zakona, ki jih obravnava, pri tem pa ne sme objaviti osebnih podatkov ali poslovnih skrivnosti.

220. člen
(reševanje čezmejnih sporov)

(1) V sporu med subjekti na trgu elektronskih komunikacij, ki nastane v različnih državah članicah EU in za katerega so poleg agencije pristojni še eden ali več drugih regulativnih organov, mora agencija uskladiti prizadevanja za njegovo rešitev skupaj z njimi in skladno s cilji,

ki jih pristojni organi na trgu zasledujejo. Hkrati ima agencija tudi pravico, da se posvetuje z BEREC zaradi konsistentnosti rešitve spora skladno s cilji sekundarne zakonodaje EU.

(2) Če je bil spor predložen v reševanje agenciji in po uskladitvi z drugimi pristojnimi organi urejanja, se smiselno uporabljajo določbe 218. in 219. člena tega zakona.

(3) V primerih iz prejšnjega odstavka tega člena agencija lahko, še preden sprejme ukrep za njegov rešitev, od BEREC zahteva, da sprejme mnenje o ukrepu. Če je v zvezi z rešitvijo spora agencija ali katerikoli regulativni organ zahteval mnenje BEREC, agencija počaka nanj in ga v čim večji meri upošteva. Ne glede na to lahko po potrebi sprejme nujne ukrepe.

(4) Če je za reševanje spora pristojna agencija, si prizadeva rešiti spor najprej z uvedbo posredovalnega postopka iz 221. člena tega zakona.

(5) Če katera od strank nasprotuje posredovanju agencije ali to ne pripelje do poravnave oziroma sporazuma med strankami ter o zadevi ni bil sprožen sodni postopek, agencija po uskladitvi z drugimi regulativnimi organi in skladno s cilji, ki jih pristojni organi na trgu zasledujejo ter ob upoštevanju mnenj BEREC, nadaljuje postopek reševanja spora in o sporu odloči z odločbo.

221. člen (posredovanje)

(1) Agencija po preučitvi predloga za rešitev spora uvede posredovalni postopek, katerega namen je, da se stranki medsebojno poravnata s sporazumom.

(2) Agencija v osmih dneh od prejema predloga za rešitev spora s strani ene od sprtih strani ali v primeru 95. člena tudi po uradni dolžnosti pisno obvesti sprti strani o uvedbi posredovalnega postopka in pogojih za reševanje spora z odločbo agencije iz drugega odstavka 219. člena, če do sporazuma ne pride.

(3) Agencija ima v posredovalnem postopku vlogo posrednika in vodi celoten postopek tako, da upošteva načela nepristranskosti, enakosti, pravičnosti in zaupnosti ter cilje, ki jih zasleduje skladno s 196. do 198. členom tega zakona.

(4) Če agencija končnemu uporabniku, ki je vlagatelj zahteve za rešitev spora iz tretje alineje prvega odstavka 218. člena tega zakona, predloži predlog sporazumne rešitve, ki ga je pripravila fizična ali pravna oseba, ki zagotavlja elektronska komunikacijska omrežja in storitve, in s katerim ta v celoti ugoti zahtevku končnega uporabnika, vlagatelj pa na ta predlog v za to določenem roku ne odgovori, se šteje, da se strinja s ponujeno rešitvijo in je umaknil zahtevek. Agencija mora v predloženem predlogu sporazumne rešitve vlagatelja zahteve za rešitev spora opozoriti na posledice, če ne odgovori v roku, določenem v predloženem predlogu.

(5) Posredovalni postopek je zaupne narave, kar je dolžan spoštovati vsakdo, kdor v njem kakorkoli sodeluje.

(6) Agencija lahko pravila posredovanja natančneje opredeli v splošnem aktu.

XVII. NADZOR IN ODLOČANJE O PREKRŠKIH

222. člen (pristojnost za nadzor)

(1) Agencija nadzira izvajanje določb tega zakona in na njegovi podlagi izdanih predpisov ter splošnih aktov, razen v primerih, ki spadajo v pristojnost inšpektorjev na podlagi 26., 91. in 137. člena tega zakona ali v pristojnosti informacijskega pooblaščenca na podlagi 155. in 157. člena tega zakona. Agencija opravlja tudi nadzor nad izvajanjem vseh posamičnih aktov oziroma ukrepov, ki jih sprejema na podlagi tega zakona ter na njegovi podlagi sprejetih predpisov in splošnih aktov.

(2) Agencija nadzira tudi izvajanje določb predpisov Evropske skupnosti s področja elektronskih komunikacij, ki imajo neposredni učinek v pravnem redu Republike Slovenije, če določajo nadzor in sankcioniranje na ravni držav članic.

223. člen (sodelovanje med organi nadzora)

Agencija, pristojni inšpektorji in informacijski pooblaščenec so dolžni sodelovati in se obveščati o izvedenih ukrepih nadzora, drug drugemu zagotavljati podatke, potrebne za izvajanje nadzora, in medsebojno strokovno sodelovati. Agencija lahko opravlja tudi posamezna strokovna dela iz pristojnosti in na zahtevo inšpektorja.

224. člen (postopek nadzora)

(1) V postopku nadzora po tem zakonu se uporabljajo določbe zakona, ki ureja inšpekcijski nadzor, če s tem zakonom ni drugače določeno.

(2) Če izvaja nadzor informacijski pooblaščenec, se v postopku nadzora uporabljajo tudi določbe zakona, ki ureja varstvo osebnih podatkov.

225. člen (postopek nadzora fizičnih oziroma pravnih oseb, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja oziroma storitve)

(1) Če Agencija pri nadzoru fizičnih oziroma pravnih oseb, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja oziroma storitve, ugotovi nepravilnosti pri izvajanju določb tega zakona ter na njegovi podlagi izdanih predpisov, splošnih aktov in posamičnih aktov oziroma ukrepov, ki jih sama sprejema, te osebe o tem pisno obvesti in jim da priložnost, da se o zadevi izrečejo v razumnem roku.

(2) Agencija lahko zahteva ustavitev kršitve iz prejšnjega odstavka tega člena takoj ali v razumnem roku ter hkrati sprejme ustrezne in sorazmerne ukrepe za zagotovitev odprave nepravilnosti.

(3) Z odločbo, izdano v postopku nadzora, ki vsebuje ukrepe in razloge za odpravo nepravilnosti ter razumen rok za izpolnitev naloženih ukrepov, lahko agencija naloži tudi prekinitvev ali odložitvev zagotavljanja storitev ali paketa storitev, ki bi lahko, v kolikor bi se

nadaljevale, zelo škodile konkurenci, vse dokler oseba iz prvega odstavka tega člena, ne izpolni obveznosti dostopa na podlagi analize trga, ki se izvede v skladu s 101. členom tega zakona.

(4) V primeru kršitev 103. člena in 1. in 2. točke prvega odstavka 202. člena tega zakona se ne uporabljajo določbe prvega in drugega odstavka tega člena.

(5) Če ukrepi iz drugega odstavka tega člena v določenem roku niso bili izpolnjeni, lahko agencija ob resnih in ponavljajočih se kršitvah osebi iz prvega odstavka tega člena z odločbo prepove nadaljnje zagotavljanje elektronskih komunikacijskih omrežij ali storitev ali pa začasno ali trajno odvzame pravico uporabe radijskih frekvenc ali elementov oštevilčenja.

(6) Agencija lahko v primeru kršitve iz prejšnjega odstavka osebi iz prvega odstavka tega člena izreče globo za prekršek za obdobje kršitve, četudi je bila kršitev morebiti kasneje odpravljena.

(7) Ne glede na določbo prvega, drugega in petega odstavka tega člena lahko agencija, če ima dokaze o kršitvi, ki pomeni takojšnjo in resno grožnjo za javni red, javno varnost in življenje in zdravje ljudi ali bo povzročila resne gospodarske ali obratovalne težave drugim izvajalcem ali uporabnikom elektronskih komunikacijskih omrežij ali storitev ali drugim uporabnikom radijskega spektra, sprejme nujne začasne ukrepe za odpravo tega stanja pred sprejetjem končne odločbe in ne da bi prej določila rok za odpravo nepravilnosti ali dala možnost izreči se o zadevi. V tem primeru dobi oseba iz prvega odstavka tega člena možnost, da se o zadevi izreče in predlaga rešitev, vendar šele po sprejetju nujnih začasnih ukrepov.

226. člen (trajanje začasnih ukrepov)

Začasni ukrepi veljajo največ tri mesece, ki pa se lahko v primeru, da izvršilni postopki niso bili zaključeni, podaljšajo za nadaljnje obdobje do treh mesecev.

227. člen (pooblašcene osebe agencije)

(1) Naloge nadzora agencije na podlagi tega poglavja opravljajo osebe, ki so zaposlene na agenciji in imajo za to pooblastilo ministra (v nadaljevanju: pooblašcene osebe agencije).

(2) Pooblastilo za opravljanje nalog nadzora se izkazuje s službeno izkaznico in značko, ki ju izda minister.

(3) Pooblašcene osebe agencije morajo izpolnjevati pogoje, ki jih predpisuje zakon, ki ureja inšpekcijski nadzor za inšpektorje.

(4) Osebe iz prvega odstavka tega člena samostojno opravljajo naloge nadzora po tem zakonu, vodijo upravni postopek ter izdajajo odločbe in sklepe v upravnem postopku. Za ostala pooblastila, pristojnosti, postopek in ukrepanje se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja inšpekcijski nadzor.

228. člen (pravna sredstva)

(1) Odločba agencije in informacijskega pooblaščenca, izdana v postopku nadzora na podlagi tega zakona, je v upravnem postopku dokončna. Zoper odločbo se lahko vložijo tožba v upravnem postopku.

(2) Zoper odločbo, izdano v postopku nadzora po tem zakonu s strani pristojnih inšpektorjev, je v 15 dneh od njene vročitve dovoljena pritožba na pristojno ministrstvo. Pritožba ne zadrži njene izvršitve.

(3) Tožba v upravnem sporu zoper dokončno odločbo, izdano v postopku nadzora po tem zakonu, se vložijo na sedežu Upravnega sodišča Republike Slovenije.

(4) Sodišče prve stopnje in pritožbeno sodišče o tožbah v upravnem sporu po tem zakonu odločata prednostno.

229. člen
(prekrškovni organi)

(1) Agencija, informacijski pooblaščenec in inšpektorat, pristojen za elektronske komunikacije, odločajo o prekrških za kršitve tega zakona in na njegovi podlagi izdanih predpisov kot prekrškovni organ v skladu z zakonom, ki ureja prekrške, vsak na svojem področju, ki ga nadzorujejo.

(2) Prekrškovni organ lahko za prekrške iz tega zakona izreče globo v znesku, višjem od najnižje predpisane mere za posamezni prekršek.

(3) Za nadzor pooblaščenih oseb agencije in inšpektorji so hkrati tudi pooblaščenih uradne osebe, ki vodijo postopek prekrškovnega organa in v njem odločajo, vse pod pogoji in skladno z zakonom, ki ureja prekrške.

XVIII. SVET ZA ELEKTRONSKE KOMUNIKACIJE REPUBLIKE SLOVENIJE

230. člen
(Svet za elektronske komunikacije)

(1) Svet za elektronske komunikacije (v nadaljnjem besedilu: svet) je organ za spremljanje in svetovanje pri usmerjanju razvoja elektronskih komunikacij in pri varstvu interesov potrošnikov na področju elektronskih komunikacij v Republiki Sloveniji.

(2) Svet ima 11 članov, ki jih za dobo pet let imenuje Državni zbor. Pri tem štiri člane imenuje izmed predstavnikov nevladnih organizacij, ki delujejo na področju varstva interesov potrošnikov, od tega vsaj enega predstavnika invalidskih organizacij in vsaj enega predstavnika izobraževalnih institucij, preostalih sedem članov pa izmed različnih strokovnjakov s področja elektronskih komunikacij.

(3) Predsednika oziroma predsednico (v nadaljnjem besedilu: predsednik sveta) in namestnika oziroma namestnico predsednika sveta imenujejo člani sveta izmed sebe.

(4) Člani sveta ne smejo biti:

1. člani oziroma članice vodstev političnih strank,
2. poslanci oziroma poslanke v državnem zboru,
3. državni funkcionarji oziroma funkcionarke (v nadaljnjem besedilu: funkcionarji) ali funkcionarji samoupravnih lokalnih skupnosti,
4. javni uslužbenci v državnih organih,
5. osebe, ki so zaposlene pri operaterju oziroma so člani nadzornega sveta ali upravnega odbora organizacije, ki opravlja dejavnost s področja urejanja iz pristojnosti agencije, oziroma imajo lastninske deleže v organizacijah, ki opravljajo dejavnost, ki je neposredno predmet urejanja iz pristojnosti agencije, ali v organizacijah, ki imajo lastninski delež v takih organizacijah,
6. osebe, katerih zakonec, zunajzakonski partner ali partner v skladu z zakonom, ki ureja istospolno partnersko skupnost, ter sorodnik v ravni vrsti do vključno drugega kolena je član nadzornega sveta ali upravnega odbora organizacije, ki opravlja dejavnost s področja urejanja iz pristojnosti agencije, oziroma ima lastninske deleže v organizaciji, ki opravlja dejavnost, ki je neposredno predmet urejanja iz pristojnosti agencije, ali v organizaciji, ki ima lastninski delež v taki organizaciji.

(5) Člani sveta imajo pravico do povračila stroškov in do nagrade za svoje delo. Višino nagrade določi državni zbor. Sredstva, pogoje za delo in informiranje sveta zagotovi agencija.

231. člen (delovanje sveta)

(1) Svet sprejme svoj poslovnik.

(2) Svet se mora sestati na seji najmanj dvakrat letno. Seja se skliče, če direktor agencije ali vsaj štirje člani pisno zahtevajo sklic. Predsednik sveta pa lahko kadarkoli skliče sejo.

(3) Sejam sveta lahko prisostvujeta direktor agencije oziroma njegovi pooblaščenca in minister oziroma državni funkcionar, odgovoren za elektronske komunikacije.

(4) Seja sveta je sklepčna, če je prisotnih več kot polovica članov. Sklepe se sprejema z navadno večino prisotnih članov. V primeru neodločenega izida glasovanja se predlog zavrne.

232. člen (naloge sveta)

(1) Svet daje mnenja, priporočila in predloge glede zadev na področju elektronskih komunikacij in glede uporabe določb tega zakona in na njegovi podlagi sprejetih podzakonskih aktov ter spremlja delovanje agencije.

(2) Svet sme zahtevati informacije, razen osebnih podatkov, od agencije, državnih organov in drugih akterjev na področju elektronskih komunikacij.

(3) Mnenja, priporočila in predloge iz prvega odstavka tega člena objavi agencija na svojih spletnih straneh.

XIX. KAZENSKÉ DOLOČBE

233. člen
(prekrški)

(1) Z globo do pet odstotkov letnega prometa, ustvarjenega na trgu javnih komunikacijskih omrežij oziroma javnih komunikacijskih storitev v predhodnem poslovnem letu, se za prekršek kaznuje pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če:

1. kopiči radijske frekvence z namenom omejevanja konkurence na trgu (58. člen);
2. ne izpolni naloženih obveznosti, povezanih z zagotavljanjem preglednosti ali ne ravna v skladu z objavljeno vzorčno ponudbo za medomrežno povezovanje oziroma operaterski dostop (103. člen);
3. ne izpolni naloženih obveznosti, povezanih z zagotavljanjem enakega obravnavanja (104. člen);
4. ne izpolni naloženih obveznosti, povezanih z ločitvijo računovodskih evidenc (105. člen);
5. ne izpolni naloženih obveznosti, povezanih z dopustitvijo operaterskega dostopa do določenih omrežnih zmogljivosti in njihove uporabe (106. člen);
6. ne izpolni naloženih obveznosti, povezanih s cenovnim nadzorom ali stroškovnim računovodstvom (107. člen);
7. ne izpolni naloženih obveznosti, povezanih z regulacijo storitev (108. člen);
8. ne izpolni naloženih obveznosti, povezanih s funkcionalno ločitvijo (109. člen).

(2) Z globo od 1.000 do 10.000 eurov se kaznuje odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

234. člen
(prekrški)

(1) Z globo od 50.000 do 400.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, ki se po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, če:

1. pisno ne obvesti agencije pred začetkom, spremembo ali prenehanjem zagotavljanja javnih komunikacijskih omrežij oziroma izvajanja javnih komunikacijskih storitev (prvi in osmi odstavek 5. člena);
2. ne gradi ali ne načrtuje elektronskih komunikacijskih omrežij in pripadajoče infrastrukture v skladu z 9., 10. oziroma 14. členom tega zakona ;
3. ne izvrši odločbe agencije (drugi odstavek 11. člena);
4. ne uresničuje pravice skupne uporabe v skladu s 13. členom tega zakona;
5. ne pošlje podatkov organu, pristojnemu za geodetske zadeve, skladno s 25. členom tega zakona;
6. ne uporablja radijskih frekvenc v skladu s prvim odstavkom 34. člena tega zakona;
7. uporablja radijske frekvence, predvidene za radioamatersko in radioamatersko satelitsko storitev brez veljavnega radioamaterskega dovoljenja oziroma brez veljavnega radioamaterskega dovoljenja CEPT (prvi in drugi odstavek 35. člena)
8. ne uporablja radijskih frekvenc v skladu s tretjim odstavkom 37. člena tega zakona;
9. ne deluje v skladu z odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc ali ne izpolnjuje pogojev, določenih v odločbi o dodelitvi radijskih frekvenc (53. in 54. člen);
10. pravna oseba s sedežem v Republiki Sloveniji ali zunaj Republike Slovenije ne deluje v skladu z odločbo, izdano na podlagi skupnega izbirnega postopka, ki so ga izvedle pristojne institucije Evropske skupnosti na podlagi predpisa Evropske skupnosti (tretji odstavek 53. člena in 10. točka 54. člena);

11. je imetnik odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc in brez predhodnega soglasja agencije prenese pravico do uporabe teh radijskih frekvenc oziroma odda pravico do uporabe teh radijskih frekvenc v najem (57. člen);
12. uporablja elemente oštevilčenja brez veljavne odločbe o dodelitvi elementov oštevilčenja (66. člen);
13. dodeljene številke na podlagi pravnega posla dodeljuje v uporabo izvajalcem storitev in pri tem zaračuna več kot le dejanske stroške (sedmi odstavek 68. člena);
14. imetnik odločbe o dodelitvi elementov oštevilčenja brez predhodnega soglasja agencije prenese pravico do uporabe teh elementov oštevilčenja (prvi odstavek 72. člena);
15. ne sprejme ustreznih tehničnih in organizacijskih ukrepov za ustrezno obvladovanje tveganj za varnost omrežij in storitev (prvi odstavek 81 člena);
16. ne sprejme potrebnih ukrepov za zagotovitev celovitosti svojih omrežij (82. člen);
17. ne obvestijo agencije o kršitvah varnosti ali celovitosti (prvi odstavek 83. člena);
18. ne predloži informacij potrebnih za oceno varnosti oziroma celovitosti njihovih storitev in omrežij ali ne privoli v revizijo varnosti, ki jo na njegove stroške izvede usposobljena neodvisna organizacija (85. člen);
19. ne sprejme ustreznih tehničnih in organizacijskih ukrepov za primer izpada omrežja, vojnega ali izrednega stanja ter naravnih in drugih nesreč oziroma teh ukrepov ne izvajajo ves čas trajanja okoliščin, zaradi katerih so bili sprejeti, razen če je bilo to nemogoče zaradi višje sile (prvi odstavek 87. člena);
20. ne zagotavlja neprekinjenega dostopa do številke za klic v sili in uporabe te številke (drugi odstavek 87. člena);
21. ukrepe za primere izpadov omrežij, vojnega ali izrednega stanja ter naravnih in drugih nesreč ne uskladi z nosilci varnostnega in obrambnega sistema ter sistema zaščite in reševanja (prvi odstavek 88. člena);
22. ne prilagodi svojega omrežja tako, da omogoča funkcijo prednosti (drugi odstavek 88. člena);
23. v vojnem ali izrednem stanju, ob naravnih in drugih nesrečah ali ob katastrofalnem izpadu omrežja ne izvede drugih ukrepov oziroma omejitev ali prekinitev delovanja skladno s sprejetimi ukrepi vlade ali državnega zbora (tretji in četrti odstavek 88. člena);
24. s sklepom ne določi svojih zaposlenih, ki morajo med stavko omogočiti nemoteno izvajanje univerzalne storitve oziroma obveznosti, ki jih ima operater ob izrednih stanjih (89. člen);
25. ne zagotavlja elektronskih komunikacijskih omrežij oziroma ne izvaja elektronskih komunikacijskih storitev v pravno samostojni družbi ali ne vodi ločenih računovodskih evidenc za aktivnosti, povezane z izvajanjem oziroma zagotavljanjem elektronskih komunikacijskih storitev ali omrežij (93. člen);
26. se ne pogaja o medomrežnem povezovanju (prvi odstavek 95. člena);
27. ne varuje zaupnosti podatkov pri sklepanju pogodb o medomrežnem povezovanju (tretji odstavek 95. člena);
28. ne izvrši odločbe agencije (četrti odstavek 95. člena);
29. ne obvesti agencije v skladu s prvim odstavkom 110. člena tega zakona;
30. na podlagi odločbe agencije ne zagotovi dostopa do vmesnikov aplikacijskega programa ali elektronskega programskega vodnika ali tega ne zagotovi pod poštenimi, upravičenimi in nediskriminacijskimi pogoji (tretji odstavek 113. člena);
31. ne spoštuje predpisanih zahtev za medsebojno delovanje digitalnih interaktivnih televizijskih storitev in digitalne televizijske opreme, ki jo uporabljajo potrošniki (četrti odstavek 113. člena);

32. njeni sistemi s pogojnimi dostopom do storitev digitalne televizije ali radia ne delujejo v skladu s prvim odstavkom 114. člena tega zakona;
33. ne zagotovi tehničnih storitev pod poštenimi, upravičenimi in nediskriminacijskimi pogoji (drugi odstavek 114. člena);
34. zagotavljanja pogojno dostopnih storitev računovodsko ne loči od drugih dejavnosti (tretji odstavek 114. člena);
35. pravic industrijske lastnine za izdelke in sisteme s pogojnim dostopom pod pravičnimi in nediskriminacijskimi pogoji ne podeli proizvajalcem uporabniške opreme (četrti odstavek 114. člena);
36. s kakršnimi koli pogoji prepreči izdelovalcu, da v isti izdelek vključi skupni vmesnik, ki dopušča priključitev na druge dostopne sisteme, ali elemente, ki so značilni za druge dostopne sisteme (četrti odstavek 114. člena);
37. zagotavlja univerzalni imenik oziroma univerzalno imeniško službo in različno obravnava podatke, ki jih dobi od različnih izvajalcev javno dostopne telefonske storitve (četrti odstavek 117. člena);
38. ne zagotavlja univerzalne storitve, ki ji je bila naložena z odločbo agencije (prvi in peti odstavek 119. člena);
39. je izvajalec univerzalne storitve in pred prenosom sredstev krajevnega dostopovnega omrežja na drugo pravno osebo z drugim lastnikom pisno ne obvesti agencije (prvi odstavek 120. člena);
40. cene posameznih storitev, ki se izvajajo kot univerzalna storitev, in z njimi povezani pogoji niso javno objavljeni, pregledni in nediskriminatorni (prvi odstavek 121. člena);
41. cene storitev, ki jih izvaja kot univerzalno storitev, niso enake na celotnem ozemlju Republike Slovenije (drugi odstavek 121. člena);
42. ne spoštuje odločbe agencije (četrti odstavek 121. člena);
43. cen in splošnih pogojev ni določila v skladu s šestim odstavkom 121. člena tega zakona;
44. svojim naročnikom ne zagotavlja možnosti za nadzor stroškov skladno s sedmim odstavkom 121. člena;
45. omeji dostop do svojih storitev oziroma naročnika odklopi ter prekine naročniško pogodbo iz razlogov, ki niso določeni v njenih splošnih pogojih (prvi odstavek 123. člena);
46. ukrep, ki ga izvede, ni določen v splošnih pogojih oziroma ni sorazmeren s kršitvami ali je diskriminacijski (prvi odstavek 123. člena);
47. ne opozori uporabnika v skladu z drugim odstavkom 123. člena tega zakona;
48. zaradi neplačevanja računov izvede ukrep iz tretjega odstavka 123. člena tega zakona brez vnaprejšnjega obvestila;
49. izvede ukrep, čeprav je naročnik ravnal v skladu s četrtim odstavkom 123. člena tega zakona;
50. ne odklopi uporabnika le od neplačane ali premalo plačane storitve, pa je tak odklop tehnično izvedljiv (peti odstavek 123. člena);
51. izmerjene vrednosti parametrov kakovosti univerzalne storitve, ki jo izvaja, najmanj trikrat zaporedoma ne dosežejo mejnih vrednosti (šesti odstavek 124. člena);
52. svojega prispevka izračunane obveznosti ne plača v kompenzacijski sklad v roku in višini, ki ju z odločbo določi agencija (peti odstavek 127. člena);
53. v roku, ki je določen s tem zakonom, ne obvesti agencije o prihodkih iz zagotavljanja javnih komunikacijskih omrežij oziroma izvajanja javnih komunikacijskih storitev (šesti odstavek 127. člena);

54. ovira agencijo pri pregledu podatkov in oceni prihodkov (sedmi odstavek 127. člena);
55. svojim naročnikom ne omogoči prenosljivosti števil (prvi odstavek 132. člena);
56. prenos številke drugemu operaterju naročniku zaračuna v nasprotju s tretjim odstavkom 132. člena tega zakona;
57. cene medomrežnega povezovanja niso stroškovno naravnane (šesti odstavek 132. člena);
58. ne izvede prenosa številke in njenega aktiviranja v enem delovnem dnevu od podpisa pogodbe o prenosu številke k drugemu operaterju (sedmi odstavek 132. člena);
59. ne zagotavlja ustreznih in kakovostnih informacij glede dostopa do javno dostopnih elektronsko komunikacijskih storitev in uporabe teh storitev skladno z drugim odstavkom 133. člena;
60. ne spoštuje zahtev iz odločbe iz tretjega odstavka 134. člena;
61. svojim uporabnikom ne omogoči brezplačnega dostopa do števil za klic v sili (prvi odstavek 135. člena);
62. ne omogoči uporabnikom-invalidom klicev v sili z uporabo govornih in znakovnih jezikov ter drugih oblik negovorjenih jezikov na način in v obsegu, kot je to tehnično mogoče (drugi odstavek 135. člena);
63. v skladu s tehničnimi zmožnostmi pristojnim organom ne pošlje podatkov o številki in lokaciji kličočega (tretji odstavek 135. člena);
64. ne obvešča uporabnikov v skladu s četrtem odstavkom 135. člena tega zakona;
65. ne omogoči predpisanih možnosti na nadzor stroškov (2. točka 139. člena);
66. ne upošteva predpisanih obveznosti v zvezi z omejitvijo ali odklopom zaradi razlogov na strani naročnika (3. točka 139. člena);
67. ne obvesti uporabnikov in agencije v skladu z drugim odstavkom 142. člena tega zakona;
68. tehnično in organizacijsko ne ukrepa tako, da zagotovi varnost svojega omrežja in svojih storitev (prvi odstavek 146. člena);
69. ne sprejme takih ukrepov, ki zagotovijo raven varnosti in zaščite, ki je sorazmerna s pričakovanimi tveganji in stroški ter v skladu s tehničnim in tehnološkim razvojem (drugi odstavek 146. člena);
70. ne opozori uporabnikov na posebna tveganja za varnost omrežja ali storitev takoj, ko za tveganje izve, ali jih ne obvesti o vseh mogočih sredstvih za odpravo tveganja in verjetnih stroških ali uporabnikom ne omogoči hitrega in učinkovitega dostopa do zaščitnih ukrepov (prvi odstavek 147. člena);
71. ne varuje zaupnosti elektronskih komunikacij v skladu z drugim odstavkom 148. člena tega zakona;
72. sebi ali komu drugemu pridobi podatke o vsebini, dejstvih in okoliščinah prenesenih sporočil, ki presegajo najmanjšo potrebno mero, nujno potrebno za izvajanje določenih elektronskih storitev, oziroma teh podatkov ne uporablja samo za izvajanje teh storitev ter uresničevanje pogodbenih obveznosti v zvezi z njimi (tretji odstavek 148. člena);
73. ne seznanja naročnika ali uporabnika v skladu s četrtem odstavkom 148. člena tega zakona;
74. nadzoruje oziroma preprečuje komunikacije, kadar to ni izrecno dovoljeno s tem zakonom (peti odstavek 148. člena);
75. če uporabniki niso bili predhodno pravilno obveščeni o snemanju, njegovem namenu in trajanju hranjenja posnetka ter posneto sporočilo ni bilo pravočasno izbrisano v skladu s sedmim in osmim odstavkom 148. člena;

76. če obvestilo o snemanju ni dano preko istovrstnega medija oziroma v enaki obliki kot poteka snemana komunikacija (deveti odstavek 148. člena);
77. podatkov o prometu po končani zvezi ne izbriše ali ne naredi tako, da postanejo brezosebni (prvi odstavek 151. člena);
78. ne pridobi naročnikovega oziroma uporabnikovega predhodnega soglasja v skladu s tretjim odstavkom 151. člena tega zakona;
79. podatke o prometu namesto oseb, ki so pod njenim nadzorom, obdeluje kdo drug (peti odstavek 151. člena);
80. ne ravna v skladu s šestim odstavkom 151. člena tega zakona;
81. ne obdeluje lokacijskih podatkov v skladu s prvim odstavkom 152. člena tega zakona;
82. uporabniku ali naročniku krši pravico do začasne zavrnitve obdelave podatkov iz tretjega odstavka 152. člena tega zakona;
83. lokacijske podatke namesto oseb, ki so pod njenim nadzorom, obdeluje kdo drug (četrti odstavek 152. člena);
84. ne hrani dokumentacije, ugotovitev in zahtev oziroma podatkov na način in pod pogoji iz 166. člena tega zakona ali ne zagotavlja neizbrisne registracije izvedenih ukrepov in posegov v skladu s 167. členom tega zakona (četrti odstavek 153. člena);
85. ne pošlje zahtevanih podatkov, kot določa zakon (šesti odstavek 153. člena);
86. jasno in razumljivo ne obvesti uporabnika o upravljavcu in namenu obdelave podatkov in mu hkrati ne omogoči, da zavrne tako obdelavo ali izrazi soglasje (prvi odstavek 157. člena);
87. uporablja elektronske komunikacije za neposredno trženje brez soglasja naročnika (prvi oziroma tretji odstavek 158. člena);
88. elektronski naslov kupca uporablja za neposredno trženje, čeprav je kupec tako neposredno trženje odklonil (drugi odstavek 158. člena);
89. pri neposrednem trženju z uporabo elektronskih komunikacij uporablja lažno identiteto ali lažni naslov (peti odstavek 158. člena);
90. ne ravna v skladu s prvim in drugim odstavkom 159. člena tega zakona;
91. ne hrani zadostnega popisa podatkov o kršitvi varnosti osebnih podatkov (sedmi odstavek 159. člena tega zakona);
92. ne posreduje osebnih podatkov naročnikov pristojnim organom (prvi odstavek 160. člena tega zakona);
93. ne vzpostavi svojih notranjih postopkov in ne zagotavlja neizbrisne evidence o odzivanju na zahteve za dostop do osebnih podatkov naročnikov (tretji odstavek 160. člena);
94. ne začne zakonitega prestrezanja komunikacij po prejemu prepisa izreka odredbe oziroma ustne odredbe (prvi in četrti odstavek 161. člena);
95. ne izvaja zakonitega prestrezanja na način, v obsegu in trajanju, kot je določeno v prepisu izreka odredbe ali v ustni odredbi (tretji in četrti odstavek 161. člena);
96. ne zagotovi desetletne neizbrisne registracije prestrezanja ali podatkov ne varuje v skladu z oznako stopnje tajnosti prepisa odredbe (peti odstavek 161. člena);
97. ne zagotovi na svoje stroške ustrezne opreme in primernih vmesnikov ali ustreznih prenosnih poti do nadzornih centrov pristojnega organa (šesti odstavek 161. člena);
98. ne zagotovi hrambe za druge operaterje, če ji je naložena z odločbo (četrti odstavek 164. člena);
99. hrani podatke za krajši čas, kot ga določa zakon (peti odstavek 164. člena);
100. hranjenih podatkov ne uniči po koncu obdobja hranjenja ali uniči tiste podatke, do katerih je bil odrejen dostop (sedmi odstavek 164. člena);
101. ne zagotavlja hrambe podatkov v obsegu, kot ga določa zakon (165. člen);

102. ne zavaruje hranjenih podatkov (prvi odstavek 166. člena);
103. hranjene podatke pregleda, obdeluje ali drugače uporablja v nasprotju z zakonom (drugi odstavek 166. člena);
104. ne zagotavlja enake kakovosti, varnosti ali zaščite hranjenih podatkov kot za podatke v omrežju (tretji odstavek 166. člena);
105. ne posreduje hranjenih podatkov takoj oziroma najpozneje v treh dneh, na način in v obsegu, kot je določeno v prepisu izreka odredbe (prvi in tretji odstavek 167. člena);
106. ne zagotovi neizbrisne registracije sporočanja hranjenih podatkov ali podatkov ne varuje v skladu z oznako tajnosti prepisa odredbe (peti odstavek 167. člena);
107. ne vodi zbirnih podatkov v skladu s prvim odstavkom 169. člena tega zakona;
108. agenciji ne pošlje zahtevanih podatkov v skladu z 202. členom tega zakona;
109. ovira pooblaščen osebe agencije, informacijskega pooblaščenca oziroma inšpektorje pri opravljanju nalog nadzora (222. do 226. člen).

(2) Z globo od 2.000 do 20.000 eurov se kaznuje pravna oseba, ki se ne šteje za pravno osebo iz prvega odstavka tega člena, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 500 do 10.000 eurov se kaznuje odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

235. člen (prekrški)

(1) Z globo od 20.000 do 50.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, ki se po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, če:

1. deluje v nasprotju z drugim odstavkom 18. člena;
2. ne pošlje vseh podatkov o pravnih poslih v zvezi z dodeljenimi številkami agenciji (sedmi odstavek 68. člena);
3. ne deluje v skladu z odločbo o dodelitvi številke (69. in 70. člen);
4. ne omogoči končnim uporabnikom, da lahko kličejo na vse številke, ki se zagotavljajo v Evropski skupnosti, ter dostopajo do in uporabljajo storitve z uporabo negeografskih številke znotraj Evropske skupnosti, kadar je to tehnično in ekonomsko izvedljivo (prvi odstavek 78. člena);
5. ne ohrani široko-zaslonski format (drugi odstavek 113. člena);
6. ne nudi na razpolago takšne stopnje razčlenitve računa, ki omogoča preverjanje in nadzor uporabe in zaračunanega zneska (prvi odstavek 122. člena in prvi odstavek 140. člena);
7. naročnikom osnovne stopnje razčlenitve računa ne nudi brezplačno (drugi odstavek 122. člena in prvi odstavek 140. člena);
8. ne upošteva naročnikove zahteve (drugi odstavek 122. člena in prvi odstavek 140. člena);
9. osnovna stopnja razčlenitve računa ne vsebuje elementov določenih s splošnim aktom iz tretjega odstavka 122. člena;
10. elektronska komunikacijska omrežja za razširjanje storitev digitalne televizije ne načrtuje tako, da se da po njih razširjati tudi široko - zaslonske televizijske storitve in programe (prvi odstavek 126. člena);

11. naročniška pogodba ne vsebuje vseh predpisanih elementov (prvi in peti odstavek 130. člena);
12. ne obvešča svojih naročnikov v skladu z drugim odstavkom 130. člena;
13. uporabnikom v primeru odstopa od naročniške pogodbe ne omogoči izbire skladno s četrtem odstavkom 130. člena;
14. ne spoštuje najdaljšega začetnega zavezujočega obdobja vezave iz prvega odstavka 131. člena;
15. zaračuna višjo ceno za dodatno razčlenitev računa kot pa so dejanski stroški (drugi odstavek 140. člena);
16. operater ustrezno ne zabeleži prijave napake končnega uporabnika (tretji odstavek 143. člena);
17. zbrane podatke uporablja v nasprotju z drugim odstavkom 149. člena;
18. naročnikov predhodno in brezplačno ne obvesti o namenu in nadaljnji uporabi tiskanega ali elektronskega naročniškega imenika, ki vsebuje njihove osebne podatke (prvi odstavek 150. člena);
19. naročnikom ne da možnosti za odločitev (drugi odstavek 150. člena);
20. zavrnitev vpisa v javni naročniški imenik, preverjanje, sprememba ali izbris osebnih podatkov ni brezplačna (četrti odstavek 150. člena);
21. podatke o prometu obdeluje za trženje ali za izvajanje storitev z dodano vrednostjo brez predhodnega soglasja uporabnika (tretji odstavek 151. člena);
22. v svojih splošnih pogojih ne določi, katere podatke o prometu se bo hranilo, ali obdelovalo, ali koliko časa oziroma ne izjavi, da se bo z njimi ravnalo v skladu z zakonom, ki ureja varstvo podatkov (četrti odstavek 151. člena);
23. ne seznaní uporabnika pred njegovim soglasjem z:
  1. vrsto lokacijskih podatkov, ki se bodo obdelovali;
  2. namenom in trajanjem obdelovanja lokacijskih podatkov;
  3. vrsto lokacijskih podatkov, ki bodo posredovani tretjim osebam (drugi odstavek 152. člena);
24. ne nudi naročniku oziroma uporabniku možnosti, da kadarkoli na enostaven način in brezplačno začasno prepreči obdelovanje lokacijskih podatkov (tretji odstavek 152. člena);
25. ne zagotavlja možnosti, ki so določene v prvem do vključno petem odstavku 154. člena ter sedmem odstavku 154. člena;
26. ne objavi v svojih splošnih pogojih možnost prikaza in preprečitve prikaza identitete kličočega ali klicanega priključka ali priključka v zvezi (šesti odstavek 154. člena);
27. ne zagotavlja možnosti, ki je določena v prvem odstavku 155. člena v skladu s prvim, drugim, tretjim in petim odstavkom 155. člena;
28. zlorabi osebne podatke, pridobljene na podlagi tretjega odstavka 155. člena (četrti odstavek 155. člena).

(3) Z globo od 500 do 15.000 eurov se kaznuje pravna oseba, ki se ne šteje za pravno osebo iz prvega odstavka tega člena, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(4) Z globo od 200 do 2.000 eurov se kaznuje odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

236. člen
(prekrški)

(1) Z globo od 2.000 do 20.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, ki se po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, če:

1. v zakonsko določenem roku o spremembi podatkov določenih z zakonom ne obvesti agencije (četrti odstavek 5. člena);
2. v zakonsko določenem roku agenciji ne predloži zahtevanih podatkov o višini letnega prihodka, ki ga ima iz zagotavljanja javnih komunikacijskih omrežij oziroma izvajanja javnih komunikacijskih storitev (tretji odstavek 6. člena);
3. v roku ne sporoči spremembe podatkov (peti odstavek 53. člena in drugi odstavek 69. člena);
4. ne ravna v skladu z vsebino splošnega akta agencije iz 124. člena oziroma ne pošlje podatkov o kakovosti univerzalne storitve, vključno z vsako njihovo spremembo, agenciji;
5. ne objavi ustreznih in posodobljenih podatkov o kakovosti svojih storitev ali jih ne dostavi agenciji (134. člen);
6. na javno komunikacijsko omrežje priključi radijsko ali telekomunikacijsko terminalsko opremo v nasprotju z določbo prvega odstavka 137. člena;
7. zavrne priključitev radijske ali telekomunikacijske terminalske opreme v nasprotju z določbo drugega odstavka 137. člena;
8. ne omogoči vsem svojim naročnikom vpisa v univerzalen imenik, ki se zagotavlja v okviru univerzalne storitve (prvi odstavek 138. člena);
9. vsem uporabnikom ne zagotovi dostopa do univerzalne imeniške službe oziroma do ustreznih imeniških služb v drugih državah (tretji odstavek 138. člena);
10. ne da na voljo ustreznih informacij za potrebe zagotavljanja javno dostopnih imenikov ali imeniške službe pod pravičnimi, objektivnimi, stroškovno usmerjenimi in nediskriminatornimi pogoji (četrti odstavek 138. člena);
11. ne omogoči tonskega izbiranja oziroma prikaza identitete kličočega priključka, kjer je to tehnično in ekonomsko izvedljivo (1. točka 139. člena);
12. pri izvajanju elektronske komunikacijske storitve, ki omogoča preusmeritev klicev, ne omogoči naročnikom, da za posamezen klic ali priključek, brezplačno in z enostavnimi sredstvi preprečijo avtomatsko preusmeritev klicev s strani tretjih oseb na svoj terminal (156. člen).

(2) Z globo od 200 do 1.000 eurov se kaznuje pravna oseba, ki se ne šteje za pravno osebo iz prvega odstavka tega člena, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 100 do 500 eurov se kaznuje odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

237. člen
(prekrški)

(1) Z globo od 200 do 500 eurov se kaznuje posameznik, ki kljub opozorilom organa, ki sprejema klice v sili, da vsebina klica ni taka, da bi jo obravnaval kateri koli organ, ki je v Republiki Sloveniji določen za sprejem takih klicev, najmanj trikrat v enem dnevu in z enakim namenom kliče številko za klic v sili (šesti odstavek 123. člena).

(2) Z globo od 500 do 5.000 eurov se kaznuje posameznik, ki stori prekršek iz 233. člena tega zakona.

(3) Z globo od 1.000 do 5.000 eurov se kaznuje posameznik, ki stori prekršek iz 234. člena tega zakona.

(4) Z globo od 250 do 3.000 eurov se kaznuje posameznik, ki stori prekršek iz 235. člena tega zakona.

(5) Z globo od 300 do 1.000 eurov se kaznuje posameznik, ki stori prekršek iz 236. člena tega zakona.

XX. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

238. člen

(prilagoditev določbam o agenciji)

(1) Določbe prvega odstavka 23. člena ZJA se ne uporabljajo za razrešitev direktorja agencije.

(2) Vlada v roku šestih mesecev od uveljavitve tega zakona prilagodi Sklep o ustanovitvi agencije določbam tega zakona.

239. člen

(obstoječa omrežja na tujem zemljišču)

(1) Lastniki zemljišč, po katerih potekajo ali na katerih se gradijo oziroma postavljajo elektronska komunikacijska omrežja, morajo dovoliti nadaljnjo uporabo svojih zemljišč za potrebe gradnje oziroma postavitve, vzdrževanja in obratovanja elektronskega komunikacijskega omrežja, če so sami ali njihovi pravni predniki pisno izrazili strinjanje s takšno uporabo.

(2) Pravica operaterja, ki izhaja iz obveznosti lastnikov zemljišča iz prejšnjega odstavka, vsebuje upravičenja, ki jih vsebuje služnost po tem zakonu, izvrševati pa jo treba skladno z določbami 18. člena tega zakona.

(3) V primerih obstoječih elektronskih komunikacijskih omrežij v javnih cestah se je operater dolžan ravnati v skladu s pogoji uporabe omrežja, kot jih določa soglasje za njegovo postavitve, dano na podlagi zakona, ki ureja javne ceste.

(4) Če je zaradi gradnje javne ceste in z njo povezanih objektov potrebno izvesti prestavitve in zaščito omrežja iz prejšnjega odstavka, mora operater predložiti soglasje iz prejšnjega odstavka, sicer ga bremenijo vsi stroški prestavitve in zaščite tega omrežja.

240. člen

(vpis v evidenco)

(1) Lastniki javnih komunikacijskih omrežij in pripadajoče infrastrukture morajo posredovati podatke o razpoložljivosti svojih omrežij ter objektov, kolikor so ti del pripadajoče infrastrukture, neposredno organu, pristojnemu za geodetske zadeve za vpis v evidenco iz 25. člena tega zakona v šestih mesecih od njegove uveljavitve.

(2) Lastniki drugih elektronskih komunikacijskih omrežij in pripadajoče infrastrukture na nepremičninah v lasti oseb javnega prava morajo posredovati podatke iz 25. člena tega zakona za obstoječa omrežja in pripadajočo infrastrukturo v enem letu od uveljavitve tega zakona.

241. člen
(obstoječa radioamaterska dovoljenja)

Radioamaterska dovoljenja, izdana s strani agencije na podlagi Zakona o elektronskih komunikacijah in njegovih podzakonskih predpisov, se štejejo za dovoljenja, skladna s tem zakonom in veljajo do poteka roka njihove veljavnosti.

242. člen
(uskladitev z načeli tehnološke in storitvene nevtralnosti)

(1) Odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc, ki so bile izdane na podlagi Zakona o elektronskih komunikacijah, se štejejo za skladne s tem zakonom in veljajo ne glede na določbe 31. in 32. člena tega zakona.

(2) Agencija najpozneje do 25. maja 2016 odločbe iz prejšnjega odstavka tega člena po uradni dolžnosti prilagodi določbam o tehnološki in storitveni nevtralnosti iz 31. in 32. člena tega zakona.

(3) Agencija najpozneje do 25. maja 2016 svoje podzakonske akte glede omejitev obstoječih pravic rabe radijskih frekvenc, na dan uveljavitve tega zakona, ustrezno uskladi z načeli tehnološke in storitvene nevtralnosti iz 31. in 32. člena tega zakona.

(4) Agencija pri izvrševanju določb tega člena upošteva, da morajo ti ukrepi vzpodbujati konkurenco.

243. člen
(podaljšanje veljavnosti obstoječih odločb)

(1) Veljavnost obstoječih odločb o dodelitvi radijskih frekvenc za zagotavljanje javnih komunikacijskih storitev končnim uporabnikom, se lahko ne glede na določbo prvega odstavka 56. člena na predlog njenega imetnika podaljša, če je tako določeno v obstoječi odločbi in za obdobje ter pod pogoji, kot je v njej določeno in so izpolnjeni vsi pogoji, ki so ob izteku njene veljavnosti predpisani za uporabo teh radijskih frekvenc.

(2) Vloga za podaljšanje odločb iz prejšnjega odstavka mora biti na agencijo vložena vsaj šest mesecev pred iztekom njene veljavnosti.

(3) V primeru podaljšanja agencija izda novo odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc v skladu z zakonom o splošnem upravnem postopku.

244. člen
(plačila agenciji)

Določbe 6., 62. in 76. člena tega zakona glede plačil agenciji se uporabljajo od 1. januarja 2013.

245. člen
(prilagoditev obstoječih naročniških pogodb)

Operaterji najpozneje v roku enega leta prilagodijo vsebino obstoječih naročniških pogodb določbi prvega odstavka 130. člena tega zakona.

246. člen
(izdaja podzakonskih aktov)

Rok za izdajo podzakonskih aktov, ki so po tem zakonu obvezni, je največ šest mesecev od uveljavitve tega zakona.

247. člen
(veljavnost predpisov)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona se ohranijo v veljavi naslednji podzakonski akti, izdani na podlagi Zakona o elektronskih komunikacijah (Uradni list RS, št. 13/07 – uradno prečiščeno besedilo, 102/07 – ZDRad, 110/09 in 33/11) in Zakona o telekomunikacijah (Uradni list RS, št. 30/01 in 110/02-ZGO-1), v kolikor njihove določbe niso v nasprotju z določbami tega zakona:

1. Splošni akt o vsebini in obliki obvestila o zagotavljanju javnih komunikacijskih omrežij oziroma izvajanju javnih komunikacijskih storitev (Uradni list RS, št. 81/04, 118/05 in 81/07),
2. Pravilnik o objektih in njihovi razčlenitvi v okviru javnih komunikacijskih omrežij in pripadajočih zmogljivosti (Uradni list RS, št. 100/05),
3. Uredba o ukrepih za končne uporabnike invalide (Uradni list RS, št. 92/2010),
4. Splošni akt o načinu upoštevanja meril glede nudenja cenovnih opcij in za določitev paketov za potrošnike z nizkimi dohodki oziroma s posebnimi potrebami v okviru zagotavljanja univerzalne storitve (Uradni list RS, št. 139/04 in 103/09),
5. Pravilnik o kategorijah potrošnikov, ki so upravičeni do posebnih cenovnih opcij ali paketov (Uradni list RS, št. 101/05 in 92/2010),
6. Splošni akt o kakovosti univerzalne storitve (Uradni list RS, št. 79/07 in 40/2010),
7. Splošni akt o prenosni hitrosti, primerni za funkcionalni dostop do interneta (Uradni list RS, št. 81/04 in 111/06),
8. Splošni akt o načinu izračuna neto stroškov univerzalne storitve (Uradni list RS, št. 81/04),
9. Splošni akt o elementih vzorčne ponudbe za razvezan dostop do krajevne zanke (Uradni list RS, št. 96/04),
10. Uredba o načrtu razporeditve radiofrekvenčnih pasov (Uradni list RS, št. 107/04, 99/08 in 3/2010),
11. Splošni akt o načrtu oštevilčenja (Uradni list RS, št. 79/07 in 74/09),
12. Splošni akt o velikosti številskih blokov, za pridobitev katerih je treba vlogi priložiti projekt (Uradni list RS, št. 104/07),
13. Splošni akt o prenosljivosti števil (Uradni list RS, št. 75/05 (83/05 popr.), 25/06, 39/06, 16/07, 71/08 (96/08 popr.)),
14. Pravilnik o kakovosti storitve za enotno evropsko telefonsko številko za klice v sili »112« (Uradni list RS, št. 53/09),
15. Splošni akt o upravljanju pretvorbe števil v ENUM domene števil (Uradni list RS, št. 89/08 (48/09 popr.)),
16. Splošni akt o preglednosti in objavi informacij (Uradni list RS, št. 96/04, 59/08 in 55/2010),

17. Uredba o pravici do omrežnih priključnih točk s prednostjo (Uradni list RS, št. 100/05),
18. Pravilnik o opremi in vmesnikih za zakonito prestrezanje informacij (Uradni list RS, št. 29/06),
19. Pravilnik o načinu posredovanja hranjenih podatkov o prometu telefonskih storitev v mobilnem in fiksnem elektronskem komunikacijskem omrežju (Uradni list RS, št. 103/09),
20. Splošni akt o pogojih za medobratovalnost digitalne televizijske opreme, ki jo uporabljajo potrošniki (Uradni list RS, št. 136/06),
21. Splošni akt o tajnosti, zaupnosti in varnosti elektronskih komunikacij ter hrambi in zavarovanju hranjenih podatkov (Uradni list RS, št. 126/08),
22. Splošni akt o pogojih za uporabo radijskih frekvenc, namenjenih radioamaterski in radioamaterski satelitski storitvi (Uradni list RS, št. 117/04 in 118/07),
23. Splošni akt o zbiranju, uporabi in dajanju podatkov o razvoju trga elektronskih komunikacij (Uradni list RS, št. 73/07),
24. Splošni akt o omejitvah modulacijskega signala analognih zvokovnih radiodifuznih radijskih postaj (Uradni list RS, št. 79/07),
25. Splošni akt o uporabi sistema RDS (Uradni list RS, št. 75/04)
26. Priporočilo o dejanskih prenosnih hitrostih širokopasovnega dostopa do interneta (Uradni list RS, št. 107/09);
27. Priporočilo o pogodbenih razmerjih med operaterji elektronskih komunikacijskih omrežij, operaterji posredniki oziroma operaterji preprodajalci in izvajalci javno dostopnih elektronskih komunikacijskih storitev ter končnimi uporabniki (Uradni list RS, št. 107/09),
28. Splošni akt o posredovalnem postopku (Uradni list RS, št. 92/07),
29. Pravilnik o službeni izkaznici in znački pooblaščenih oseb Agencije za pošto in elektronske komunikacije Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 26/2010),
30. Navodilo za izvajanje nadzora telekomunikacijskega prometa (Uradni list RS, št. 78/01)
31. Sklep o ustanovitvi Agencije za pošto in elektronske komunikacije Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 60/01, 52/02 in 80/04),
32. Odlok o ustanovitvi Sveta za elektronske komunikacije (Uradni list RS, št. 56/01, 39/02, 13/03, 19/05, 68/06, 100/07, 46/09 in 27/2010),
33. Uredba o upravljanju radijskih frekvenc za državne potrebe (Uradni list RS, št. 61/05),
34. Statut Agencije za pošto in elektronske komunikacije (Uradni list RS, št. 68/05).

(2) Podzakonski akti iz prejšnjega odstavka se, kjer je to potrebno, uskladijo z določbami tega zakona v šestih mesecih od njegove uveljavitve.

248. člen (prenehanje veljavnosti)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Zakon o elektronskih komunikacijah (Uradni list RS, št. 13/07 – uradno prečiščeno besedilo, 102/07 – ZDRad, 110/09 in 33/11) in naslednji podzakonski akti, izdani na njegovi podlagi, in na podlagi Zakona o telekomunikacijah (Uradni list RS, št. 30/01 in 110/02-ZGO-1):

1. Pravilnik o načinu izračuna plačil na podlagi obvestila, za uporabo radijskih frekvenc in za uporabo elementov oštevilčenja (Uradni list RS, št. 118/04, 90/05, 22/07 in 46/2010),
2. Pravilnik o radijskih frekvencah, ki se smejo uporabljati brez odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc (Uradni list RS, št. 45/05, 37/06, 13/08 in 27/2010),
3. Splošni akt o načrtu uporabe radijskih frekvenc (NURF-1) (Uradni list RS, št. 60/09 in 42/2010),

4. Splošni akt o spodbujanju pogodbenega urejanja skupne uporabe lastnine in zmogljivosti elektronskih komunikacijskih omrežij (Uradni list RS, št. 80/2010),
5. Splošni akt o določitvi upoštevnih trgov (Uradni list RS, št. 18/08 in 112/08),
6. Splošni akt o razčlenjenem računu (Uradni list RS, št. 18/02),
7. Splošni akt o minimalnem naboru zakupljenih vodov (Uradni list RS, št. 96/04),
8. Splošni akt o registru Agencije za telekomunikacije, radiodifuzijo in pošto RS (Uradni list RS, št. 111/02),
9. Splošni akt o izbiri in predizbiri operaterja (Uradni list RS, št. 45/03),
10. Splošni akt o souporabi delov omrežij UMTS/IMT-2000 (Uradni list RS, št. 70/03).

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se pravilnik iz 1. točke prejšnjega odstavka uporablja do 31. decembra 2012.

(3) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se pravilnik iz 2. točke prejšnjega odstavka uporablja do izdaje splošnega akta iz 30. člena tega zakona.

(4) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se splošni akt iz 3. točke prejšnjega odstavka uporablja do izdaje splošnega akta iz 30. člena tega zakona.

249. člen
(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati trideseti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.